LUDAS MATYI

ÁRA: 19 Ft

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. AUGUSZTUS 19. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 34. SZ.

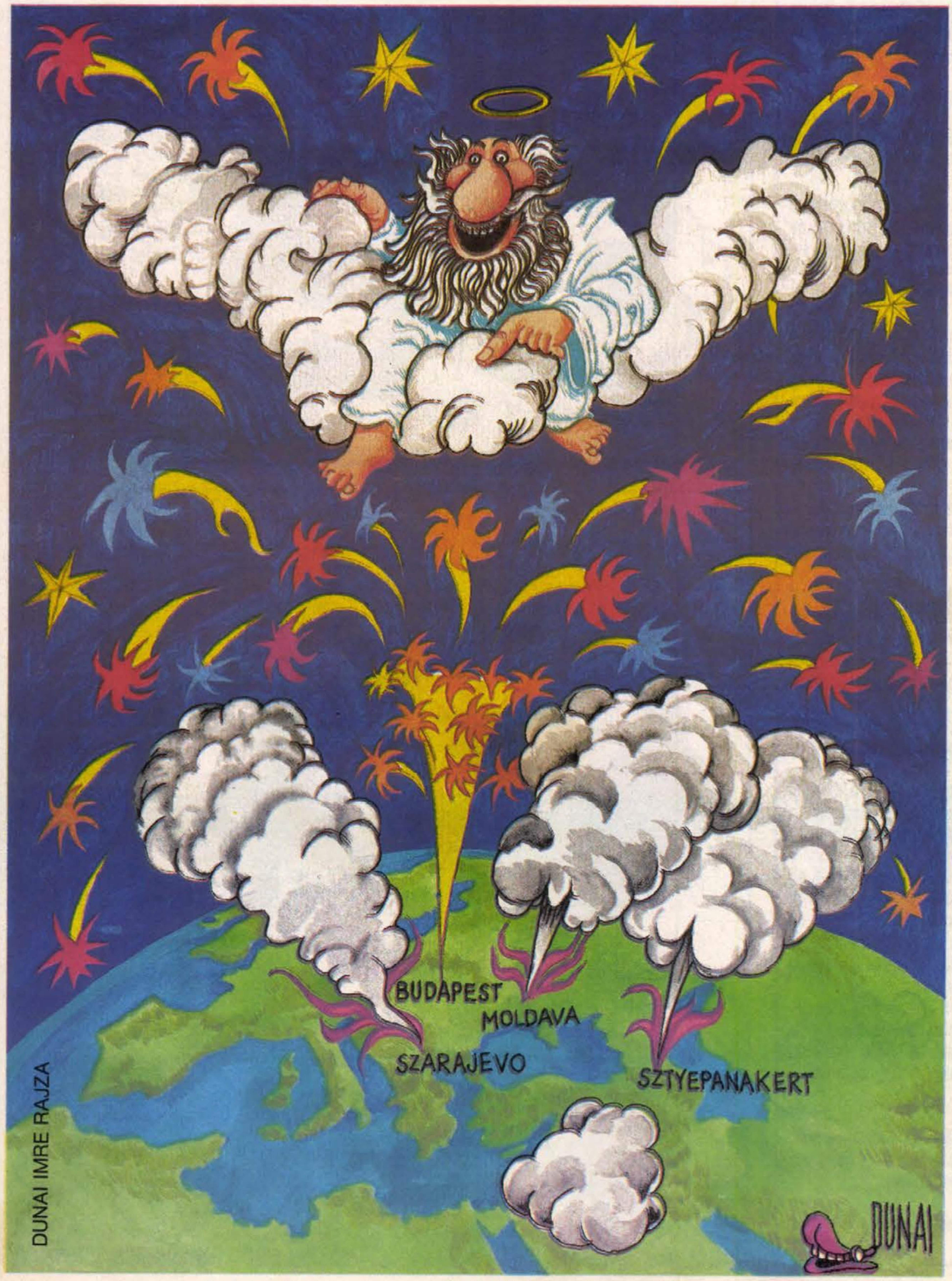

DUNAI IMRE RAJZA

– Azért mégiscsak a pesti tűzijáték a legszebb!

Mai számunk írói:
Alföldi Imre
Bodnár Gyula
Darvas Szilárd
Dénes Géza
Galambos Szilveszter
Gádor Béla
Héger László
Iszlai Zoltán
Kaposy Miklós
Körmendi János
Sándor György
Szentmihályi
Szabó Péter
Szilágyi György
Szuhay Balázs
Walter Béla

és rajzolói:
Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Rau Ţibor
Szabó László Róbert
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán
Tóth Antal

SÁNDOR GYÖRGY:

PÉNTEK*

Az asszony sarokba szorította érveivel a lobbyzó férfit.

Budán ismerkedtek meg, félmúltidőben, az író szándéka ellenére, de Nagy Imre temetésére már együtt mentek. A Kádár-temetésen sírtak. (Hogy ennyien vannak.) (Még életben.) (Rajtuk kívül.)

Az asszony ellenálló volt. (És ellenállhatatlan.) A férfi – amikor érezte, ez még nem lesz elég – visszamenőleg beírta magát örökre a legújabb kori magyar történelemkönyvbe. A nagy eL betűhöz. (Mint aki telken volt.) És bevetette magát utólag a Monori-erdőbe. Ki sem jött azóta. A pártnyugdíjból. (Pedig több pártnak is tagja lett volna.)

Az Ellenzéki Kerekasztalnál szembe kerültek egymással. De azért úgy helyezkedtek, hogy lássák a leendő Szabad Györgyöt és a volt Pozsgayt. Mivel úgy lógtak be, hogy nem hoztak magukkal tízórait, az SZDSZ falazott nekik. Az MDF viszont takarta őket. Különösen az asszonyt.

Az asszony ösztönös volt, a férfi folttisztító. De egyikük sem dolgozott az eredeti szakmájában. Volt is idejük nekik annak idején ezeket a szakmákat kitanulni! Most meg már késő volt. Ahhoz, hogy hazamenjenek. Összeköltöztek. (Minden zsák megtalálja a maga folttisztítóját.)

Mindezek ellenére az asszony megmaradt ösztönösnek, a férfi ezalatt tejet ivott. Másban is jól kiegészítették egymást és helybenhagyták. Fél szavakból rengeteg munkát adtak egymásnak. Szabad idejében az asszony lelkiismeret-furdalást okozott, a férfi önvizsgálatra késztetett. (De mindkettőnek volt még egy mellékkeresete.)

Az első szabad választáson az asszony nyitva felejtette a vízcsapot, a férfi állást foglalt. A taxisblokád alatt a férfi kereszthuzatot csinált, az asszony az anyósát okolta. Sokáig nem tudták, mi lesz az oroszok végső kimenetele, pedig akkor jött volna be nekik egy lakáscsere.

Úgy hozta a sors, hogy közös gyereket vártak. Erdélyből. Cserenyaraltatásra. Addig ők mentek ki. (De másban is nagy gyerekek voltak.)

Az asszony ekkortájt a Zsidó Kulturális Egyesületnél takarított, a férfi tervezte hozzá a lemezborítót. A férfi kereste a különbözőségeket, az asszony megtalálta a számítását. (A középső fiókban volt.)

Lassan 40 évesek lettek már, és még egyiküknek sem volt származása. Elhatározták, hogy ősszel átkelnek a Tiszán, és télen egybekelnek. Súrlódásuk minimális volt. A vízben. Az asszony az algopyrint szerette jobban, a férfi szerette volna megreformálni a mezőgazdaságot. A Holt-Tisza-ágnál kötöttek ki. És a kárpótlásnál.

A férfinak mindene volt Szaúd-Arábia, az asszony közelebb húzódott volna. Végül mindketten bekerültek az orvoscsoportba. (Mint sebesültek.)

Itthon a külpolitikával foglalkoztak inkább, kint a belügyi alakulathoz kerültek. (És beavatkoztak.) Nehezményezte is először Irak Kuvaitban, majd Kuvait Törökországban. (Amerikában ezalatt szárazság volt. Az alakulatoknak.)

Hamarabb jöttek haza. (Mint várták volna a gyerekek.) Az asszonyon kitört a nevetés, a férfin az ázsiai influenza valamelyik európaibb leányvállalata. Elhatározták, hogy felnőtt módon és közép-európaian rendezik az adósságaikat. Az asszony lenövesztette a haját, a férfi felnőtt a feladathoz. De nemcsak formálisan fáztak, gyakorlatilag is tehetetlenek voltak.

A Nagy Imre-temetés évfordulóján a férfi kikezdett az asszony állítólagos verőlegényével, a Kádár-temetés évfordulójára már együtt mentek. (A valódi smasszerokkal.) A válás érzékileg megviselte őket. Az asszony túllőtt a célon, a férfi beletalált a közepébe.

Most Horthy hamvai után leskelődnek.

Rájöttek, szépek itt nem lehetnek, legfeljebb egy kicsit okosak. De ők már halálukig csak ilyen patronokban tudnak… (Még ma is élnek, ha az asszony aktmodell nem lett volna.)

---

* *Részlet e szemelvénynél kisebb regény (A gaz Mocsolay) még kisebb regényrészletéből.*

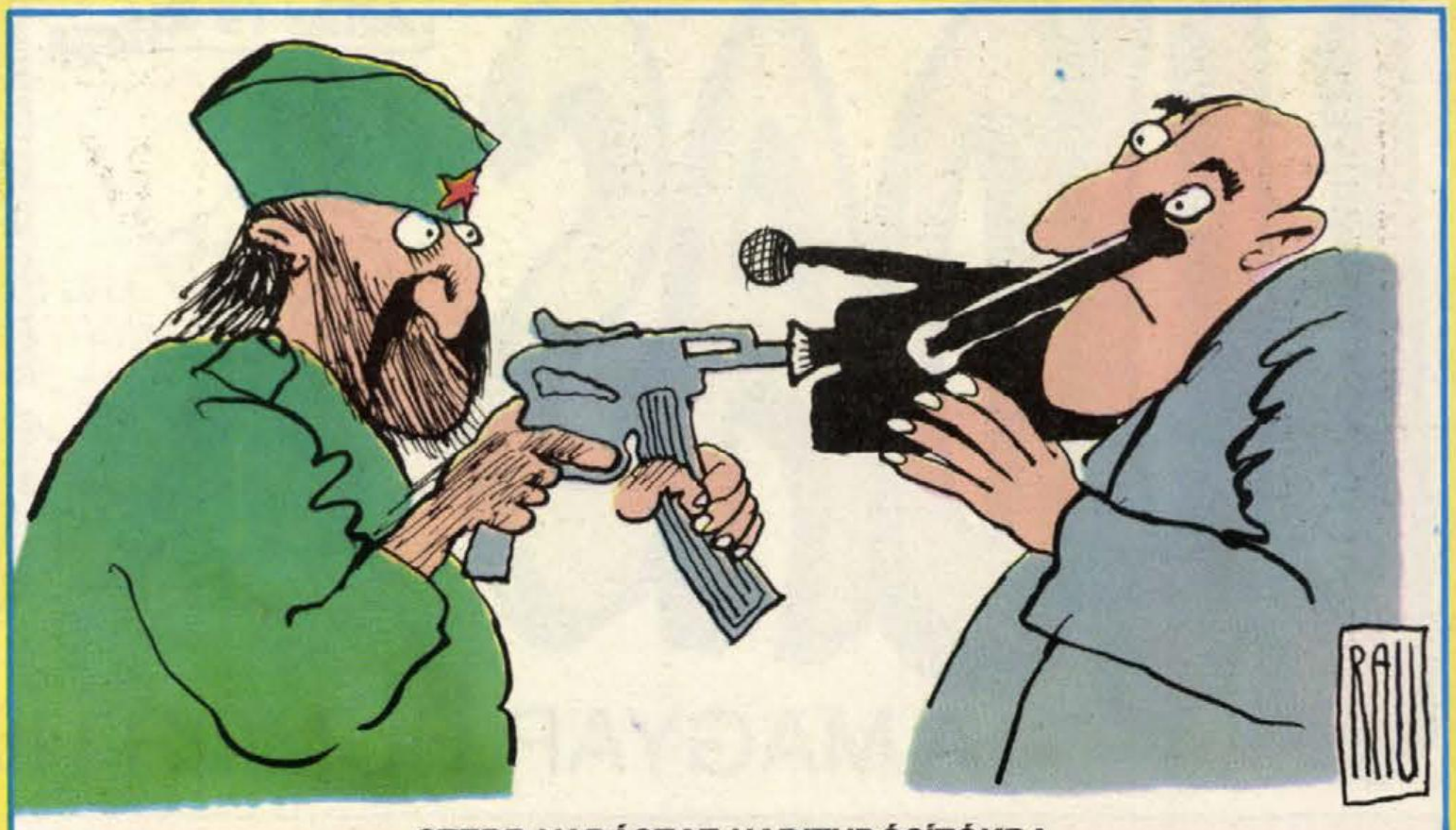

SZERB VADÁSZAT HADITUDÓSÍTÓKRA

KÖZELEDÉS A KISGAZDA PLATFORMOK KÖZÖTT

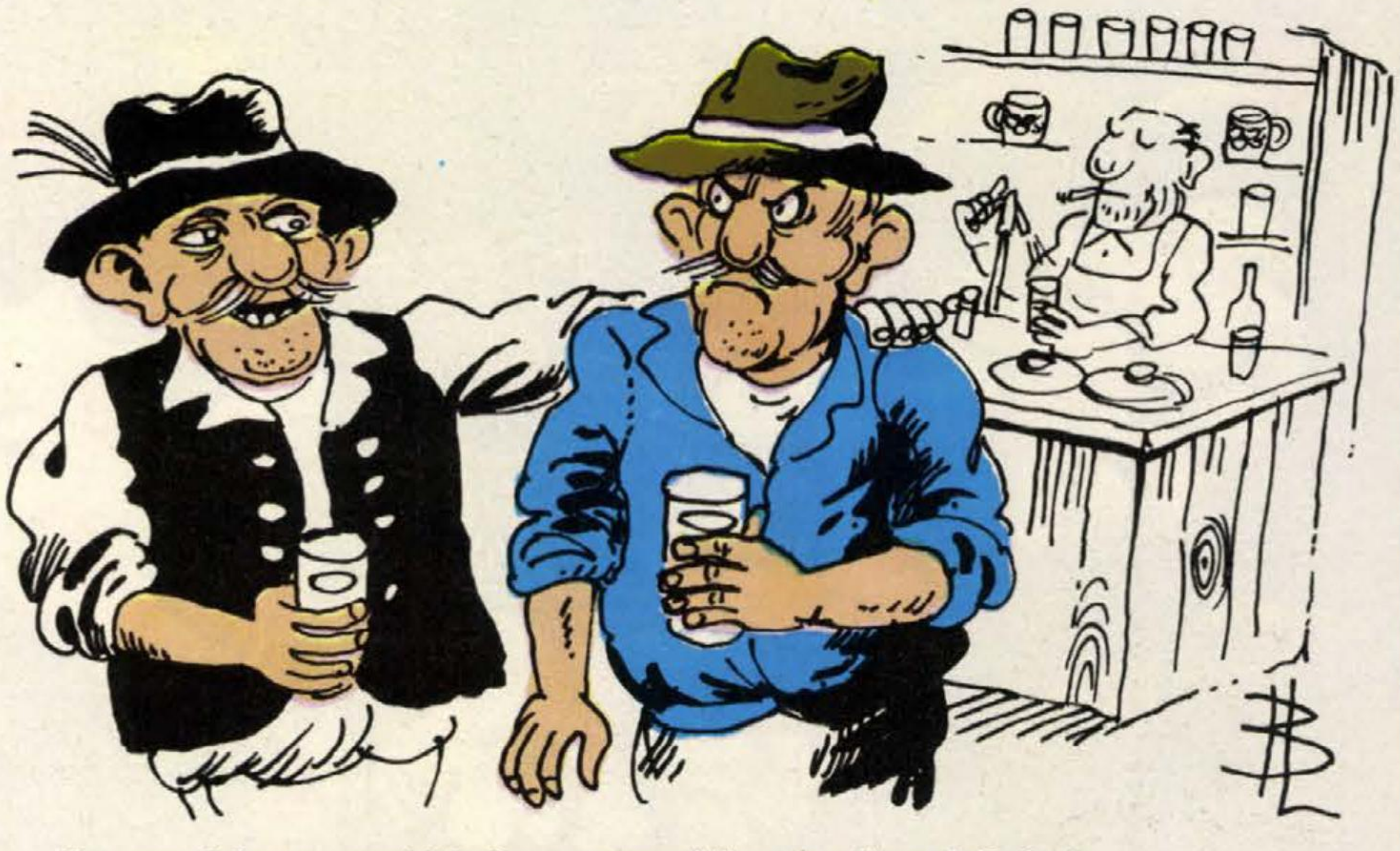

– No, nem bánom, meghívhatsz egy nagyfröccsre, János bátyám!

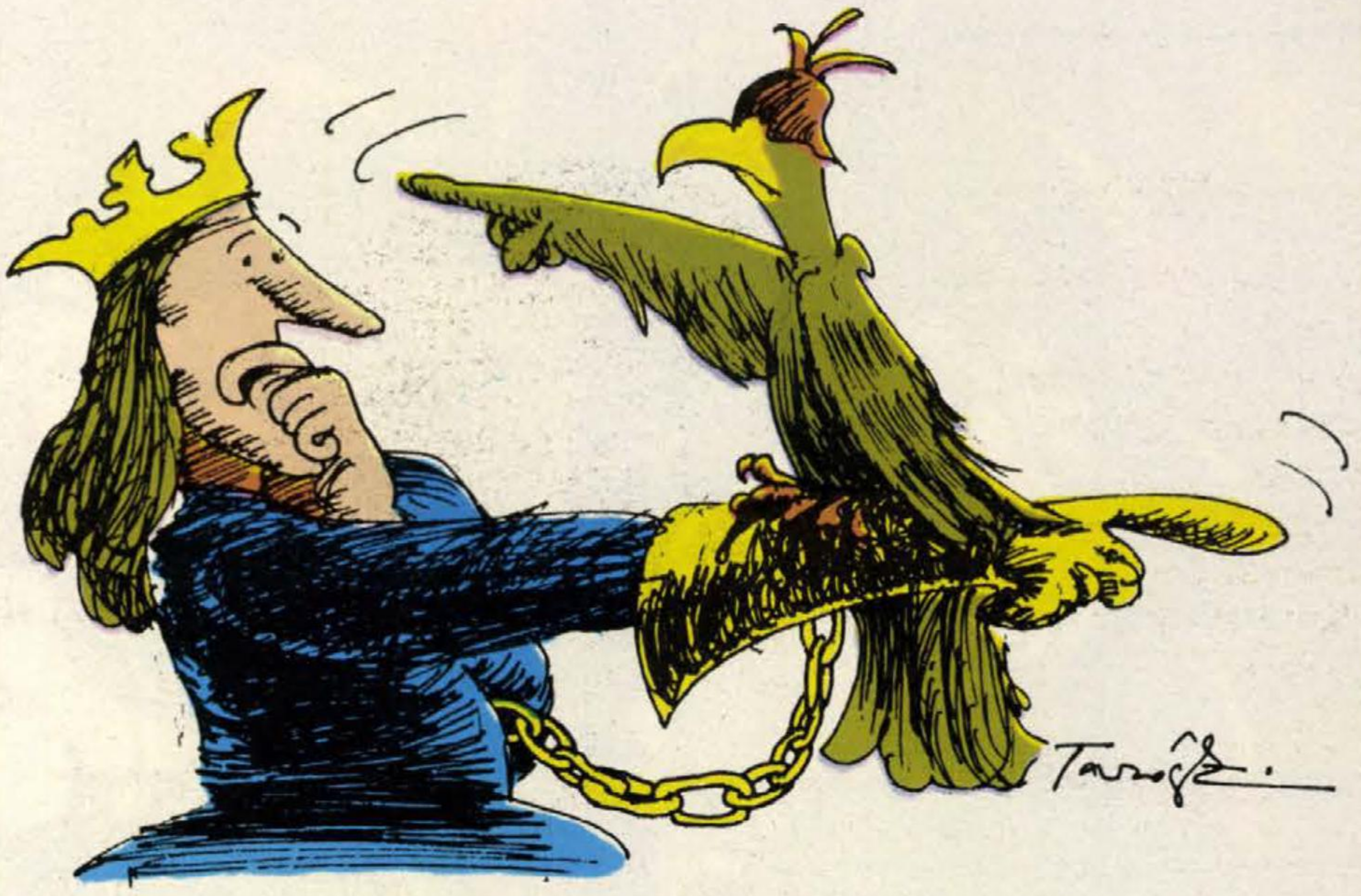

KIRÁLYI VADÁSZAT FÜGGETLEN SÓLYOMMAL

Menekültek kárpótlása:

MINDEN BOSNYÁK KAP EGY FÉL HOLDAT…

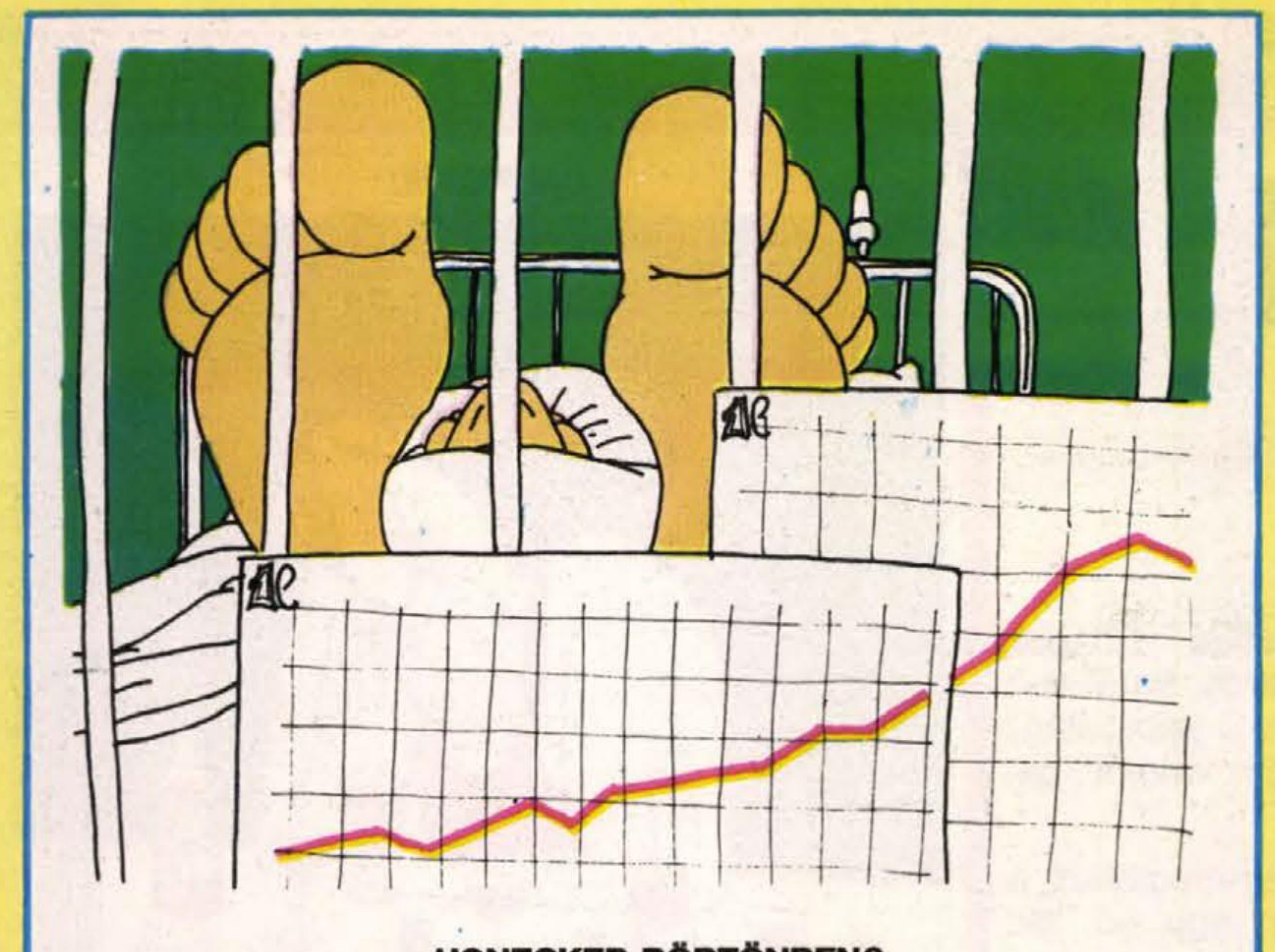

HONECKER BÖRTÖNBEN?

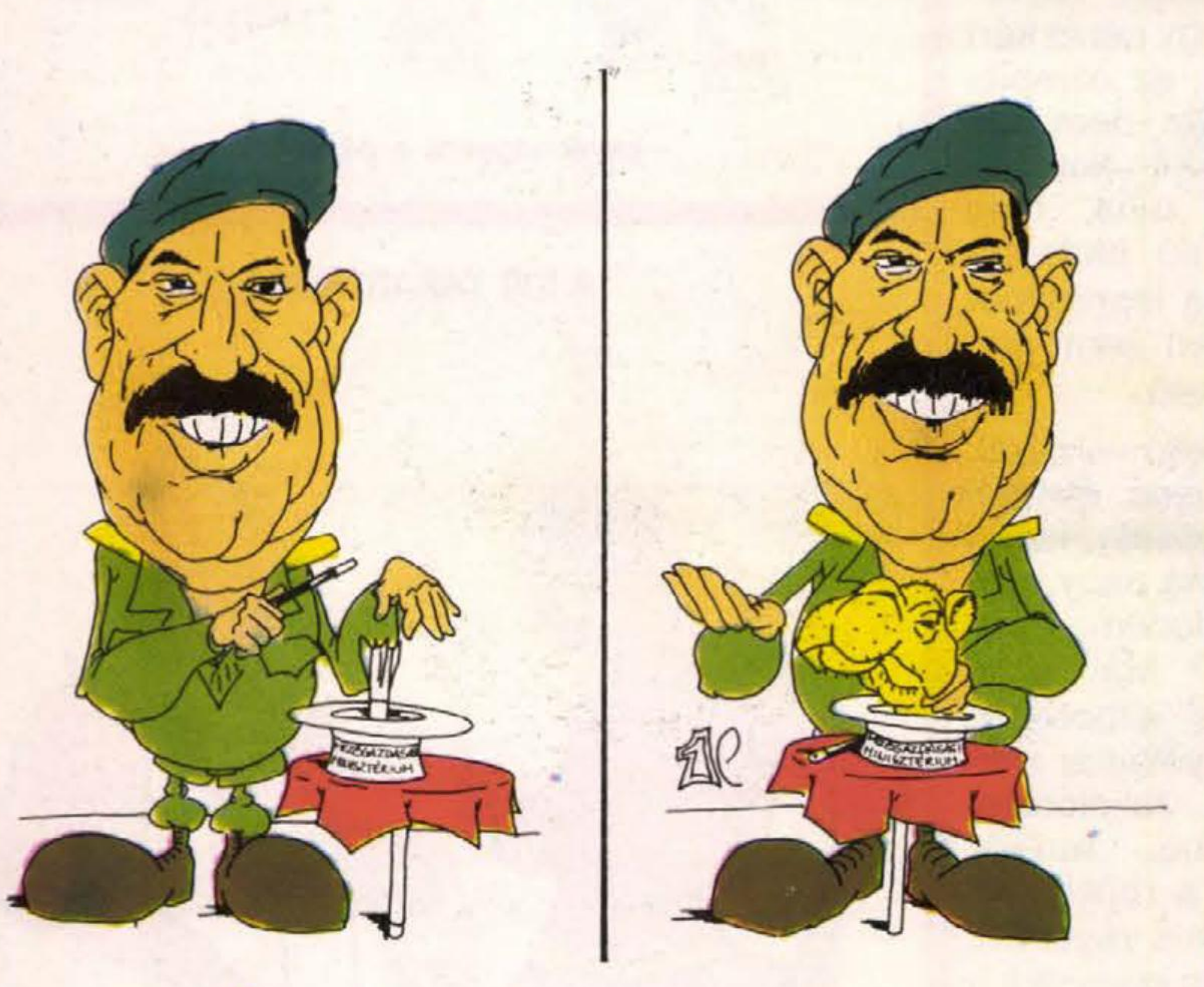

CSILICSALA BÁCSI

KIBÉDI ERVIN:

KÍGYÓ

Nézi egy ember üveg mögött
a kígyót
„Milyen gyönyörű, csodálatos
ridikül lenne belőle!"
Mire az
Megsértődik, fölfalja,
megemészti:
„Nesze neked ridikül
Te pimasz."

DILEMMA

Ül egy majom a fán
Mellette ül egy lány,
„Ó majom! Vajon
Melyik vagyok én?..."

SAKÁL

Megyünk föl a hegyre?
Kérdez a szeretőm.
Ne ordíts te sakál
Hisz a völgyben se áll.

POLITIKA

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Mától kezdve fejlécünkön a Ludas Matyi név alatt ez áll: A MAGYAR HUMOR HETILAPJA. Tudjuk, ma még ez kissé fellengzősen hangzik, de szeretnénk, ha lapunk idővel valóban azzá válna, amit címlapján vállal és hirdet.

Új fejlécünk nem véletlenül jelenik meg először legősibb nemzeti ünnepünk előestéjén. Első szent királyunk napját a diktatúra sem merte elvenni tőlünk. Igaz, hivatalosan átkeresztelték: István napja hol az Alkotmány, hol pedig az Új kenyér ünnepeként szerepelt a naptárban. Akkoriban a Szent Jobbot is félig-meddig börtönbe zárták: évtizedekig nem volt szabad kihozni a Bazilika homályából.

Féltek a Jobbtól.

Nekik egy szent Bal kellett volna – azt meg nem sikerült produkálniok. A sok kétbalkéz között nem akadt maradandó. (Mielőtt bárki a Vörös téri múmiára hivatkozna, igyekszem lehűteni: azon bizony már semmi sem eredeti. Az már rég nem Vologya. Legfeljebb Mása...)

István király elégedett lehet. Nem csak ünnepét kapta vissza. A Mű, melyet ezerszáz éve létrehozott, új életre kel.

Ezen az augusztuson különösen jó magyarnak lenni. A magyarok újra egymásra találtak. És itt nem csak a most kezdődő világtalálkozóra gondolok.

A hónap az olimpiával indult. Elsején már kilenc aranyérmünk volt. Mire megkezdődött az augusztus, már kilencszer csendült fel Barcelonában a magyar himnusz, s azóta még kétszer. Igaz, kicsit más ritmusban, mint ahogy Erkel megálmodta, de annyi baj legyen... A vége felé már egészen megszoktuk a spanyolos staccatókat. És senki sem méltatlankodott, hogy nem csak a rúdon, de a versenyzők, a szurkolók kezében is ott lengett a nemzeti zászló, senkit sem szóltak meg azért, ha könnybe lábadt a szeme, amikor fiaink, lányaink, szívük felett a koronás címerrel felléptek a dobogóra. Az sem sértette senki fülét, hogy az olimpiára kijutott szerencsés szurkolók rekedtre kiabálták magukat: „hajrá, magyarok!..." Senki sem emlegetett magyarkodást, kirekesztést. Mindenki be- és nem kirekedt...

Próbálta volna valaki ugyanezt olimpia nélkül...

Csak hát az olimpiai aranyakat, ezüstöket, bronzokat nem lehet elhallgatni, letagadni, elbagatellizálni.

Pedig az olimpiától sem lesz olcsóbb a kenyér. Legfeljebb jobb ízű.

Ahogy a magyar sport – a magyar humor is közös kincsünk, pártállásra való tekintet nélkül. És ebben a nemes „sportágban" is számtalan „aranyérmesünk" van. Mikszáthtól Kellérig, Karinthytól Rejtő Jenőig, Máraitól a Vaszaryakig végtelen a skála. Világsztárok is akadnak köztük: Molnár Ferenc vígjátékait a Föld minden sarkán játszák, a mai legnagyobb humoristának tartott izraeli Efraim Kishon is Kishont Ferencként, pesti kávéházból indult...

Nem igaz, hogy a humor illékony műfaj. Ezért is vesszük rendszeresen elő Karinthy, Gádor Béla, Darvas Szilárd és a többiek cseppet sem hervadó írásait, az ő humorukat állítjuk mércéül a maiak elé. Hátha sikerül átugrani...

Elnézést kérek, hogy ezúttal nem vicceltem – de a humorról írtam. Márpedig – Karinthyval szólván – humorban nem ismerem a tréfát.

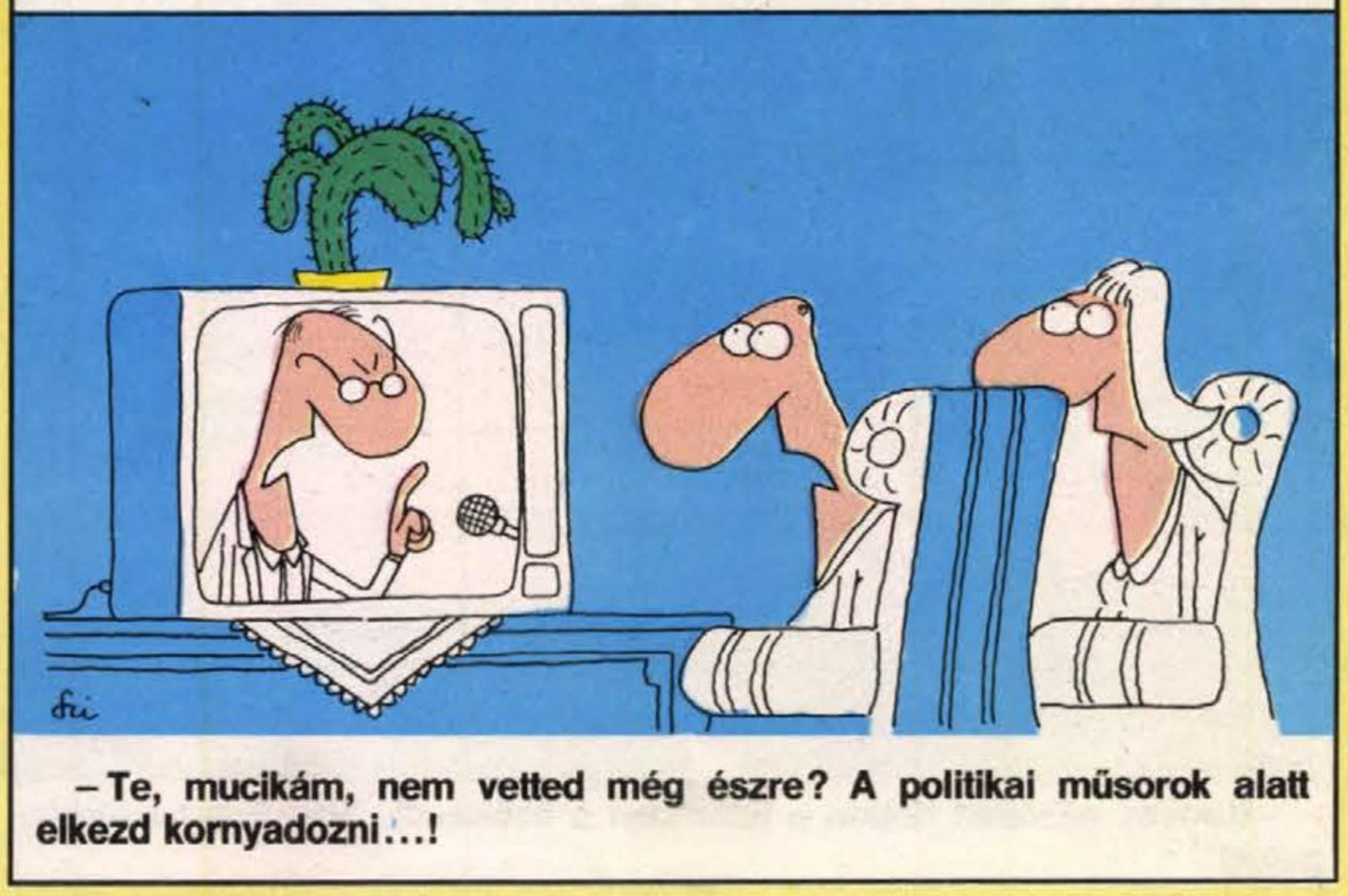

– Te, mucikám, nem vetted még észre? A politikai műsorok alatt elkezd kornyadozni...!

SKIZOFRÉNIA OLYMPICA

Most olyan valamit fog megtudni rólam az olvasó, ami – nyugodt lélekkel mondhatom – alapjaiban fogja megrázni. Ne az anyagi alapokra tessék gondolni, hanem a pszichikusakra. Ahogy több megyére kiterjedő háziorvosom szokja volt mondani: „a mélylélek fundamentális argumentumára”. Elárulom tehát a nagy titkot; végignéztem az olimpiát! A szó legszorosabb értelmében együtt éltem az eseményekkel, s nemcsak a természetes szükségleteimet igazítottam a médiákhoz, hanem az olyan természetelleneseket is, mint az evés és az alvás. …Már elnézést; de az ivás miért lenne nekünk, magyaroknak természetellenes szükséglet? Miket nem tudnak kérdezni?!

Már a megnyitó napján tudtam, hogy mi a kedvenc étele a norvég öttusacsapat vezérevezősének, mire allergiás a zambiai asztaliteniszezők balátlövője és arra is rájöttem, hogy a hetvenötödik helyen kiemelt nepáli hármasugrónak sincs napelemekkel fűthető úszónadrágja. Ahogy teltek a napok, úgy tudtam meg egyre többet a versenybírákról, a rendezőkről, a hostessekről, sőt még a legegyszerűbb pályamunkásokról is. Egy szó, mint száz, jobban számon tartottam e nagy show legkisebb „csavarját” is, mint egy csődeljárás alatt álló magyar bank a nagybetéteseit.

Amikor megtudtam, hogy a vitorlásversenyek helyszínén napok óta teljes a szélcsend, azonnal expresszpostáztam kétszáz csomag szélhajtó teakeveréket. Lakásom falait tapétaként borították a versenyzők portréi, méghozzá nemre, korra és FÁK-beli valóságos hovatartozásra való tekintet nélkül. Természetesen minden győztesnek felajánlottam közbenjárásomat köztársasági elnökünknél a honosításuk ügyében. Nem mondom, nem kis munkámba került, míg valamennyi résztvevő telefonszámát megszereztem, de így állandó kontaktust tudtam tartani még az otthon maradt családtagokkal is. Ettől kezdve mintha forró dróton rángattak volna! Már hangjáról felismertem az albán teniszcsillag soros barátnőjét, s különösen az a kenyai nagyöblű légpuskás kislány vált kedvencemmé, aki olyan ízes walesi tájszólásban beszélte a katalán nyelvet.

Feledhetetlen napok voltak. Ismerős, barát volt az egész sportvilág! …Csak egy valami zavart.

Néha meg-megjelent a lakásomban egy nő, aki azzal volt elfoglalva, hogy mindig valami irritáló dologgal macerált. Zömében azzal, hogy pénzt kért tőlem. Olyan, az olimpiai eseményekhez nem illő dolgokra, mint konyhapénz, nyári ruha, meg egyéb hasonló badarságok. És ami a legrettenetesebb, gőzöm sem volt, hogy ki az illető.

Gutaütés környékezett. Én, aki kedvenc ételétől kedvenc ágyasáig ismerem az olimpia nagy családját, nem tudom, hogy ki ez a nő? Már azon voltam, hogy ismeretlen tettestől kifolyólagos zaklatás címén feljelentést teszek ellene, amikor megoldódott a rejtély. Az olimpia ugyanis véget ért. Még fülemben csengtek a fanfár záróakkordjai, amikor az ismeretlen nő újfent megjelent a szobában és …egyetlen mozdulattal kikapcsolta a televíziót. Ebből a mozdulatából végre felismertem!

…A feleségem volt!

BODNÁR GYULA

BANKCSÖD

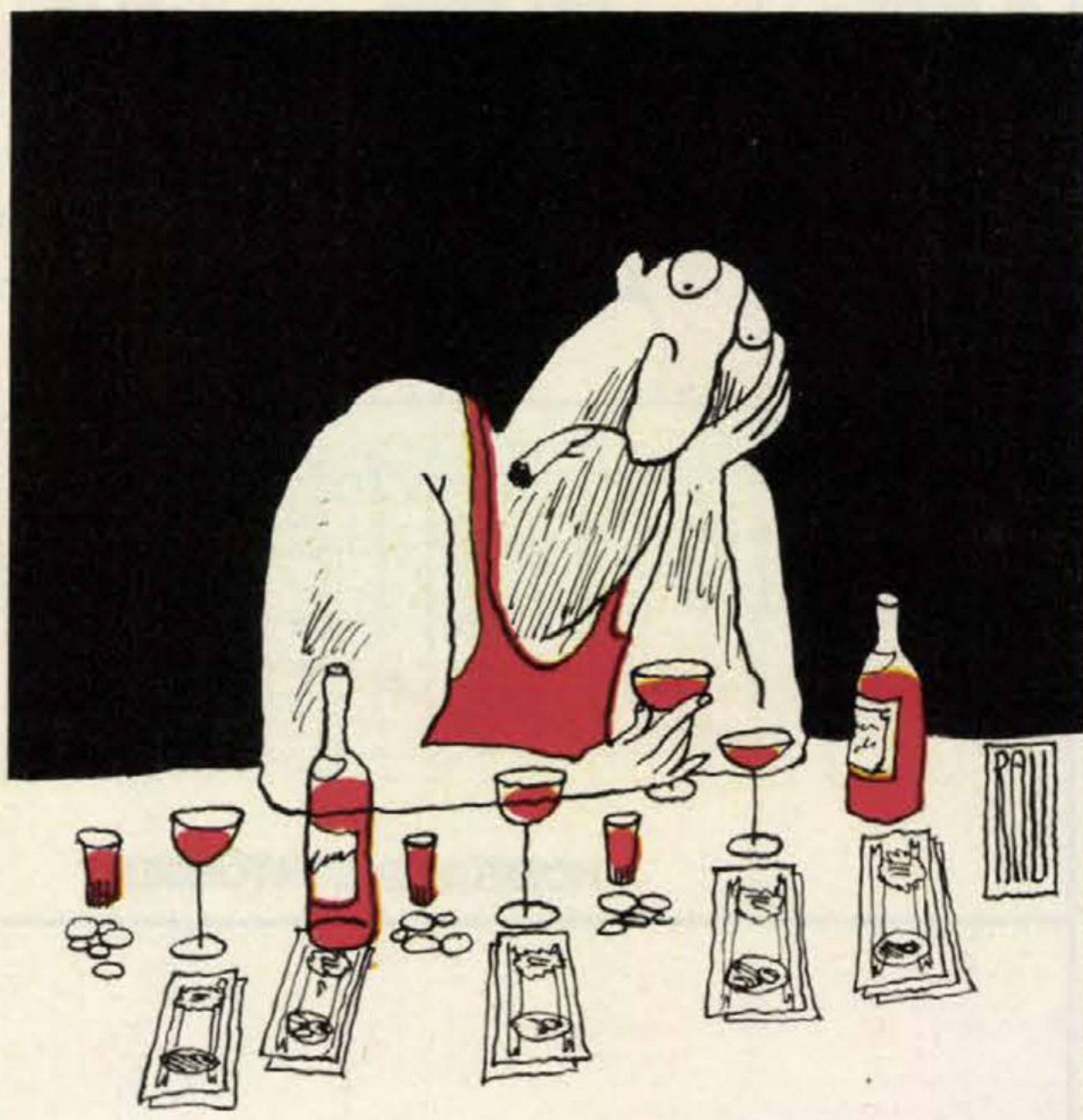

– Hova vigyem a pénzt…?

A KIS TAKARÉKOS

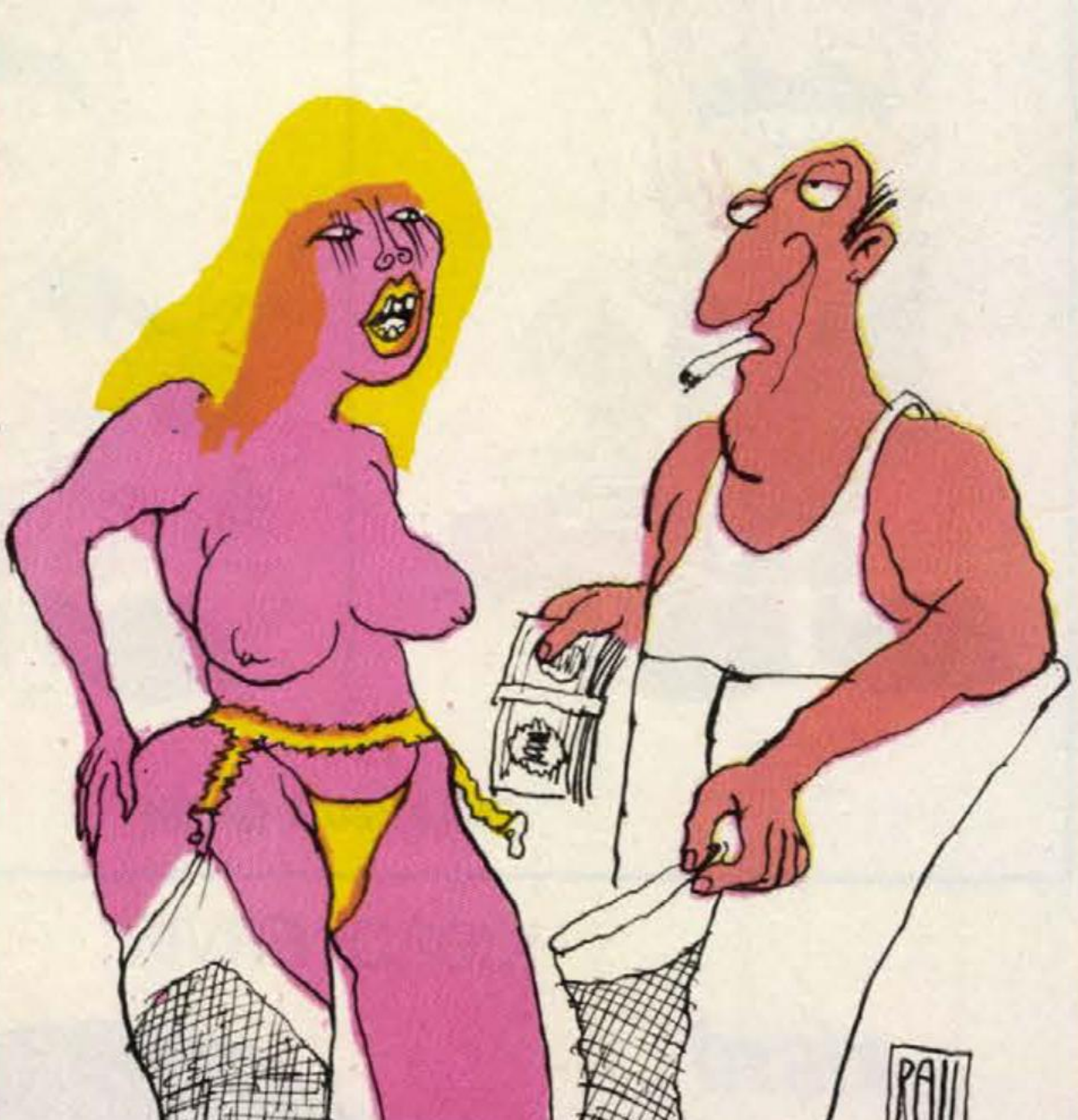

– Szerintem a melltartóba is rakhatsz pénzt, úgysem divat most…

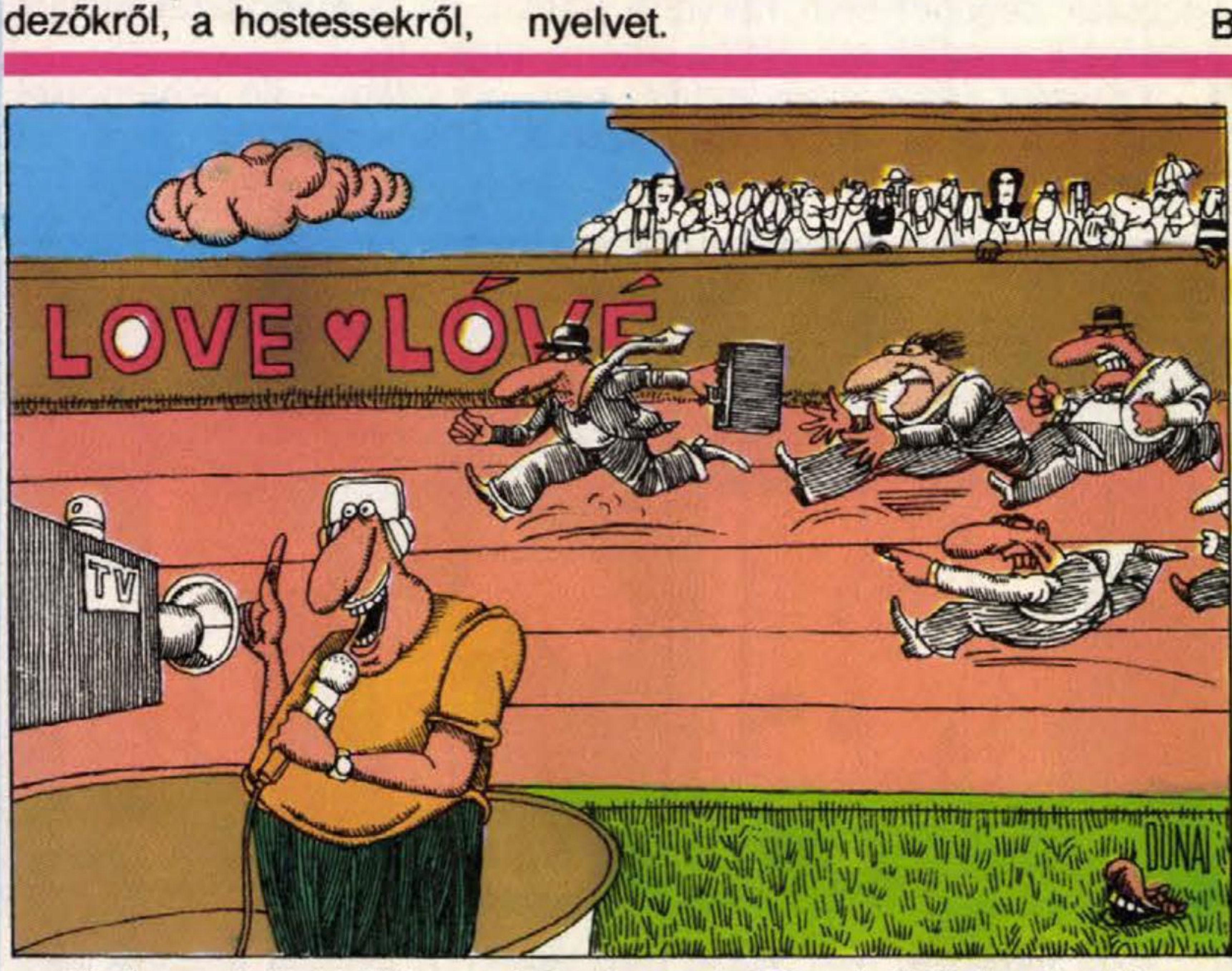

– Kedves nézőink! Ebben a futamban a betétesek üldözik a bankigazgatót!

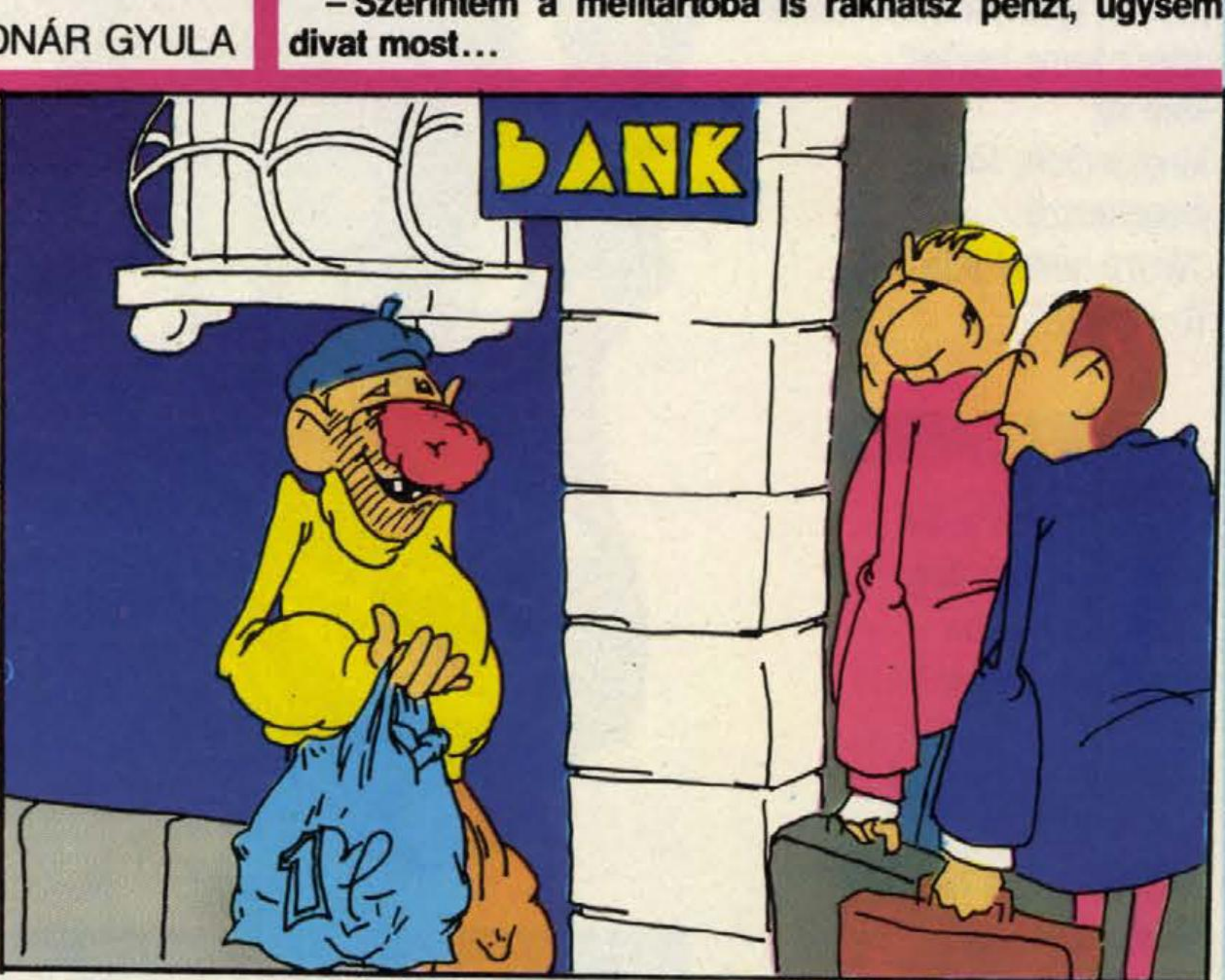

– Mondtam én, jó emberek, hogy nem szabad bízni ezekben a bankokban! Lássák, én üvegbetétbe fektetem a pénzem!

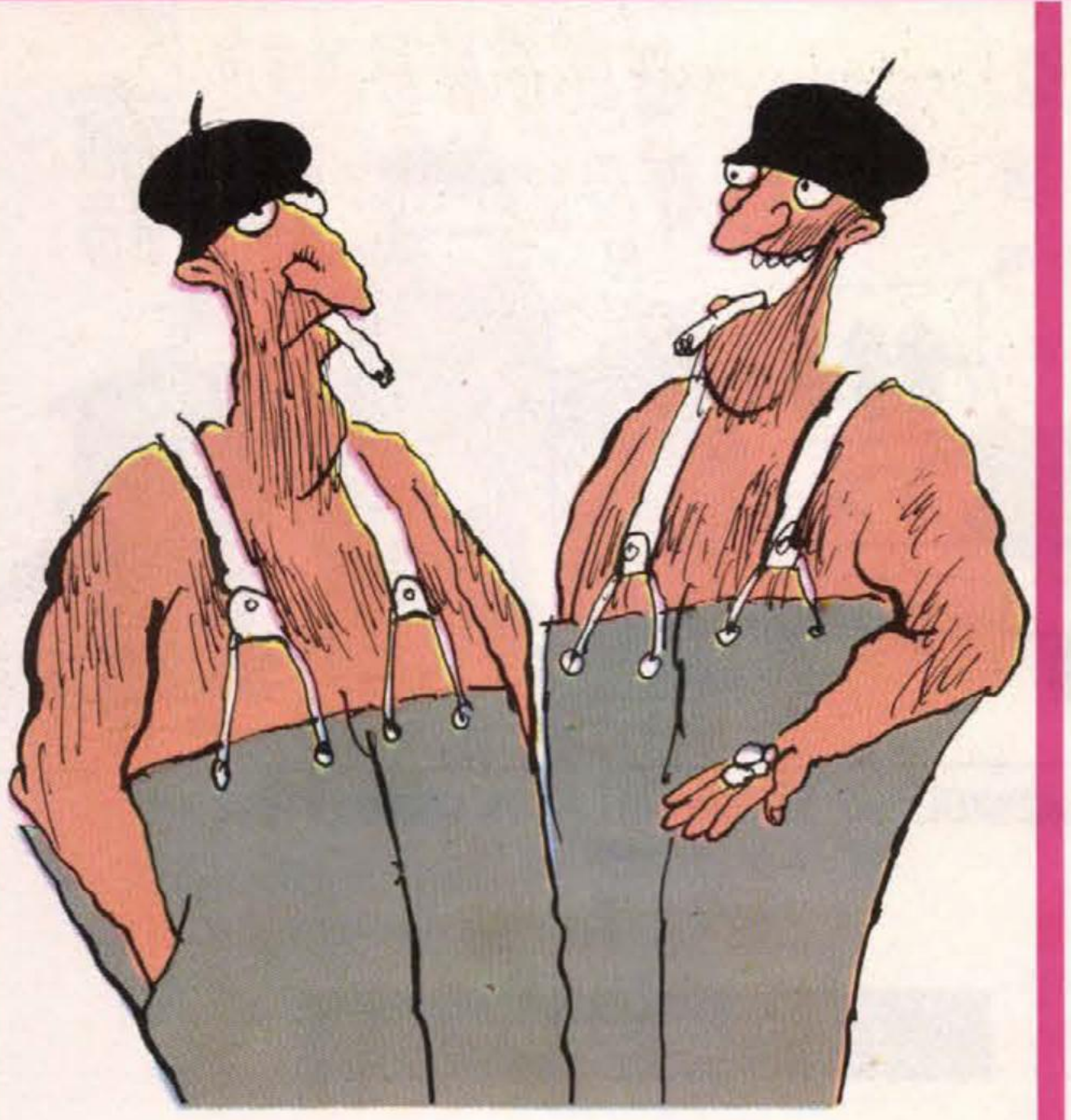

– Látod, barátom, én nem vittem bankba a kettőnegyvenemet, nem akartam koldusbotra jutni…

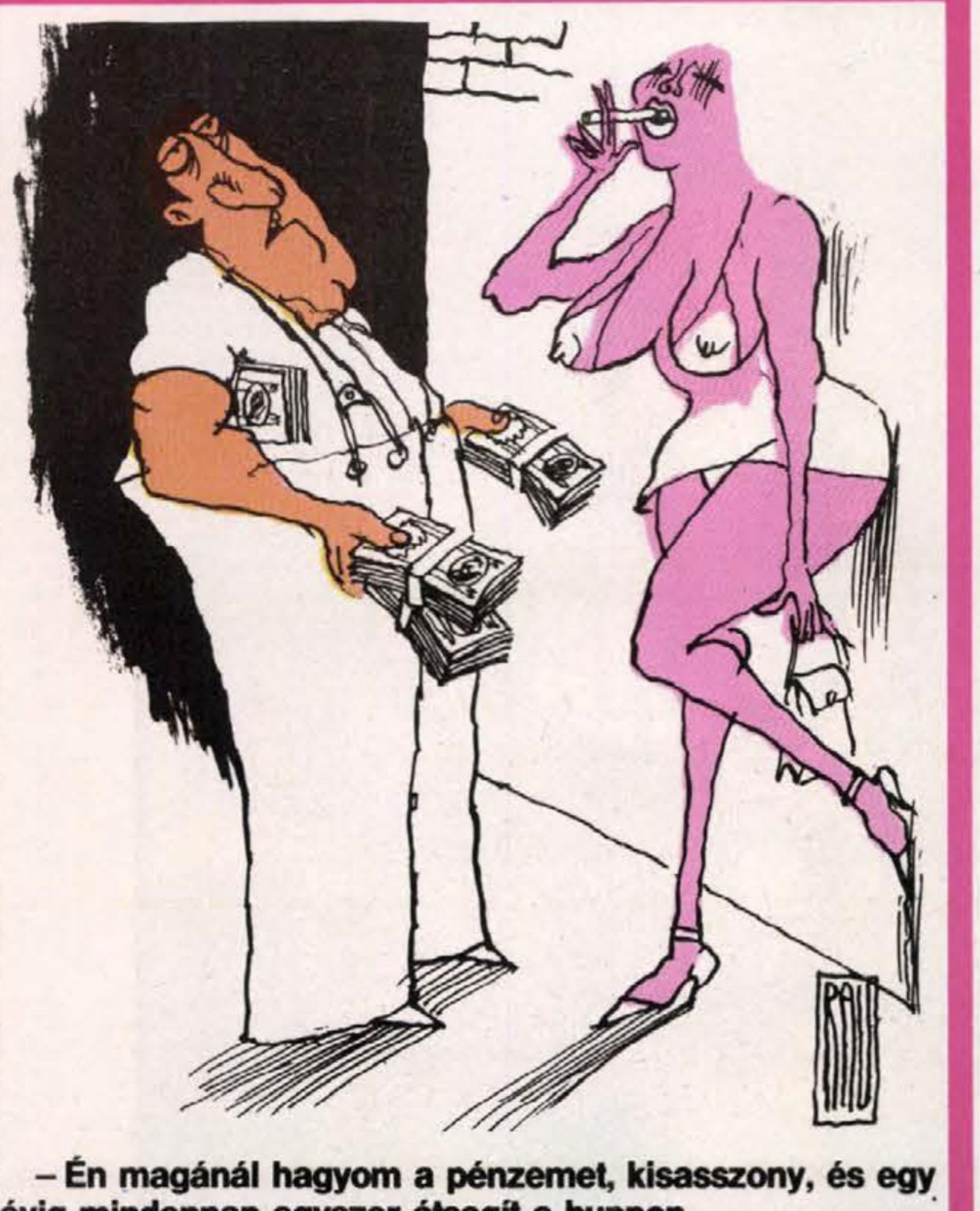

– Én magánál hagyom a pénzemet, kisasszony, és egy évig mindennap egyszer átsegít a huppon…

SZERELEM A KÖBÖN

Vakítóan szikrázott a napfény, olvadoztak a fagylaltárusok, és a hullámtörő köveken gubbasztó sirályok Grönlandról álmodoztak.

A parti fövenyen egyedül Pentele ráncolta homlokát, mivel ígéretesen fogyatkozó hamburgeréből a kecsöp egyenesen irkafüzetére csöpögött. Ugyanis fiatal barátunk e rekkenő kánikulában a matek-pótérettségire készült. És plusz harmincöt fokban bizony nehéz úrrá lenni egy többismeretlenes másodfokú egyenlet megoldóképletén, pláne, ha annak jelentős hányada kecsöppöttyök alá bújik. Valószínűleg ez lehetett tehát a homlokráncolódás igazi oka.

Hamburger híján Pentele immár golyóstollát kezdte rágicsálni, miközben ködös tekintettel bámulta a gondtalan strandolók színes forgatagát. És ekkor jelenést látott!

A jelenést Steiger Klárinak hívták, és toronymagasan ő volt a legjobb matekos a gimnáziumban.

Az ég küldte ide! – gurgulázta Pentele, s azonnal a lány elé vetette magát.

– Nem is tudtam, hogy ilyen jó az alakod – bandzsított felfelé Pentele.

– Hát te, mit keresel ott lenn? – pirult el tetőtől talpig Klárika, leszámítva persze a falatnyi kék bikinit.

– Elveszítettem a radíromat – tápászkodott fel Pentele. – De azért jó vagy nálam egy fagyira…

A megoldóképletnek a puncsfoltok már meg sem kotytyantak, viszont a Klárika orrocskája körüli apró szeplőktől Pentele megtáltosodott!

Éjfélig andalogtak kézen fogva a mólón, s másnap a strandon Pentele már Klárika segítsége nélkül integrált, ráadásul törökülésben.

Harmadnap Pentele közölte a lánnyal, hogy talán mégis inkább matematikus lesz, és amint csak lehet, összeházasodnak.

Klárika felkacagott, ám a fiú észrevett a lány szemeiben valami különös, eddig még sohasem tapasztalt csillogást.

– De hol fogunk lakni? – kérdezte Klárika, és megpróbált mosolyogni egy picit.

– Ha ügyesen spórolunk – ráncolta homlokát Pentele –, akkor pontosan harminchárom egész egyharmad év múlva együtt lesz a lakásravaló…

– És addig? – borzolta össze a fiú haját Klárika.

– Addig? Szerelem a köbön! – vigyorgott Pentele, és váratlanul szájon csókolta Klárikát.

WALTER BÉLA

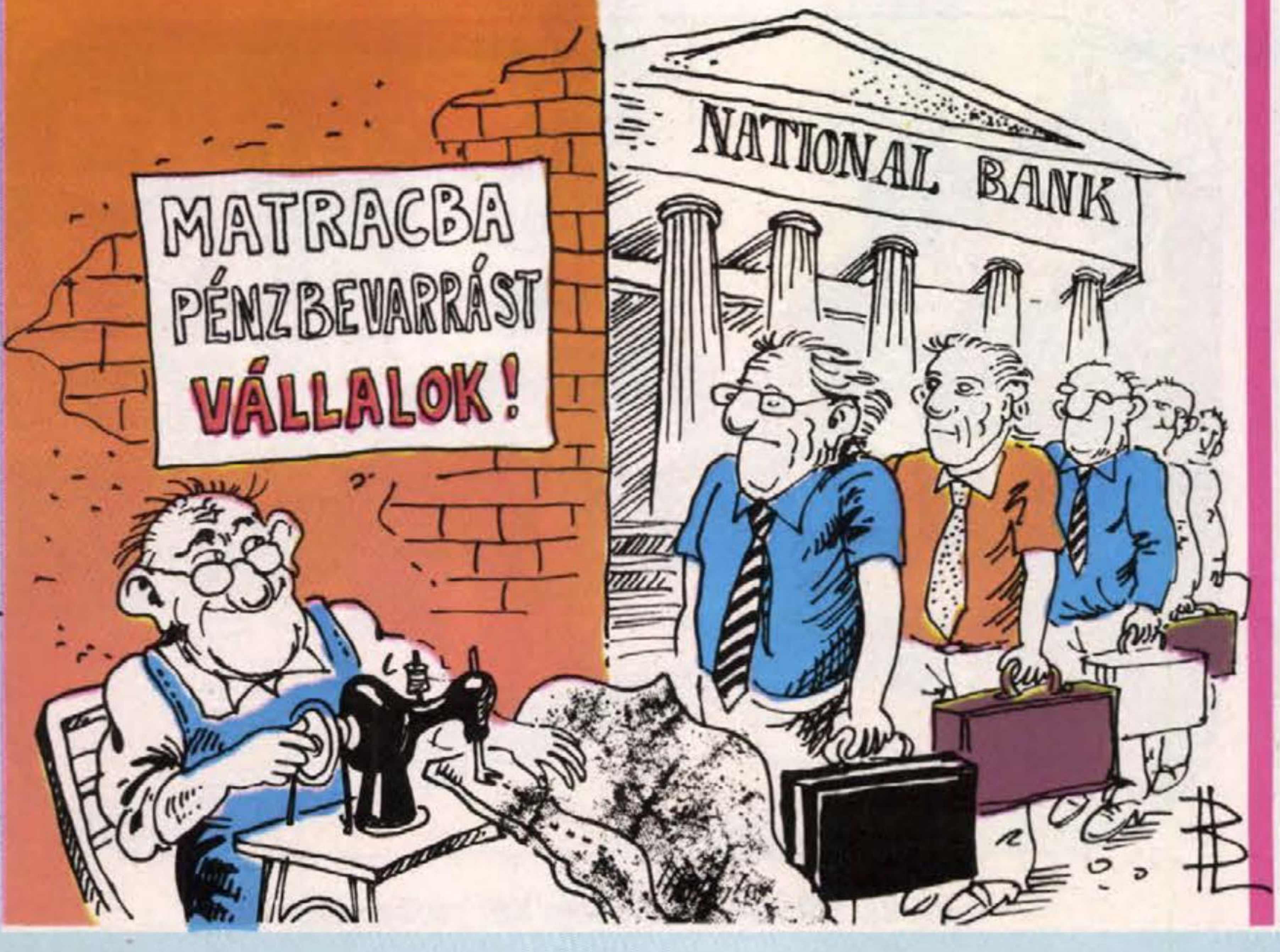

KRACH

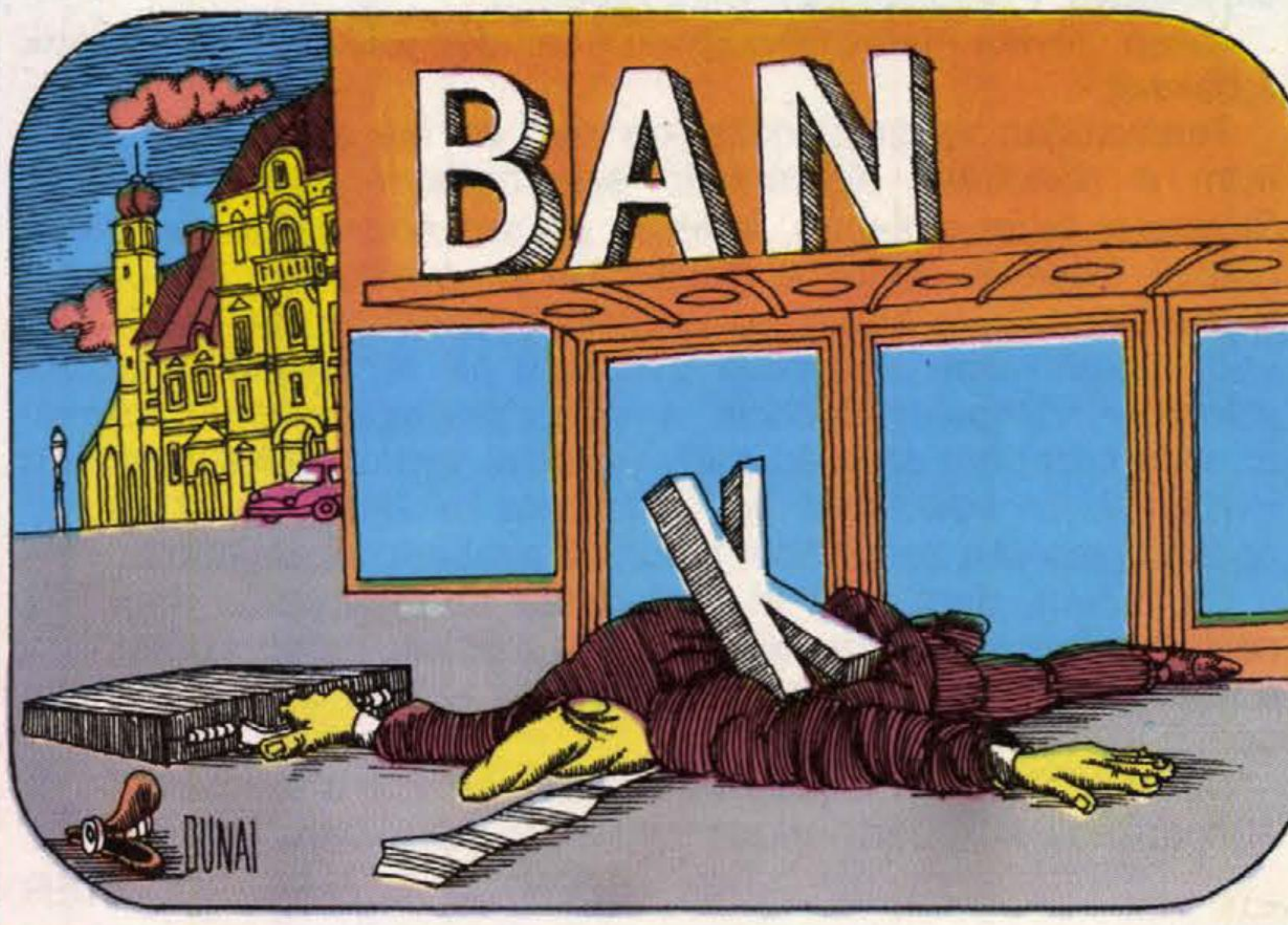

KUKA-MONOPOLY

Bár e rovatban szeretném majd megoldani az emberiség legsúlyosabb gondjait, nem hagyhatom szó nélkül, hogy a rendszerváltás még számos helyen nem történt meg, például – hű, de bátor vagyok! – a kukások fertályán. Mert nicsak, tegnap kimegyek reggel, mert a sárga csíkos legények már elhaladtak dörömbölő gépezetükkel. Kukámba csippentve illatos levélke a Fővárosi Közterület-fenntartó Vállalat főosztályvezetőjétől és helyettesétől, melynek lényege: „vállalatunk a szemétszállítást csak az FKFV jelzéssel jelölt edényzetből végzi, a kereskedelemben beszerzett tartályból szemétszállítást nem végez”.

És az egy hét alatt felgyűlt szemetem szűzies érintetlenségben ott maradt. Gondolom, mostanában sok jókívánsággal illetik az FKFV felmenőit, magam is hozzátettem néhány varázsigét, s első felindulásomban a nem szabványos edényzetbe pottyantottam a hivatal kedves üzenetét. Aztán mégis visszahalásztam, emberileg és jogilag általgondolva a Kuka-monopoly kedves üzenetét.

Amikor 1986-ban ideköltöztünk, túlzott mohósággal két szabványedényzettel szerettük volna háztartásunkat felszerelni, ám a Hivatal közölte, egy házhoz egy jár, ha kell, vagyünk egy másikat. Emlékszem, hétszáz forintért kaptam is egy másik edényzetet a Révai utcában, pont elfért a Skoda hátsó ülésén. Erre a pótedényzetre azért volt szükség, mert az FKFV bizony nem valami nagy megbízhatósággal ürítette a *hivatalosat,* abban az évben november és március között nem is láttuk a kemény tél miatt, úgy loptam le a szemetet a lakótelepi konténerekbe. No meg, amint az egyik kuka kint álldogál az utcán, addig a nem szabványos edényzet itt van a lépcső mellett, lehet már új életet kezdeni.

A kuka-ügyekben járatlanok kedvéért elárulom, hogy a szabványos és nem szabványos edényzet paraméterei, küllme és használhatósága tökéletesen megegyezik, feltehetően ugyanott készül is csak az FKFV tulajdonát képező s általa *szervizelt* (be ide illő szó, sóhajtanak a kutyák!) edényzet fedelébe bele van nyomva az FKFV cégszerű neve is.

Na már most. Ha ez így van, ha a különbség csupán ennyi, nem értem, miért nem lehet azt a fattyú-kukát fülönfogni, hiszen én *egy* azaz *egy* kuka ürítésért fizetek, s nekem mint szerződött félnek semmi közöm ahhoz, milyen monogramm díszíti a vállalat saját tulajdonú edényzeteit. Amennyiben persze a kereskedelmi forgalomban lévő fattyú-kukák fületlenek, mérgezők, rongálják a kukásautót vagy COCOM-listán vannak, meghajlok az FKFV nagysága előtt.

Sejtem, hogy itten valami üzletről lenne szó, talán már feloldották a kuka-embargót, és bérelhetnék *még egy* hivatalos edényzetet, dupla tarifáért, ámbár nekem az eddigi helyzet tökéletesen megfelelt, lévén egy kuka tökéletesen elég – a másik a tartalék.

Kompromisszumra hajlamos alkatom folytán a jövőben megtehetem, hogy szorgosan át- és visszatöltögetek, hogy a *szemetesek szeme* elé mindig a monogrammos edényzet kerüljön.

Engem az egészből leginkább az bánt, hogy a hivatali hülyeség azonnal szankcionál is, azaz otthagyja azt a rohadt, félig teli edényzetet. Előzetes figyelmeztetés nélkül lő, kéjjel és vigyorogva. Pontosan úgy, mint régen.

Aztán újévkor illatos névjegyükön minden jót kívánnak és kérik a baksist.

Tanácstalan vagyok, indítsak-e pert az Izé ellen (már le se írom a rövidítést) nyilvánvaló szerződésszegésük miatt (dr. Strasszer talán vállalná), indítsak polgári engedetlenségi mozgalmat Egyenlő Jogot a Kukáknak! elnevezéssel, forduljak-e képviselőmhöz, a hágai nemzetközi bírósághoz, az ENSZ-hez, vagy illegalitásba süllyedve gyújtsam fel törvénytelen kukám valamely középület lépcsein, s háztartási szemetemet ezentúl az utca közepére szórván nagy éjszakai vadászatokat tartsak a Hivatal által megszentelt monogrammos kukákra, azokat átlővén és felperzselvén Szerbiából toborzott szabadcsapataimmal.

De tudom, nem lesz itt tisztogatás szemétfronton sem. Az esetből világos, átmentették magukat a bolsik, és ott szabotálják a rendszerváltást, ahol csak tudják. Vagy ez már a piacgazdaság bódító szele?

Döntsék el az Izé előzékeny vezetői, amikor a szolgáltatásról álmodoznak kukában turkáló nyugdíjas korukban. Úgy legyen.

SZENTMIHÁLYI SZABÓ PÉTER

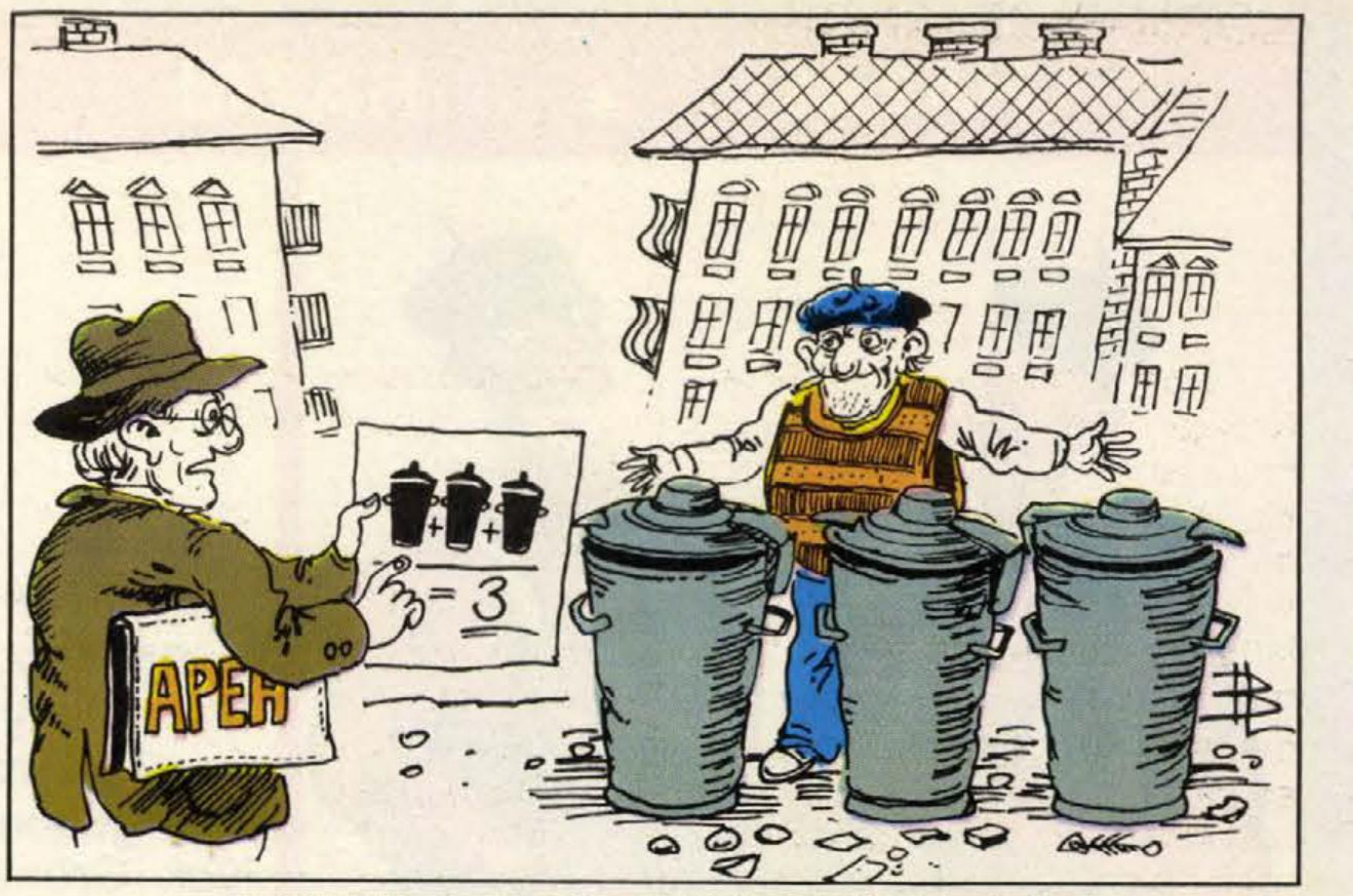

ELKÉSZÜLT AZ ADÓBEVALLÁSOK ÖSSZESÍTÉSE
– Stimmel!...

LYUKPROBLÉMÁK

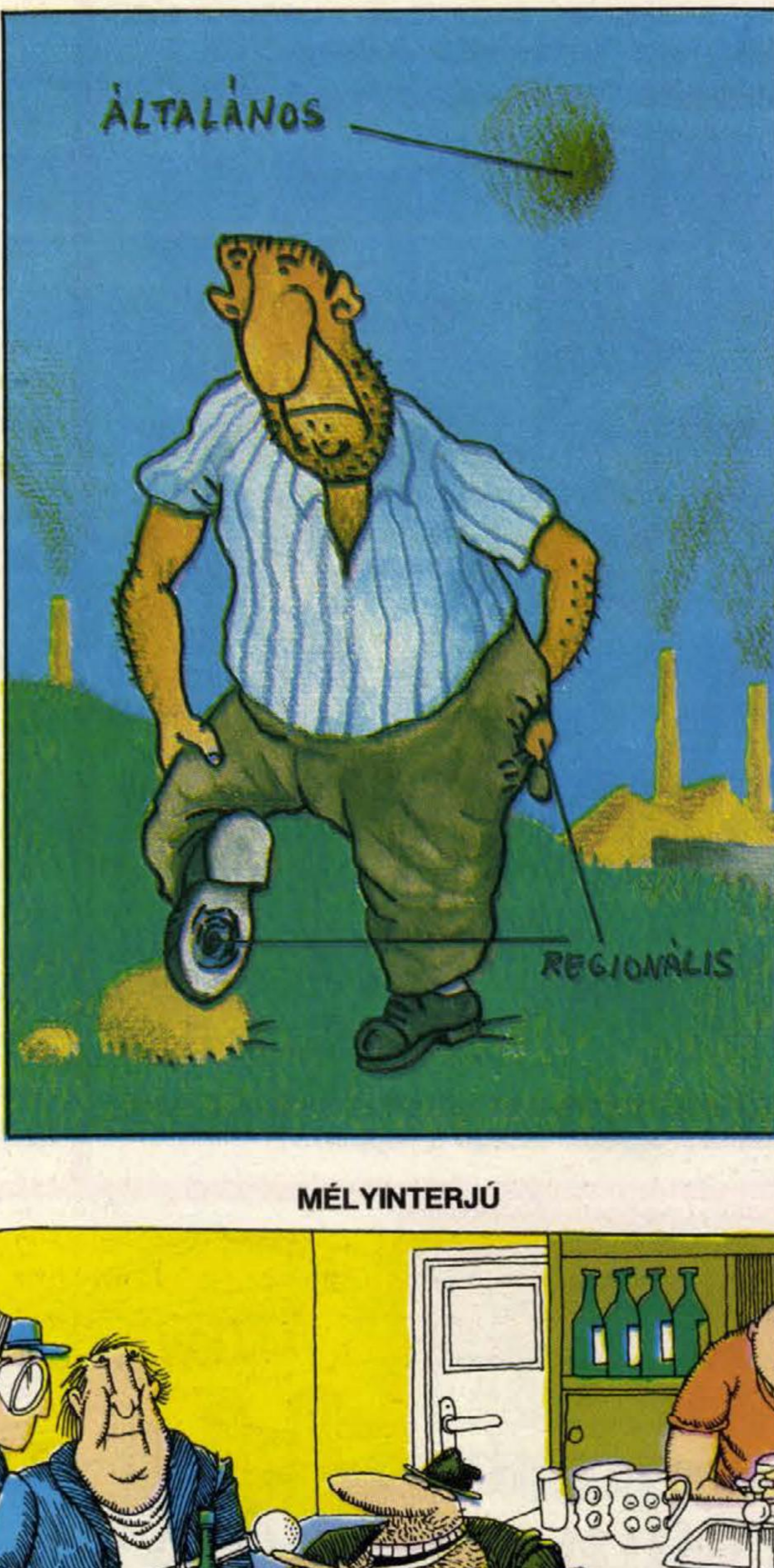

MÉLYINTERJÚ

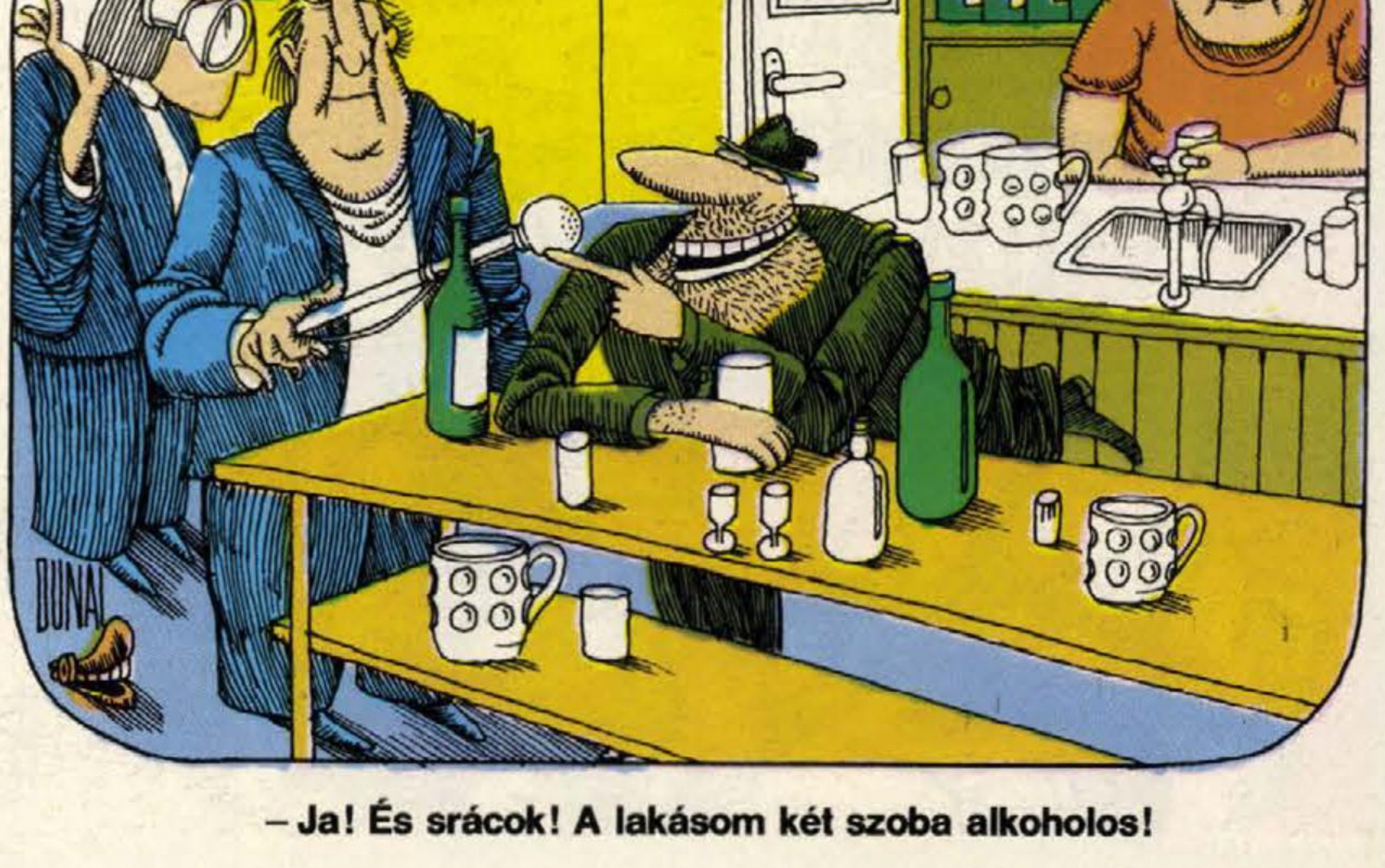

– Ja! És srácok! A lakásom két szoba alkoholos!

KÖRMENDI JÁNOS:

MÉDIA...

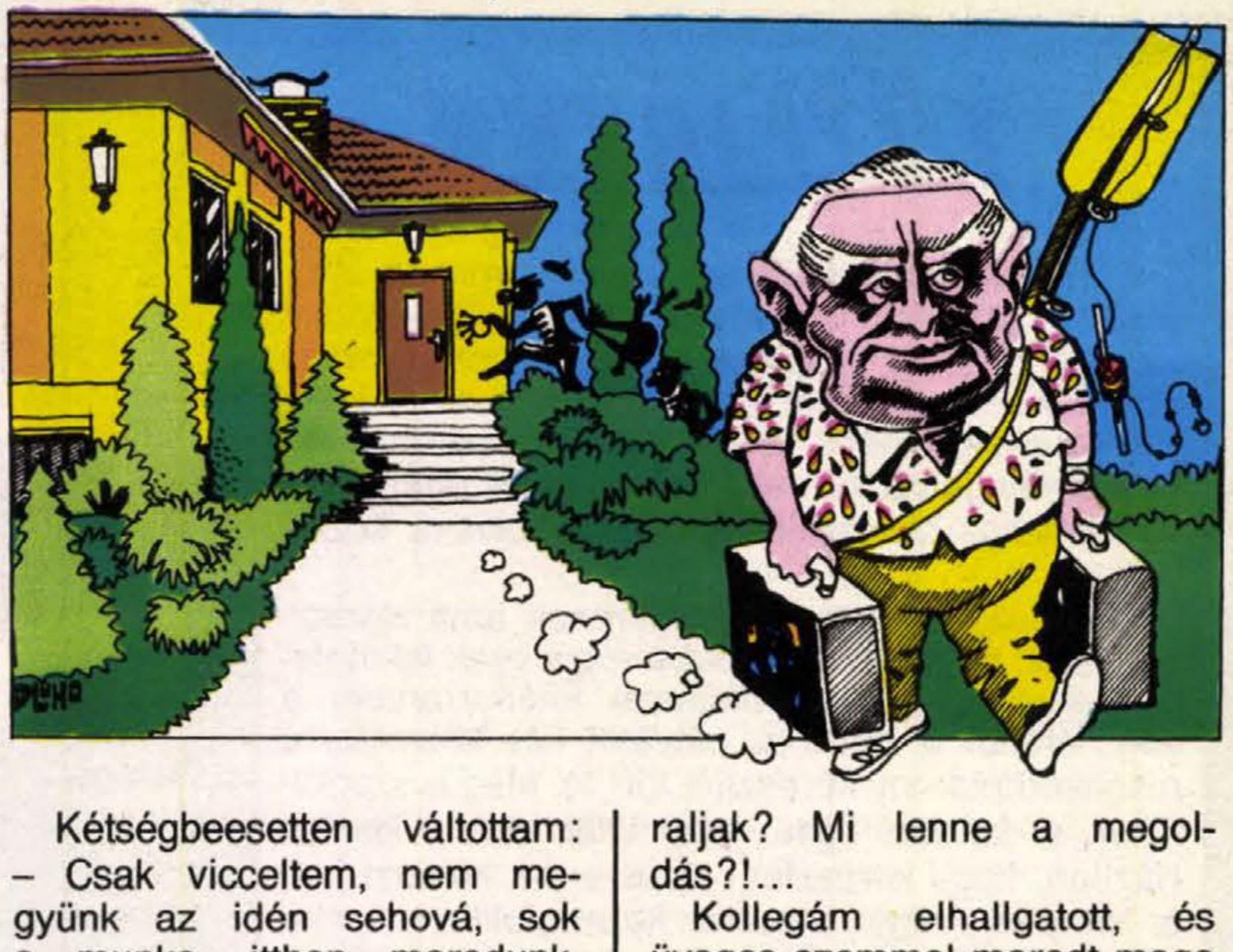

– Semmi bajom a médiákkal. Nekem nem hiányzik sem a médiatörvény, sem a frekvencia-moratórium (azt sem tudom mi fán terem), nem akarom leváltani az elnököket, nem szaladgálok az Alkotmánybírósághoz. Nem akarok médiaigazgató lenni, még csak a sógoromat sem akarom oda benyomni. Az alkotmányválság körüli híresztelések pedig hidegen hagynak!...

Így kezdte izgatott monológját egyik kollégám, majd nem csekélyebb zaklatottsággal folytatta:

– A médiáktól csupán annyit várok el, hogy reggelente bemondják a várható időjárást és a napi aktuális benzináremelést. Legfeljebb még annyit, hogy ha néha-néha felkérnek közreműködésre tv-ben, rádióban, pontosan utalják ki a honoráriumot. Slussz!

Ha bárminő ártatlan témában nyilatkozatra szólítanak fel, készséggel állok rendelkezésükre.

A minap felhívott egy rádióriporter, készítene velem gyors telefoninterjút. Miért ne?! – válaszoltam, és vártam a kérdést, melyet – gondolom – már feltett kívülem több tucat személynek, illetve személyiségnek. (Az ingyenriportok és potyaszereplések esetében az ember „személyiséggé" magasztosul.)

– Nyaralási szokásaidról szeretnélek faggatni.

– Faggass!

– Hol fogsz az idén nyaralni?

– Balatonharácson.

– Mikor utazol?

– Holnapután.

– Megy az egész család?

– Én mindig a családommal együtt nyaralok.

– Viszed a kutyust is?

– Viszem.

– A nagyi is megy?

– Ő is.

– Meddig maradtok?

– Két hónapig.

– Nagyon vidám nyár elé nézel!

Itt tartottunk a kérdezz-felelek játékban, amikor belémdöbbent a nagy riadalom. Jesszusom! Most nem kevesebb történt, minthogy kihirdettem, közhírré tettem, hogy lakásom két hónapig őrizetlenül marad, senki sem tartózkodik benne, kész majális bármelyik betörőnek. Két hónap alatt még a tapétákat is le lehet lopni a falról. Ha betörő lennék, mást sem tennék, mint az ismert személyiségekről szóló riportokat hallgatnám, melyben előzékenyen orromra kötik, mikor, s hol szabad a vásár.

Kétségbeesetten váltottam: – Csak vicceltem, nem megyünk az idén sehová, sok a munka, itthon maradunk, különben sem szeretek nyaralni.

– Egész nyáron a lakásban maradsz?

– Hát persze!

– Az imént csak tréfáltál?

– Tréfáltam!

Nagyot sóhajtottam. Ezt megúsztam! Gondolom, a betörő lemondóan legyint: „A francba! Ide sem lehet betörni a nyáron!..."

Ámde ha a félelem az ember szívébe költözik, nehéz onnan kizavarni. Mert a betörő talán nem jön, de jöhet a gyilkos, ki éppen arra vár, hogy biztosan lakásomban találjon. Mégis azt kellett volna kihirdetni, hogy egyész nyáron távol leszek otthonomtól?!...

A talaj kicsúszott a lábam alól. Nyaraljak, vagy ne nyaraljak? Mi lenne a megoldás?!...

Kollegám elhallgatott, és üveges szemmel meredt maga elé. Kihasználva a parányi szünetet, közbeszóltam:

– Úgy kellene csinálni, hogy te elmész a kutyussal nyaralni, a feleséged és a mama otthon marad, s majd váltjátok egymást.

– Marhaság! – vágta rá – Tavaly egy hétig nyaraltunk külön, majdnem válás lett belőle.

Hát, ez bizony szép kis kutyaszorító!...

Kollegám nagyot sóhajtott: – S mindez annak köszönhető, hogy egy érdekességhajhász riporternek eszébe jutott, belepiszkálni a magánéletembe, a nyavaja törje ki!

Ideje lenne már meghozni a médiatörvényt!

Ha sokat vacakolnak vele, én az Alkotmánybírósághoz fordulok!...

SZÍNHÁZ OLDAL

A HUMORISTA SZEMFÜLÉVEL

SZILÁGYI GYÖRGY:

CSALA

Közkedvenc. A magyar kabaré oszlopos egyénisége. Súlya van a pályán. Amikor felmegy a függöny, megtelik vele a színpad. Még meg sem mukkant, már végighullámzik a nevetés a széksorokban. Örülnek, ha látják. Énekel, táncol, komédiázik. És köt. Nem szerződést, hanem sálat. Szenvedélye a kötés. Nem lehet kötetlen beszélgetést folytatni vele. Keménykötésű színésznő. Nekem is kötött már sálat. Kötve hiszem, hogy számításból. Én ugyanis már nem számítok. Érdek nélkül köt. Szeretetből. Amellett remekül főz. Megfőzte az egész országot. Közismert gömbölyűsége üdítően hat a cérnametéltek között. „Nekem tetszik!" Pedig nem vagyok japán. Kora ifjúságom óta a rubensi formák dicséretét zengem. Ma már csak zümmögöm, de azt otthonos biztonsággal. Imponál, hogy nem vett erőt rajta a fogyidili. Jól áll neki a gömbölyűség. Formásan telt. Jó formában van. Nem akar kibújni a bőréből. Neki megfelel. Nekünk is. Az agyonfogyasztott színésznők nagy árat fizetnek soványságukért. A ducik tovább maradnak fiatalok. Megőrzik vonzerejüket. A hasonló korú cingárok pontosan annyinak néznek ki ahány évesek. Ő hússzal fiatalabbnak. Nem mer beleharapni az idő vasfoga. Beletörne, ha megpróbálná. Más a helyzet Pindendorfer Emőkével, a Kuglóf Színház tagjával, aki radikális fogyókúrának vetette alá magát. Sikerült annyira lefogynia, hogy már alig tudja magát alávetni bárminek.

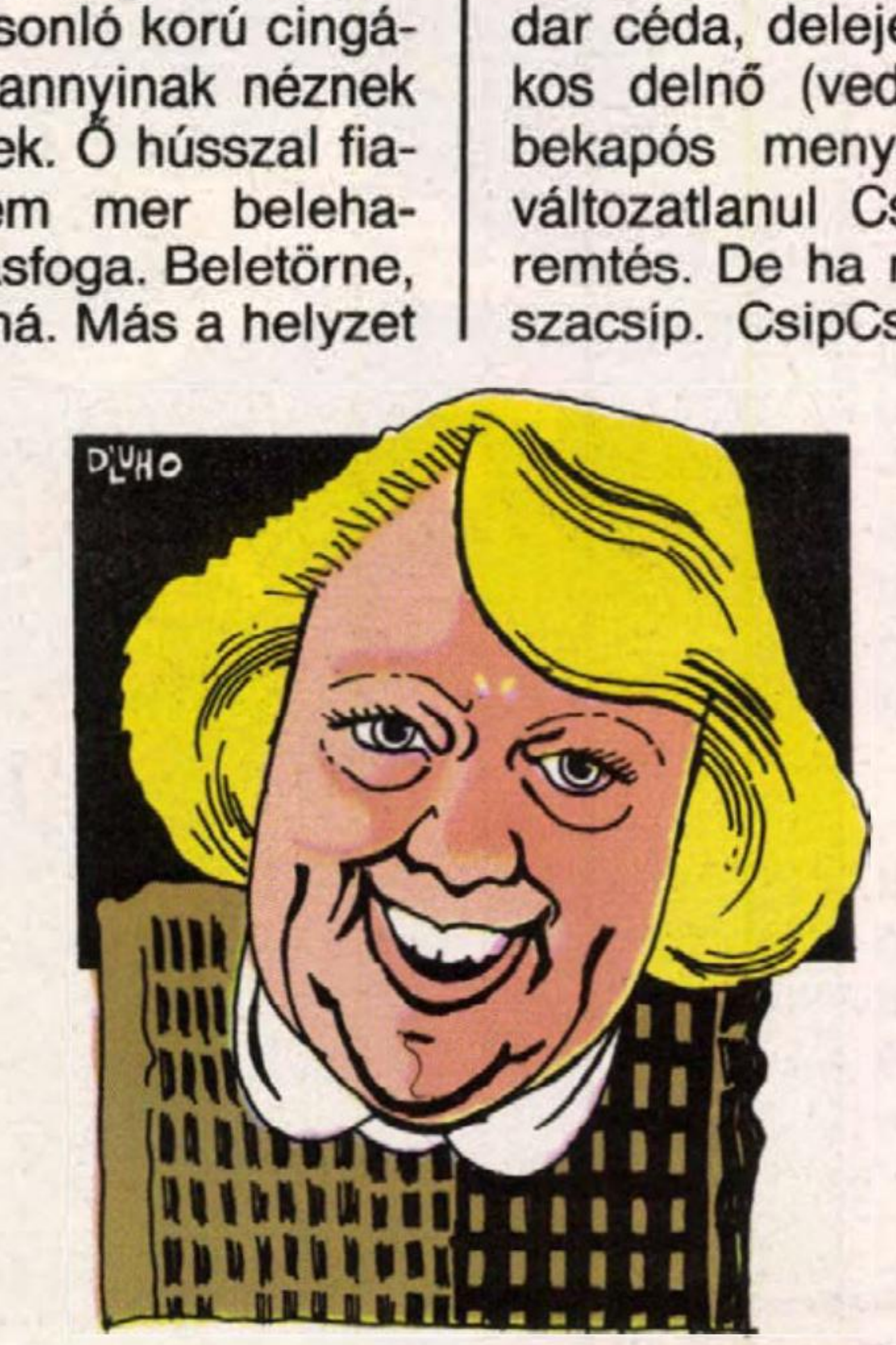

Örök csitri. Pajkos tekintet, huncut mosoly, zabálni való grüberlik. A színpadon ezer arca van. Mindent eljátszik. Mindegy neki: pólyásbaba, bakfis, királylány, szolid háziasszony, kacér titkárnő, hűséges feleség, cudar céda, delejes démon, iszákos delnő (vedelnő), vagy kibekapós menyecske. Közben változatlanul Csala. Békés teremtés. De ha megcsípik, visszacsíp. CsipCsala. Egyébként földre szállt angyal. Szárnyaló talentummal. A kabaré CSALAgánya. Pedig a kabaré férfiműfaj. Néhány kivételtől eltekintve. Ő közéjük tartozik. Illetve a kabaré tatozik neki. Mérhetetlen hálával. Varázslatos komika. A kombinés szerepeket játszó szexbombákat az idő hamar hatástalanítja. A komika briliáns humora télikabátban is érvényesül. Csakhogy neki nincs szüksége télikabátra. Pendelyben is izgalmas jelenség. Elnézném reggelig! Láttam már matrózblúzos kislánynak, rakott szoknyában, masnival a hajában. Elhittem neki. A hívei közé tartozom. Pokolian érti a hivatását. Szívébe zárta a közönség. És lelakatolta. Nem engedi ki onnan többé. Életem legnagyobb kabarésikerét neki köszönhetem. A „Hófehérke és a hét elgyötört törpe" című bohózatomat „klasszikusssá" érlelte parádés alakításával. Naná, hogy elfogult vagyok! Nem ma ismertük meg egymást, de még mindig magázódunk. Eljött az ideje, hogy letegezzem:

Hozzád szól most szerződ dala:
ma is lenyűgözöl, Csala,
pedig köztünk nincsen bratyi,
csókoltat a Ludas Matyi!

TŰZIJÁTÉK

Tűzijáték Szent Istvánkor mindig volt és lesz. Másféle tűzijáték hoz engem tűzbe. Elkezdődött az NB I, és a csapatok szokás szerint óriási tűzijátékot rendeznek egymás kapuja előtt, feltüzelt szurkolóik pedig a lelátókon, a metrón, meg – nem válogatósak! – akárhol, ha nincs elég plexivédőpajzsos hevületoltó és farkaskutya a közelben.

Labdarúgóink világszerte híresek ama tévesztméjükről, hogy labdát kapuba rúgni csak lakótelepen szokás; pályán magasan fölédurrantani a sikk, amitől a laszti a pályától két kilométerre magasodó torony keresztjét töri le. Meg a szurkolókat. A kereszt ügye nagy vitát kelt a Tisztelt Házban, hogy keresztény *úzus*-e, ha kereszt van a tornyon, vagy liberális kozmopolitizmus, ha pötyös laszti veri, Európába menetelés közben, szokványos jégeső helyett.

De a tévé legújabb közlése is nagy tüzet keltett, hogy ősztől *hétfőnként* közvetítenek egy-egy bajnoki mérkőzést, fölvételről! Amikor a szurkolók már kívülről tudják, hogy az előző szombati bajnokin hányadik percben dobták be a bűzbombát a játékvezető elé. Az effajta utóközvetítés infarktust nem okoz, és *nem is vonja el* a nézőket az illető bajnoki mérkőzésről, amelyet kényelmesebb és biztonságosabb otthon nézni, a tévében.

Megpillantottam a Rádió pagodájában Quelfoeldy urat, a hírneves külföldi tévétársaság igazgatóját, bemutatkoztam, hogy hello miszter Quelfoeldy, én vagyok az Alfoeldi, önöknél is elvonja a tévéközvetítés a közönséget a labdarúgó-mérkőzésektől?

– Oh, jesz! – mondta, holott látta, hogy jevek. – Kezdődött azzal, hogy a Rococo–Imperial rangadón csak félház volt a stadionban (a többi még nem épült föl). Igaz, hogy az Imperial játékosai csapnivalóan játszanak az utóbbi időben, és mérgelődni otthon, papucsban kényelmesebb és olcsóbb is! Az ő szurkolóik tehát „elvonódnak", holott erről nem a tévéközvetítés tehet! Ott van például a QTC drukkertábora, az a 30 ezer főnyi ember! Évtizedek óta rendületlenül megjelenik a pályán, ha a QTC játszik, és függetlenül a mérkőzéstől, eredménytől, színvonaltól, önfeledten szidja a bírót, vágja föl az ellenfelet apró szeletekre, akár esik az eső és a színvonal, akár nem. Őket miért nem vonja el a tévé?

Majd így folytatja Mr. Quelfoeldy:

– Mi úgy segítünk a gondon – de el ne árulja Mr. Henkájsznak, az MTV igazgatójának, mert kopirájtoltuk a dolgot –, hogy mi is tegnapelőtti és tavalyelőtti felvételeket vetítünk, de nem ahogy fölvettük őket, hanem *hátulról előre,* ami jelentősen arányba hozza az élményt a pályákon mutatkozó, elölről hátra haladó színvonallal. Amellett kiküszöböltük a káros izgalmakat, mert akár 4-2-ről, akár 3-1-ről, avagy 0-2-ről indul a hátrafelé vetítés, a végeredmény mindig 0-0 lesz, mivel furcsamód minden mérkőzés 0-0-lal indul! Ily módon tízéves mérkőzések is képernyőre kerülhetnek. Az emlékezetes londoni 6-3-at is műsorra vettük, hátulról visszafelé, képzelje, ott is 0-0 lett az eredmény! És ha látná azokat a hátrafelé curukkoló játékosokat! Meg a hálóból kipattanó labdát, amint Hidegkuti lábán köt ki! Óriási!

– Egy a baj – fejezte be a nagy szakember –, hogy ez az újszerű megoldás viszont *elvonta a közönséget a tévétől!* És mostanában tűzijáték van a tévészékházunk előtt, mert a szurkolók minket bombáznak a petárdáikkal. De ezt is szalagra vesszük, színesben gyönyörűen mutat, amint menekülnek a rendőrök…

ALFÖLDI IMRE

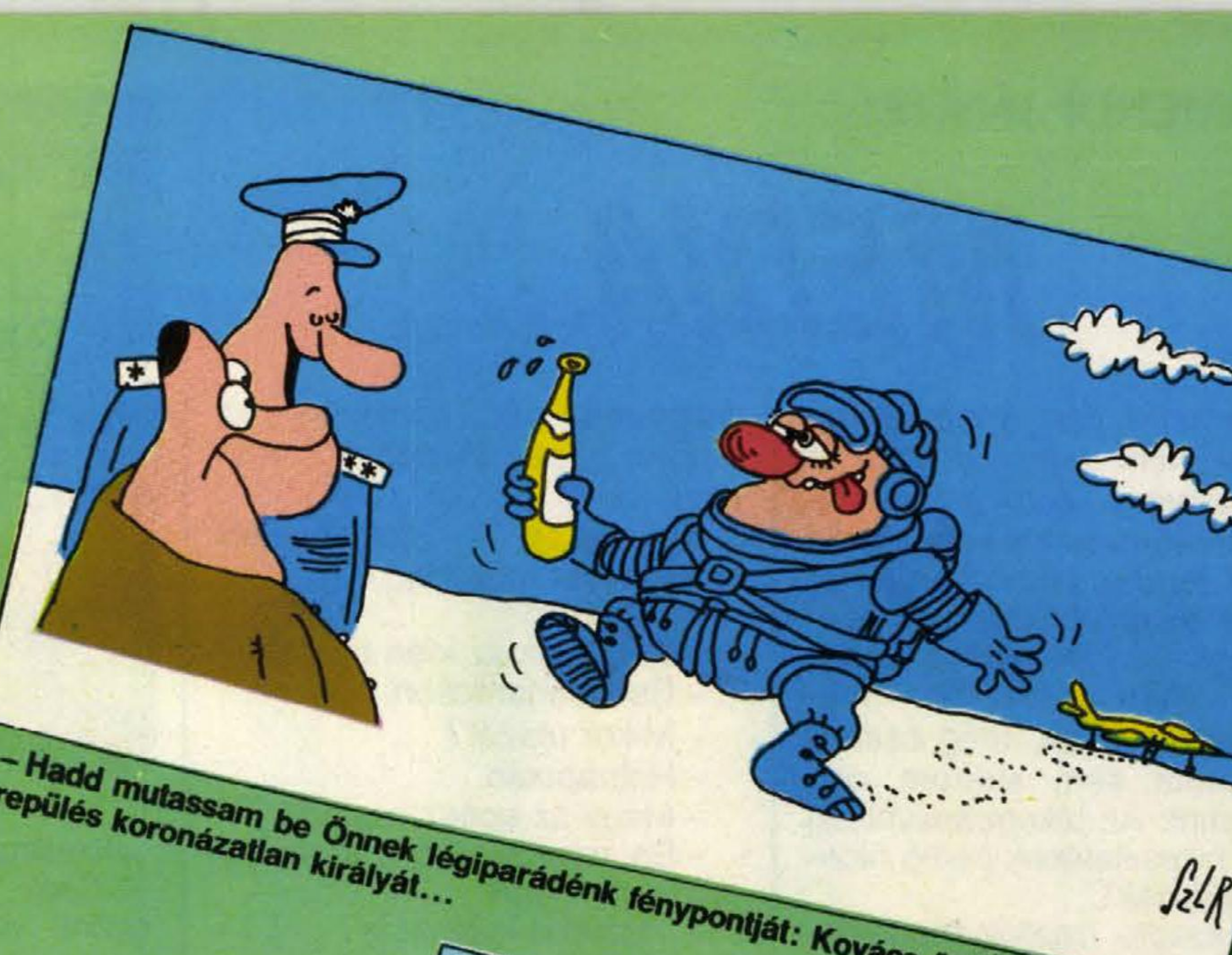

– Hadd mutassam be Önnek légiparádénk fénypontját: Kovács őrnagyot, a dugóhúzórepülés koronázatlan királyát…

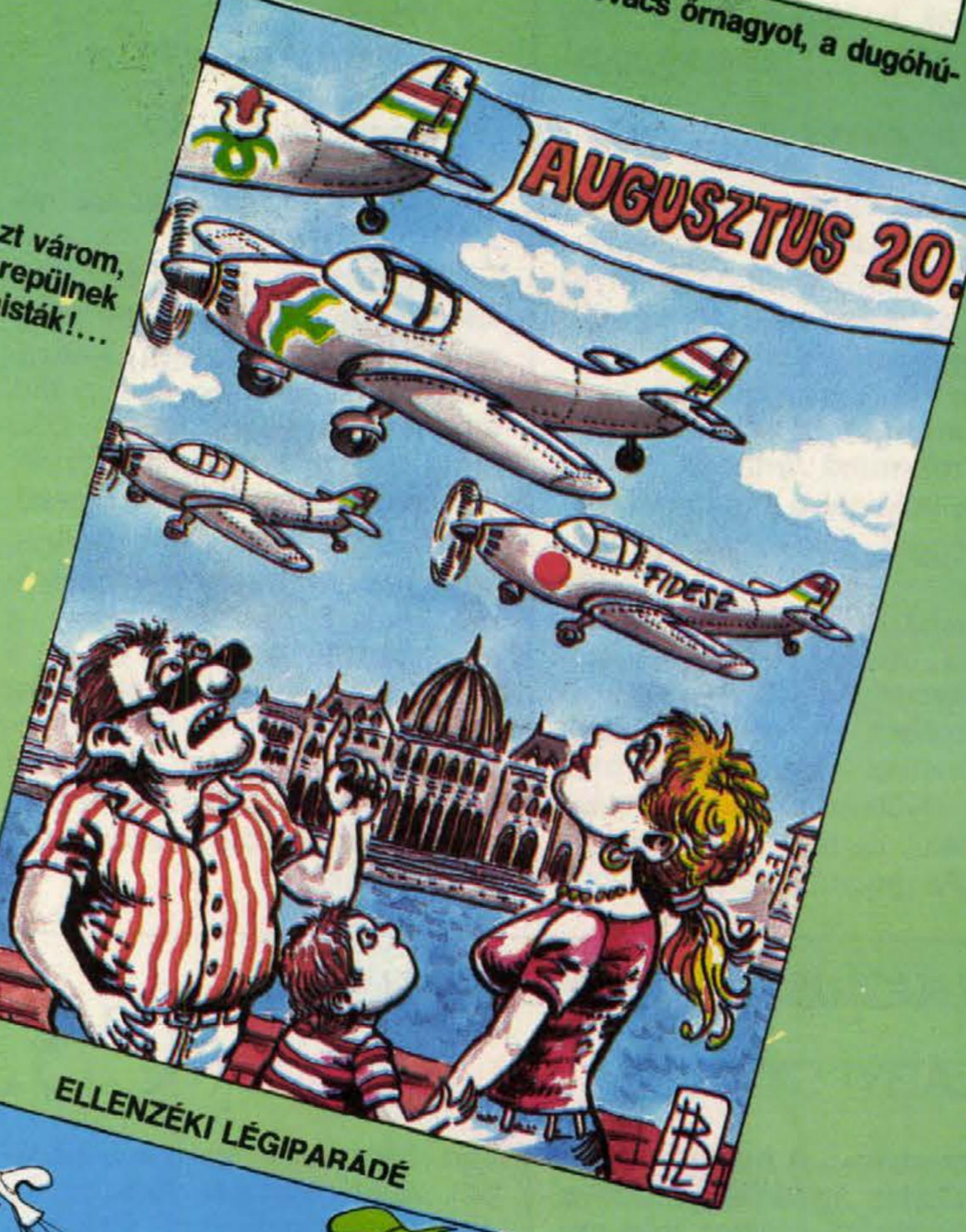

– Azt várom, mikor repülnek a kommunisták!…

ELLENZÉKI LÉGIPARÁDÉ

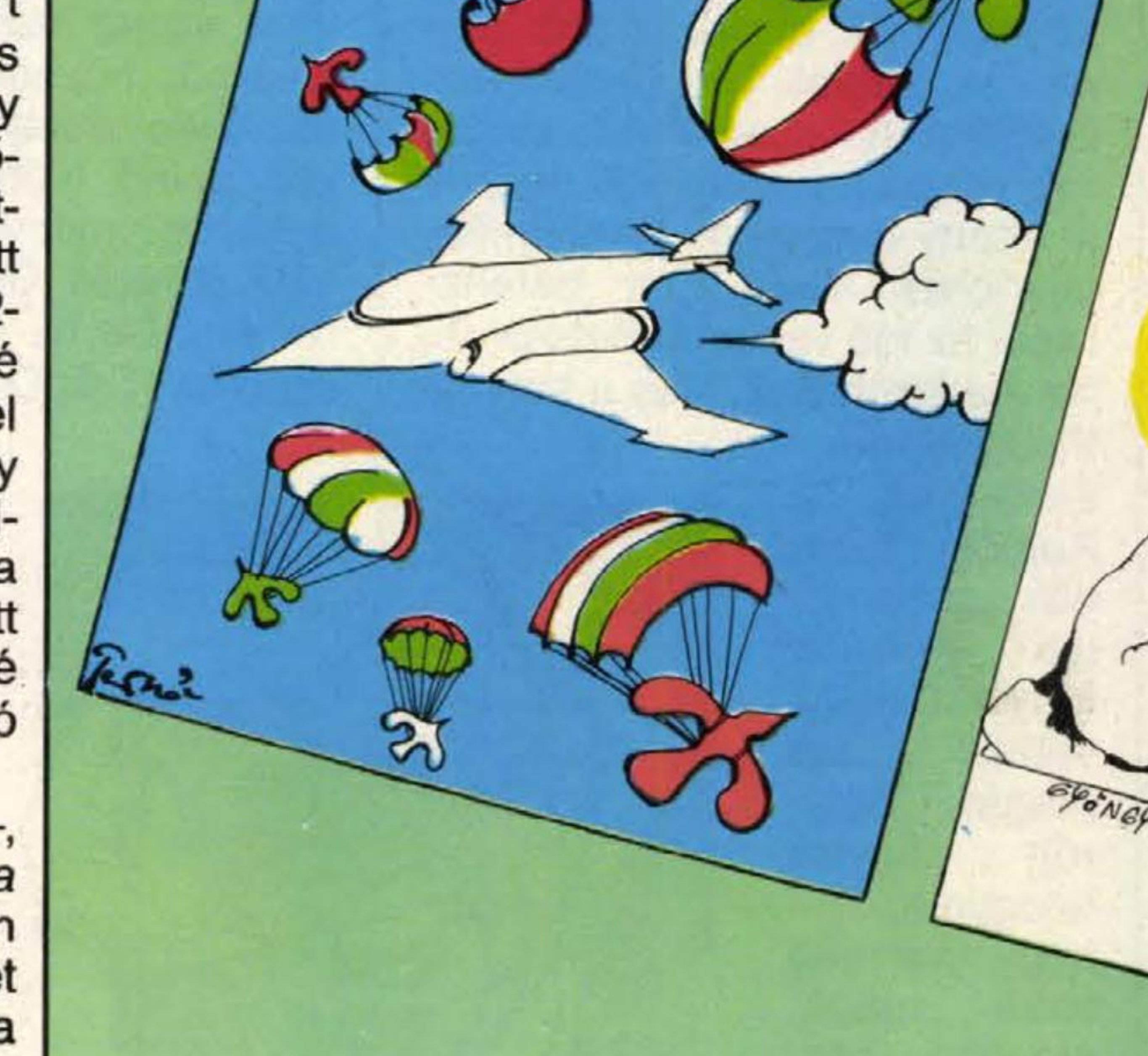

ÚJ KENYÉR

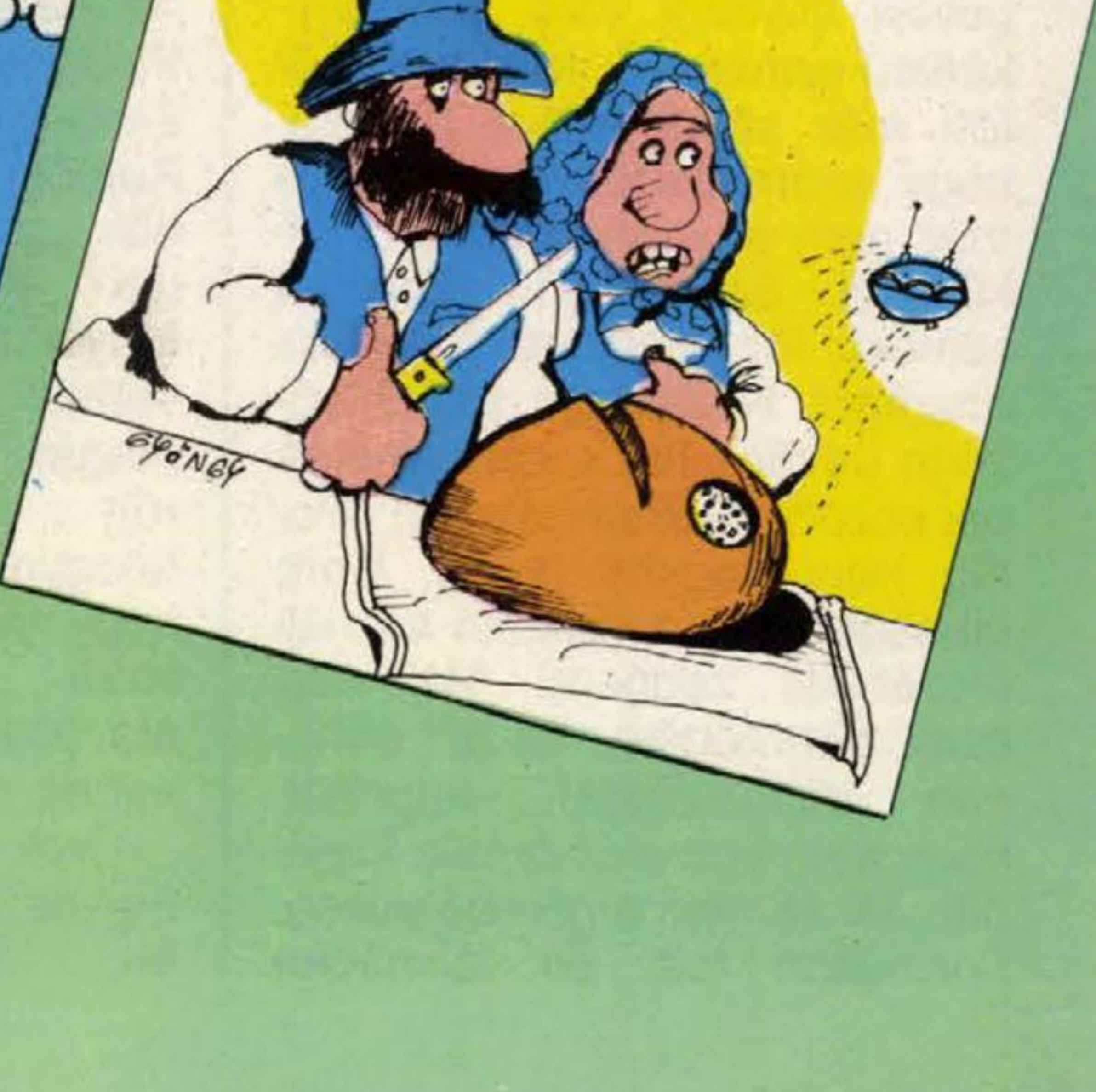

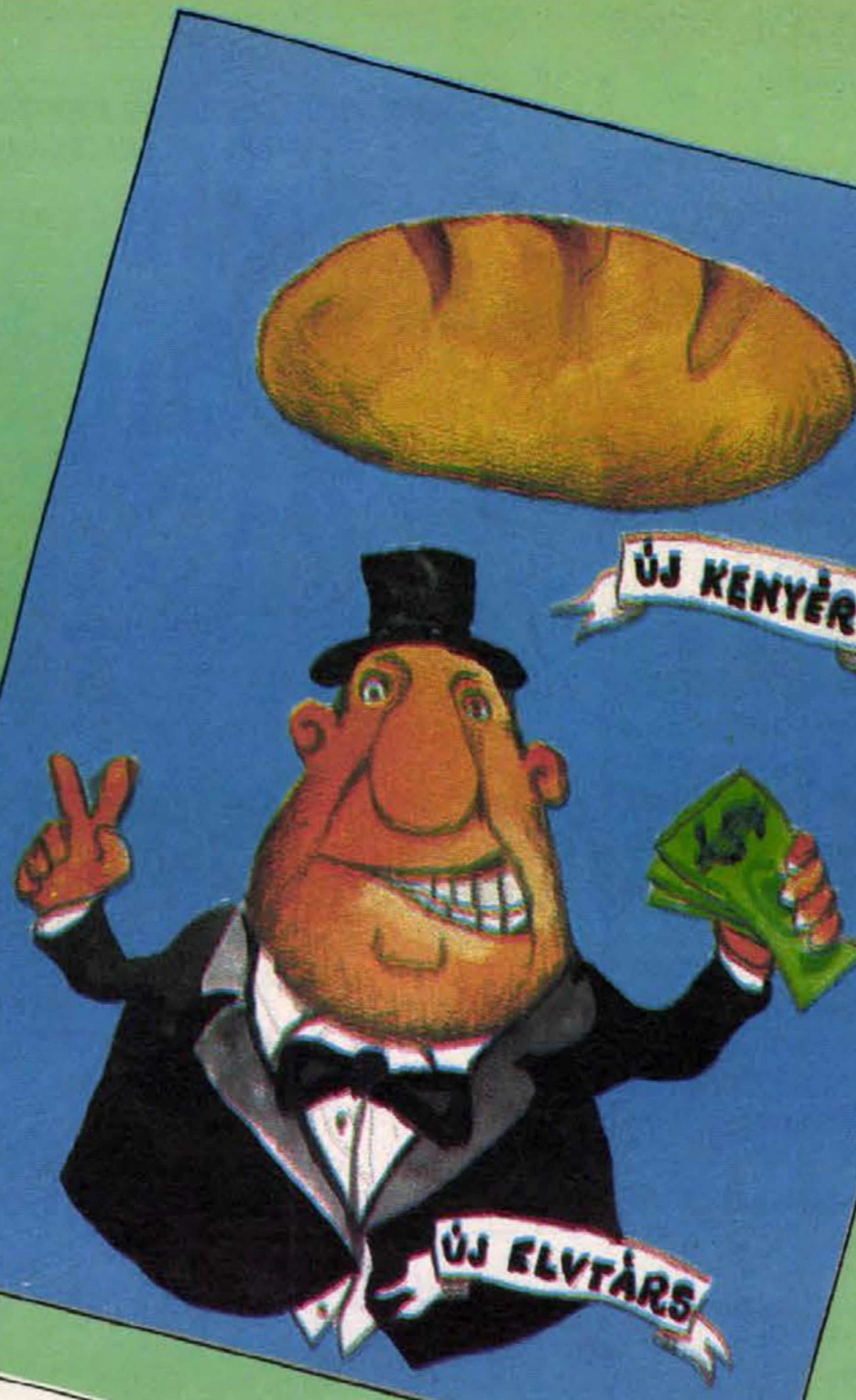

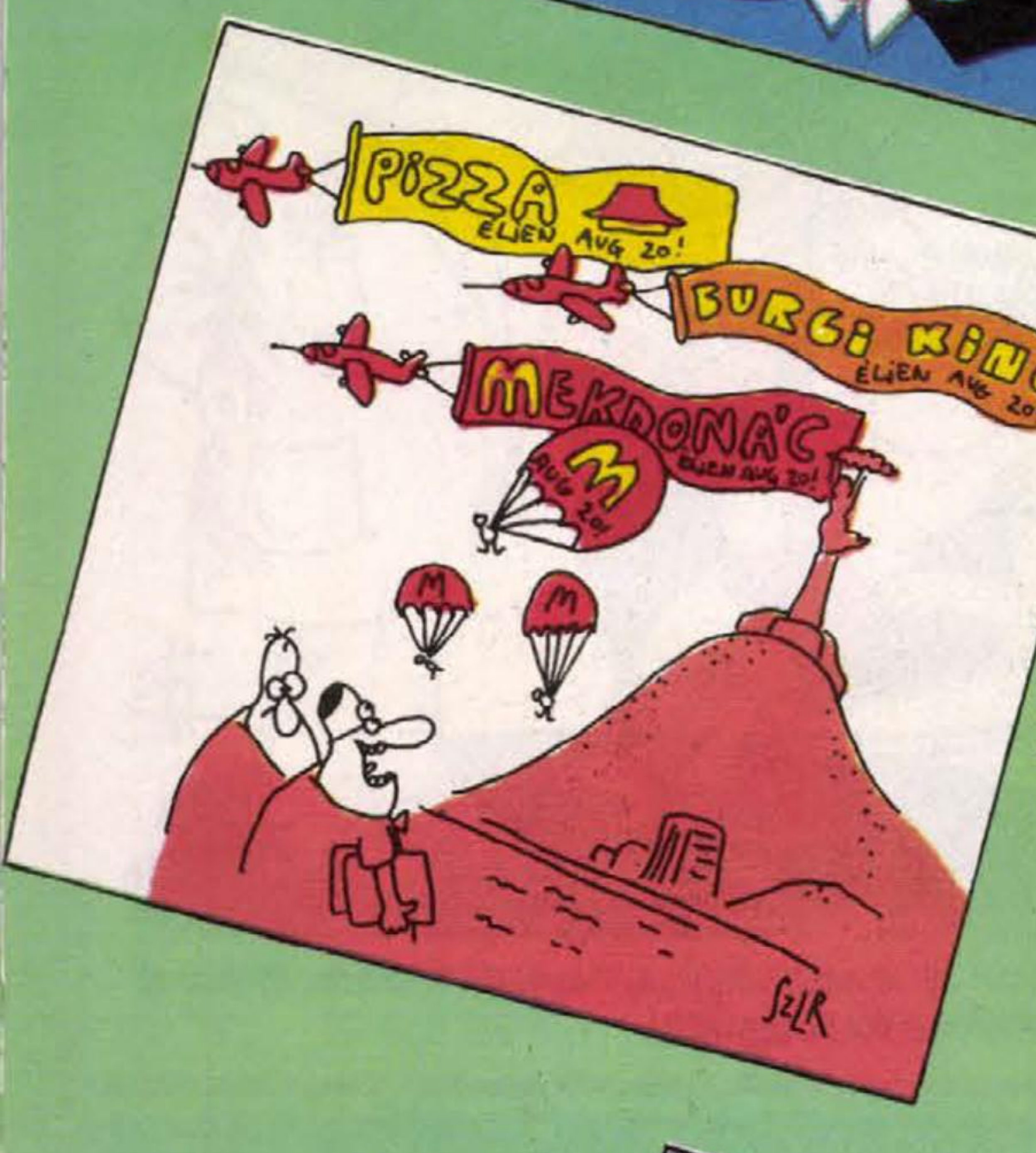

– Idén végre sikerült legalább nullszaldóssá tennünk a nemzeti ünnep megrendezését!…

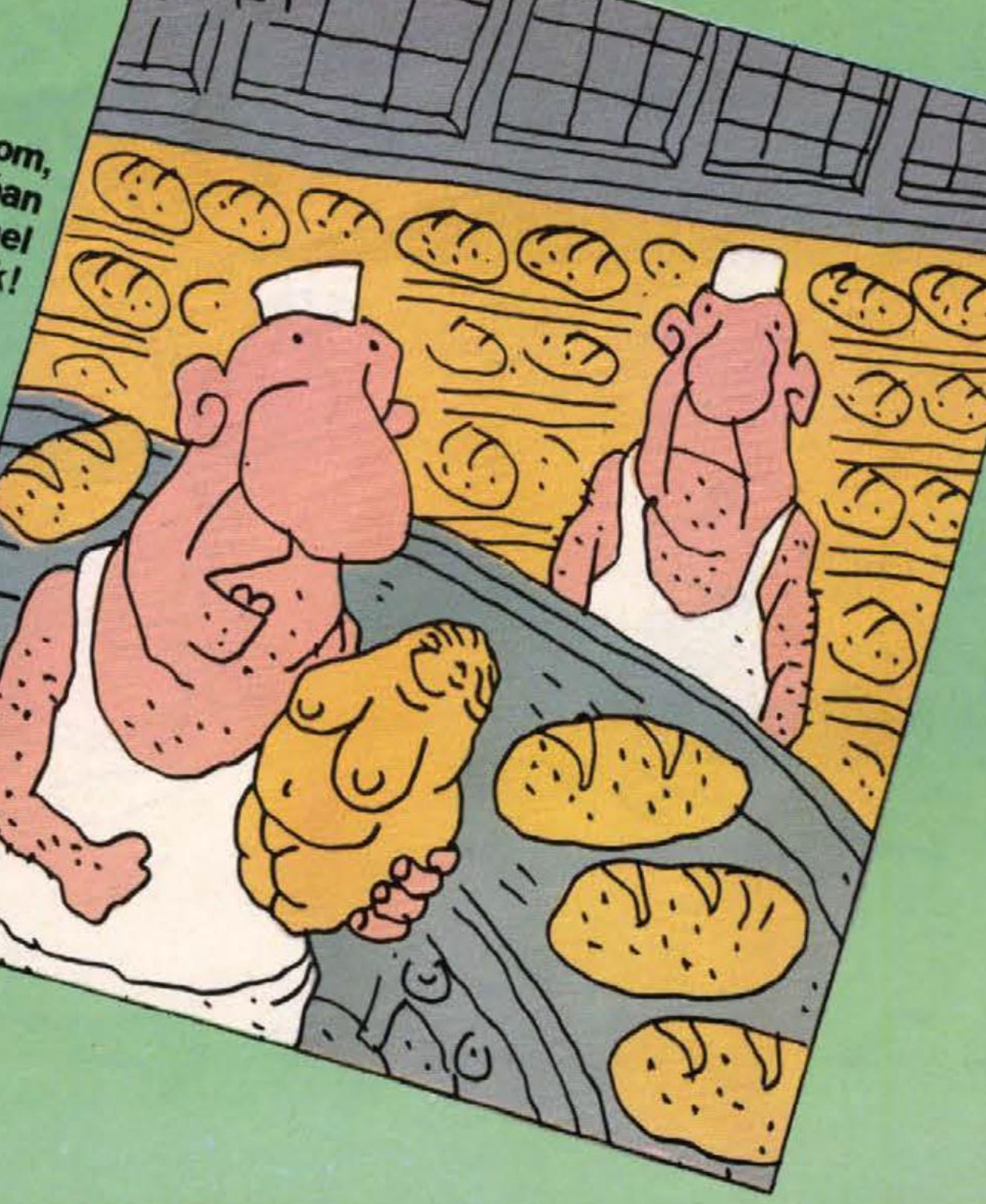

– Most már unom, hogy állandóan a feleségemmel szórakoztok!

NYÁRI HANGOK

– Apu, apu, apu!

– Na, mi van?

– Apu, apu. Azt mondja a Robi, hogy apu, gyere be.

– Enikő, vigyázz, ne húzd tovább. Kiszúrja a kő. Ne! Most kiszúrta.

– Robi! Ne menj messze. Robii! Hová mentél?

– Robii!!! Hun vagy? Te, ez nem a Robi. Nézzük lentebb.

– Legalább fogjad ezt a másik matracot. Ott, az elejét. Húzd ki. Ne be, ki! Most ráültél, te hülye? Na akkor bang! Előre tudtad, hogy ez lesz a vége.

– APUS! CSAK AZTAT TUDNÁM, MÉR KÖLL EBBE A LEVEGŐBE A CSONGORRAL BŰZÖLÖGNI? – MOST MICSINÁLJAK, ÉDESANYÁM? KEZDJEK ITT VELED CSALÁDI ÉLETET?

– Robikám ne dühíts, szétváglak. És az lesz még a jobbik eset.

– Apu, apu, apu, most engem.

– Fogd már be. Téged is belefujthatlak.

– Gyuri, leálltál? Olyan vagy… Akkor én mit strapálom itt neked magamat?

– Apuci! Visszaadhatom az üvegeket?

– Adhatod.

– De apuci! A Robi bőg, hogy fél a darazsaktól.

– AZ AZ IGAZSÁG, HOGY FÁRADT VAGYOK. ÉS MINDIG KEZDHETEM ELÖLRŐL. MIT TUDOMISÉN… KÖZBEN ÁLLANDÓAN BAJ VAN A GYURIVAL. MOST AZT MONDJÁK VISSZAFEJLŐDÖTT. SZELLEMILEG.

– Au, Enikő! Imádom, ha belémrúgsz.

– Hát vigyázz a kukacodra, Gyurikám!

– Ki akar aranyosat látni? Úszik a méhecske a málnában. Robi, add vissza, Robi, ne igyad, Robiii, lenyeled. Most hova tetted? Kiköpted, vagy lenyelted?

– Maradj már magadnak! Hajgy békibe. – Azt a kurva… körömmel szembe. Hát, Enikő, csórikám, te még normális vagy?

– AZ AZ IGAZSÁG, HOGY MOST MÁR ALMÁS NAPOZNI. CSAK AZ ORROD LESZ OLYAN, MINT A STOPLÁMPA. A TÖBBI ALMÁS. MEGINT VÉGE EGY NYÁRNAK.

ISZLAI ZOLTÁN

SZILÁNKOK

KIKAPCSOLÓDÁS

– Tegnap este hol mulattál?

– Egy hajnalig nyitva tartó lokál kitűnő zenekarát hallgattam. A lokál felett lakom ugyanis az első emeleten.

MEGFIGYELÉS

Érdekes, hogy a volt osztálytársaink, velünk ellentétben, milyen rohamosan öregszenek.

KARRIER

– Mond meg, kik az ellenségeid, s én megmondom, hogy hol tartasz a karrieredben.

APRÓHIRDETÉS

– Ön a feladott apróhirdetésében azt írta magáról, hogy fiatal, karcsú, kifejezetten szép nő.

– És?

– Csakugyan az. Meg vagyok lepve.

NEHÉZ PROBLÉMA

– Hogyan mondjam meg finoman, tapintatosan, meleg emberi szavakkal a fizetőpincérnek, hogy becsapott?

BÚTORSZÁLLÍTÓK

– Cipelni még csak bírom ezeket a bútorokat, de rájuk nézni…

SEGÍTSÉG

A gonosz ember elvárja, hogy segítséget kérjenek tőle, mert olyan jól esik nemet mondani.

EGY PESSZIMISTA

– Soha nem szabad elveszíteni a reménytelenséget.

ILLEM

– Uram, én tudom, hogy mi az illem. Nyílt utcán sohasem pofozom a feleségem, sohasem gorombáskodom vele. Erre a célra ott van a mi meleg, meghitt kis otthonunk.

A TÁRSASÁG KEDVENCE

Z. nem azért olyan népszerű a társaságban, mert remek sztorikat tud mesélni, hanem azért, mert remekül, érdeklődéssel, csillogó tekintettel hallgatja végig a legunalmasabb történeteket is.

KÖZÖS MUNKAHELY

Nem helyes, ha a férj és a feleség egy munkahelyen dolgozik, mert esetleg egymásba szeretnek, aztán jönnek a problémák…

GALAMBOS SZILVESZTER

KAPOSY MIKLÓS:

HÁROMNAPOS MUNKAHÉT

HÉTFŐ

Ez a hét is jól kezdődik! Három nap alatt kell letudni ötnapi leisztungot. Az irodában őrületes a hajsza. Gizi, kolléganőm, nem győzi a szemfelszedést, annyi megrendelése gyűlt össze az ünnepek előtt. Erna ma kénytelen volt az ebédidejét áldozni az evésre, mert egész nap a műhelybe kellett szaladgálnia az elromlott kávéfőzőjével. De nekem is majd kilógott a nyelvem: négyszer kellett lediktálnom a pozsonyi kifli receptjét, amiből kóstolót hoztam a lányoknak. Így aztán a gyerek pulóverjével se haladtam valami sokat, alig kötöttem meg a`fél ujját. Az áruforgalmiról délben lehozták a szokásos összesítést. Csóványosi, ez a hajcsár, holnaputánra kérte a kimutatást. Megüzentük neki, hogy nem vagyunk hajlandók megszakadni, csak azért, mert három napos a hét. Erre visszaüzent, hogy lecsúsztathatjuk. Így aztán kisorsoltuk, hogy ki gürizzen ma, persze, az az undok Lili engem húzott ki. Kénytelen leszek bennmaradni túlórázni!

KEDD

Meg se álltam kilenctől fél tizenegyig a fénymásolással, kávét is csak kettőt ihattam közben. Ráadásul fokhagymáért is ki kellett szaladnom a csarnokba. Már a naptárban sem ismeri ki magát az ember, mivel ez a második gürizős nap a héten, de már csak egyszer kell bejönni az ünnepig. Délelőtt megírtam egy levelet a szakszervezetnek segélyem ügyében, aztán kiengedtem a barna pepita szoknyámat, mert a férjem olyan nagyétkű, hogy megint nyolcvan dekát híztam. Három előtt öt perccel berontott egy ügyfél, valami nyugdíjas. Kirúgtam, mondanom sem kell. Pont ilyen túlfeszített héten kell okvetetlenkednie, amikor azt se tudom, kész leszek-e holnapra a pulóver másik ujjával? Rémes ez a hajrá, még jó, hogy a főnök nem érkezett meg a kiküldetésből.

SZERDA

Reggel bent volt a főnök, aztán elutazott kiküldetésbe. Később az Ernát vigasztaltuk, akit otthagyott a Miskája egy fagylaltos nő miatt. De hogy egész télen hordhatta föl neki a brikettet a negyedik emeletre, arra jó volt neki. Lusta disznó férfiak! Bezzeg itt az utolsó munkanapon, rengeteg az elintéznivaló. Postabontás után rohanás a Grétihez, hogy tegye a húst a hűtőbe. Aztán kitölteni még a szelvényeket, ja, és tortalapot se vettem még! Vince bácsival is át kell küldeni még a gyerek ebédpénzét a napközibe, azonkívül Mártával megbeszélni a délutáni ruhapróbát. Még jó, hogy a múlt heti restanciát sikerült átpasszolnom a jövő hétre, így talán elkészülök a pulóver hátával, nyakunkon az ősz. Álló húsz percig görnyedtem a gép fölött az anyagtakarékossági jelentéssel. Mondtam is Lilinek, hogy tiszta kizsákmányolás ez, ilyen még a pártállamban se volt, halálra dolgoztatják az embert! De le is lépek negyed tizenkettőkor, nagyon az idegeimre ment már ez a hét. Az öregapám se látott még ilyen vállalatot, ahol percnyi megállása sincs a dolgozónak!

Igaz is, majd kiverték a fejemből ezek! Kész a gyerek pulóverje. Hétfőn, ahogy bejövök, hozzáfogok a csipkefüggönyhöz, a nagyablakra. Hűha, már tizenegy óra? Itt se vagyok már, rohanok a kézimunkaboltba, fonálért…

LEBUKOTT GYERMEKLÁNY-KERESKEDŐ MAGYARORSZÁGON

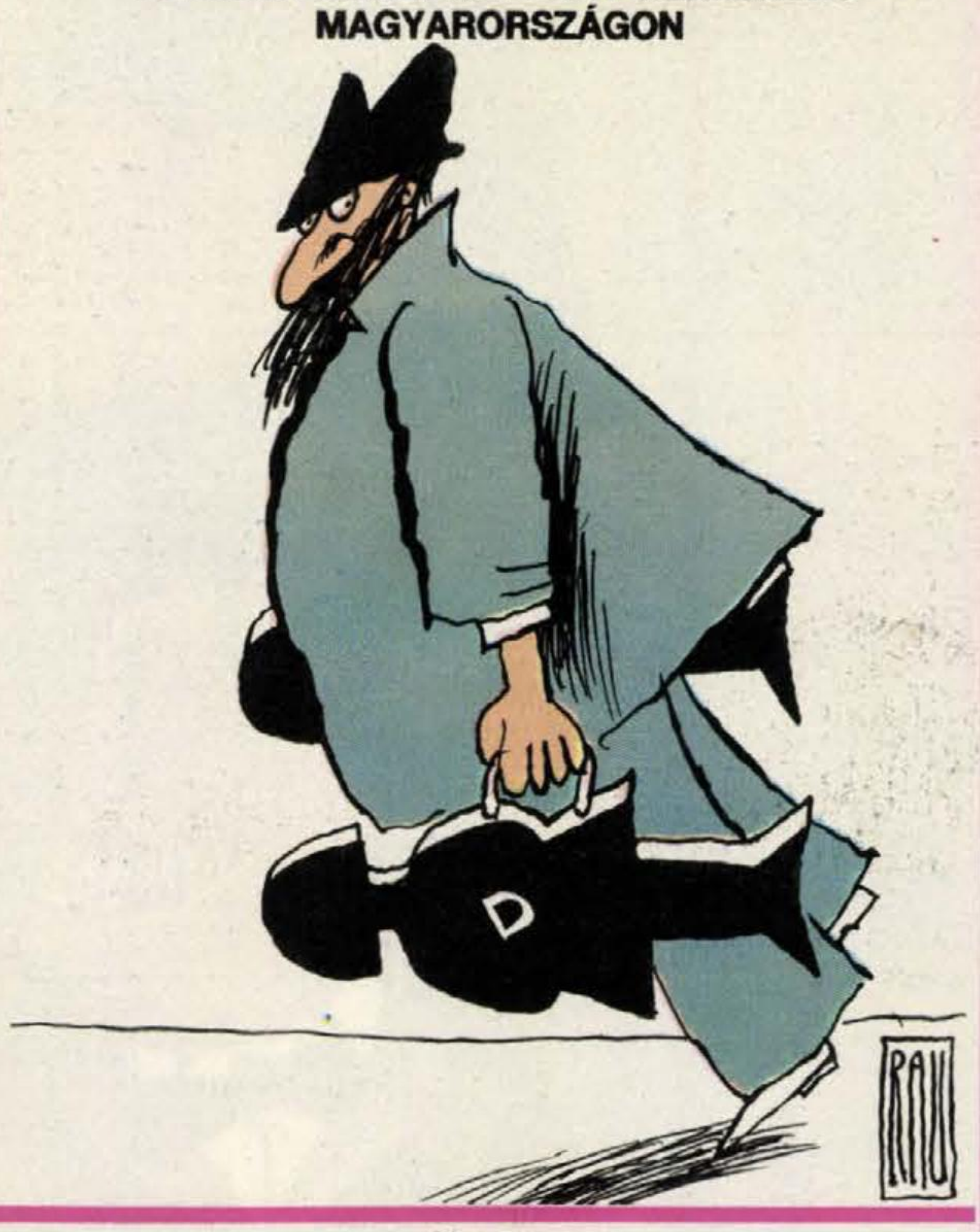

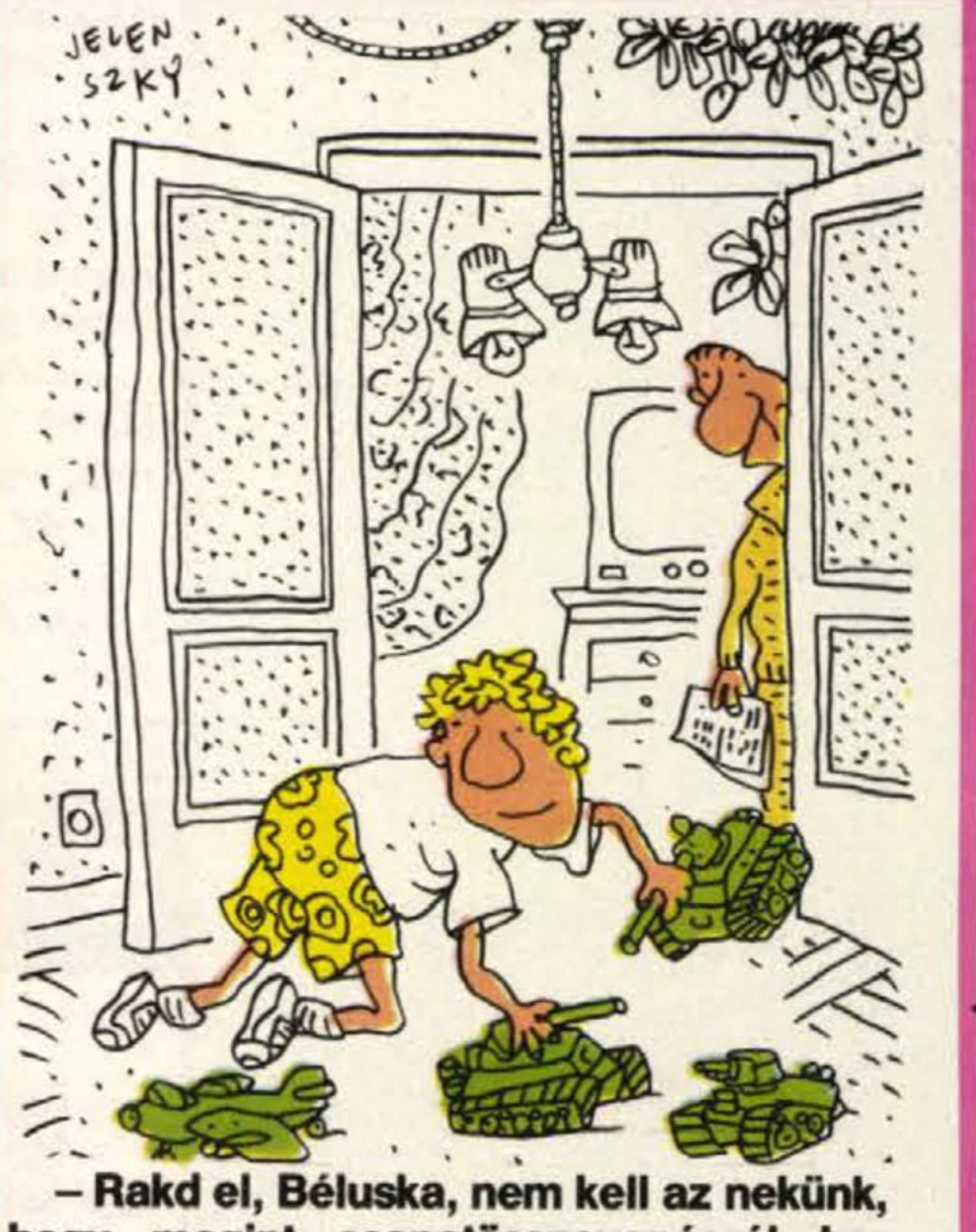

– Rakd el, Béluska, nem kell az nekünk, hogy megint csapatösszevonásról beszéljen valamelyik szomszéd

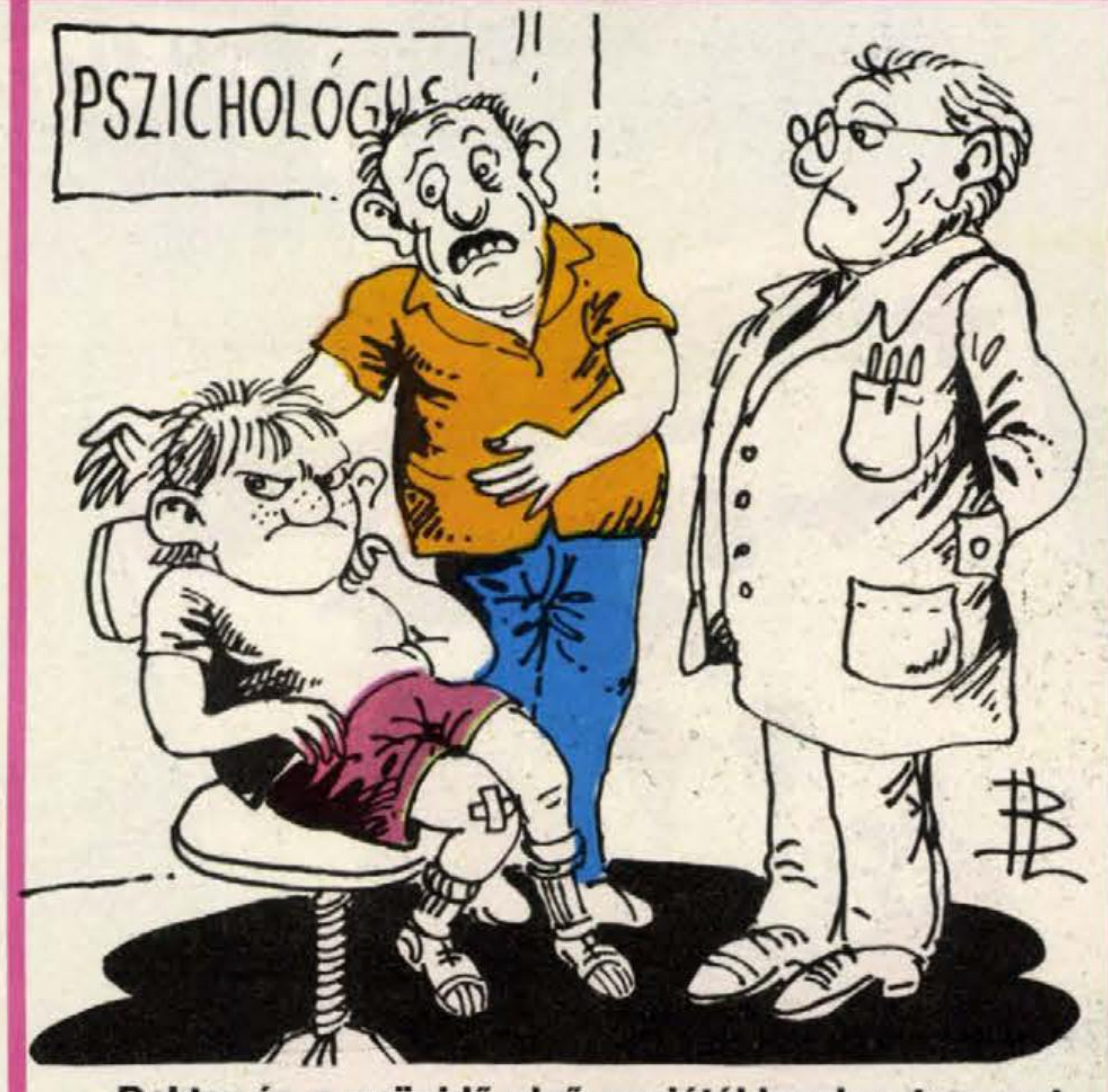

– Doktor úr, a szünidő első napjától kezdve, tanszert akar vásárolni ez a gyerek!

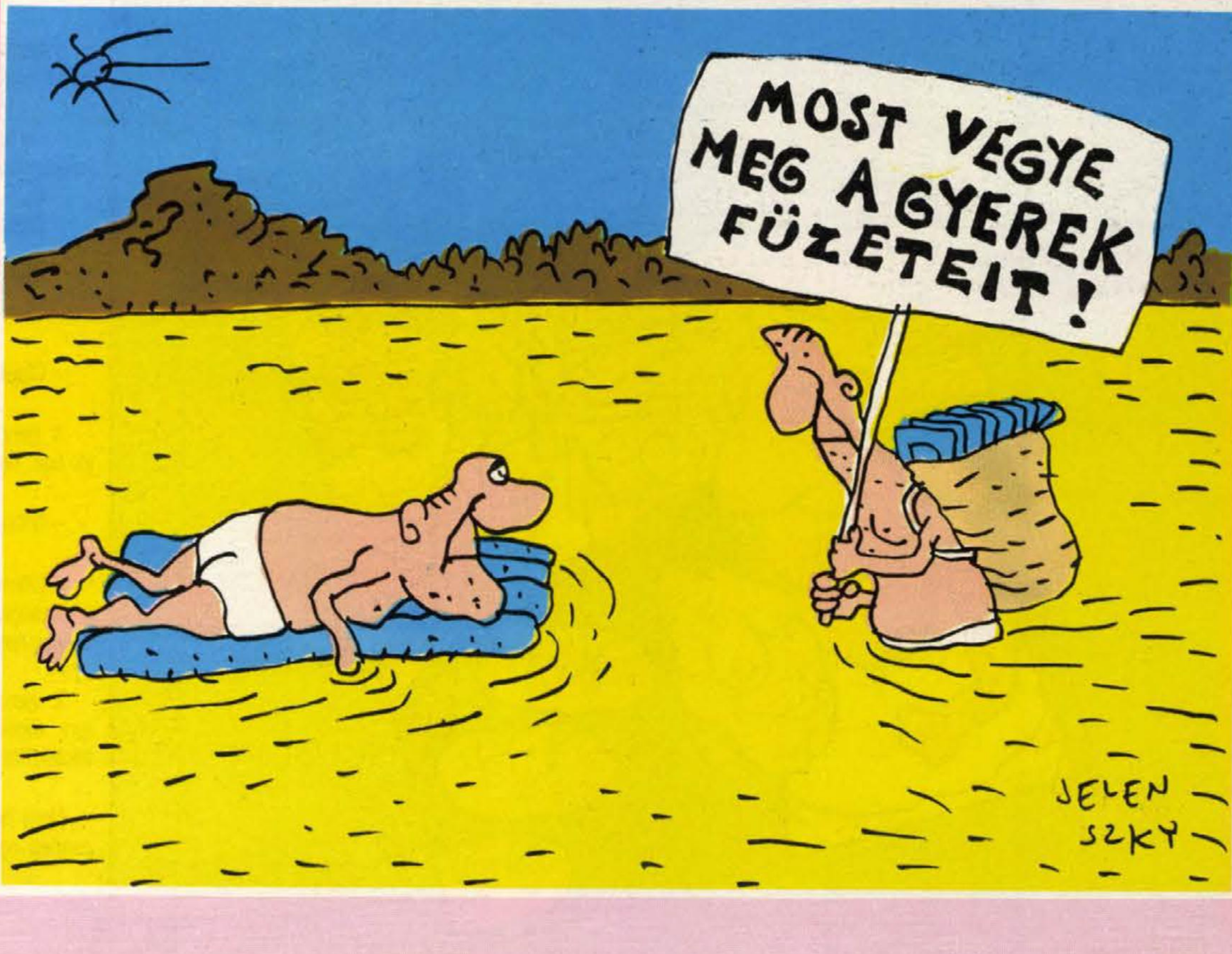
MOST VEGYE MEG A GYEREK FÜZETEIT!
JELEN SZKY

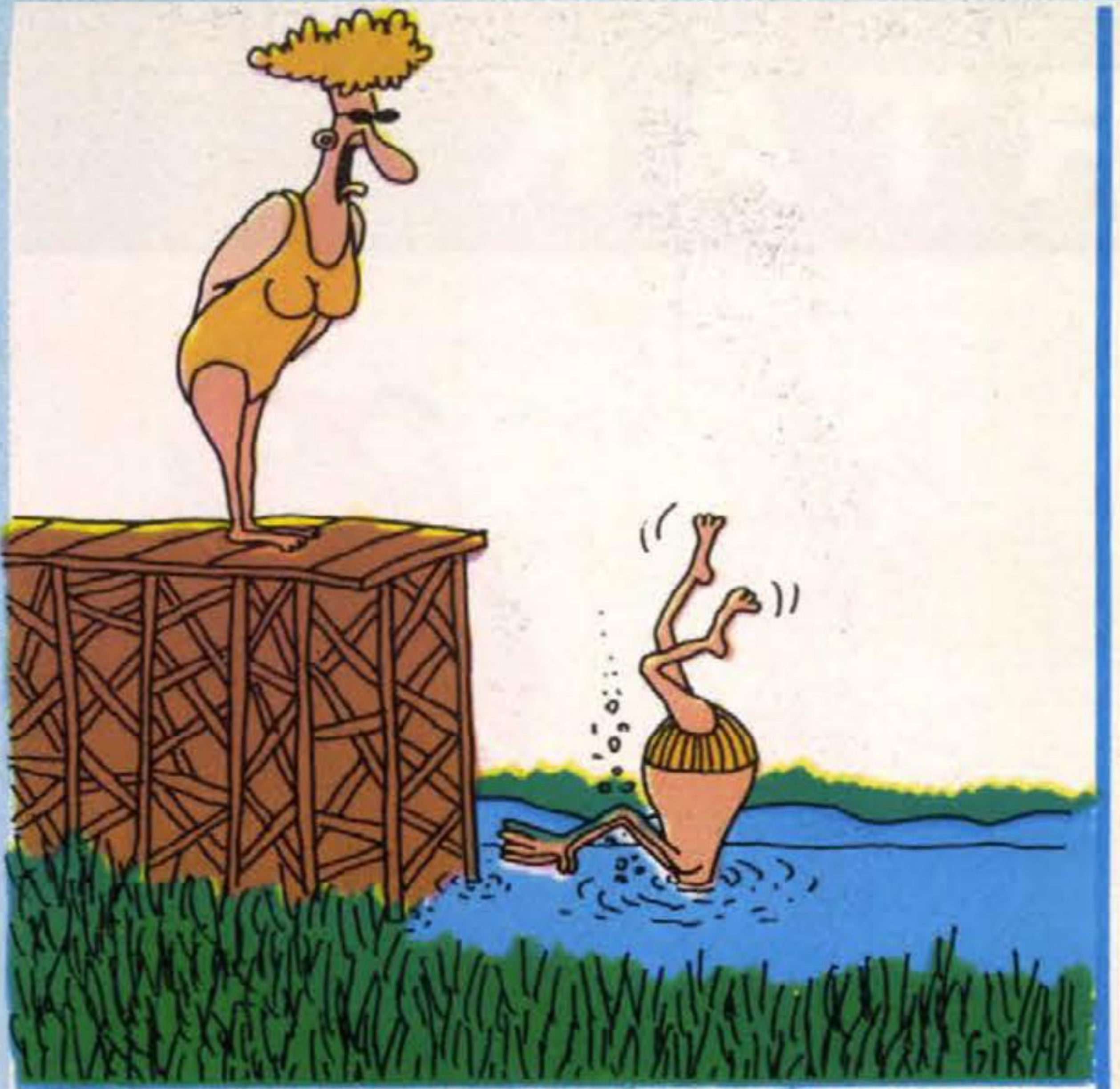

– Erről jut eszembe, fiam, mintha a múlt héten olvastam volna egy cikket a Velencei-tó természetes vízszint-ingadozásáról...

Megszűnt a munkakönyv

DE MÁR KAPHATÓ A MUNKANÉLKÜLIEK NÉVJEGYZÉKE

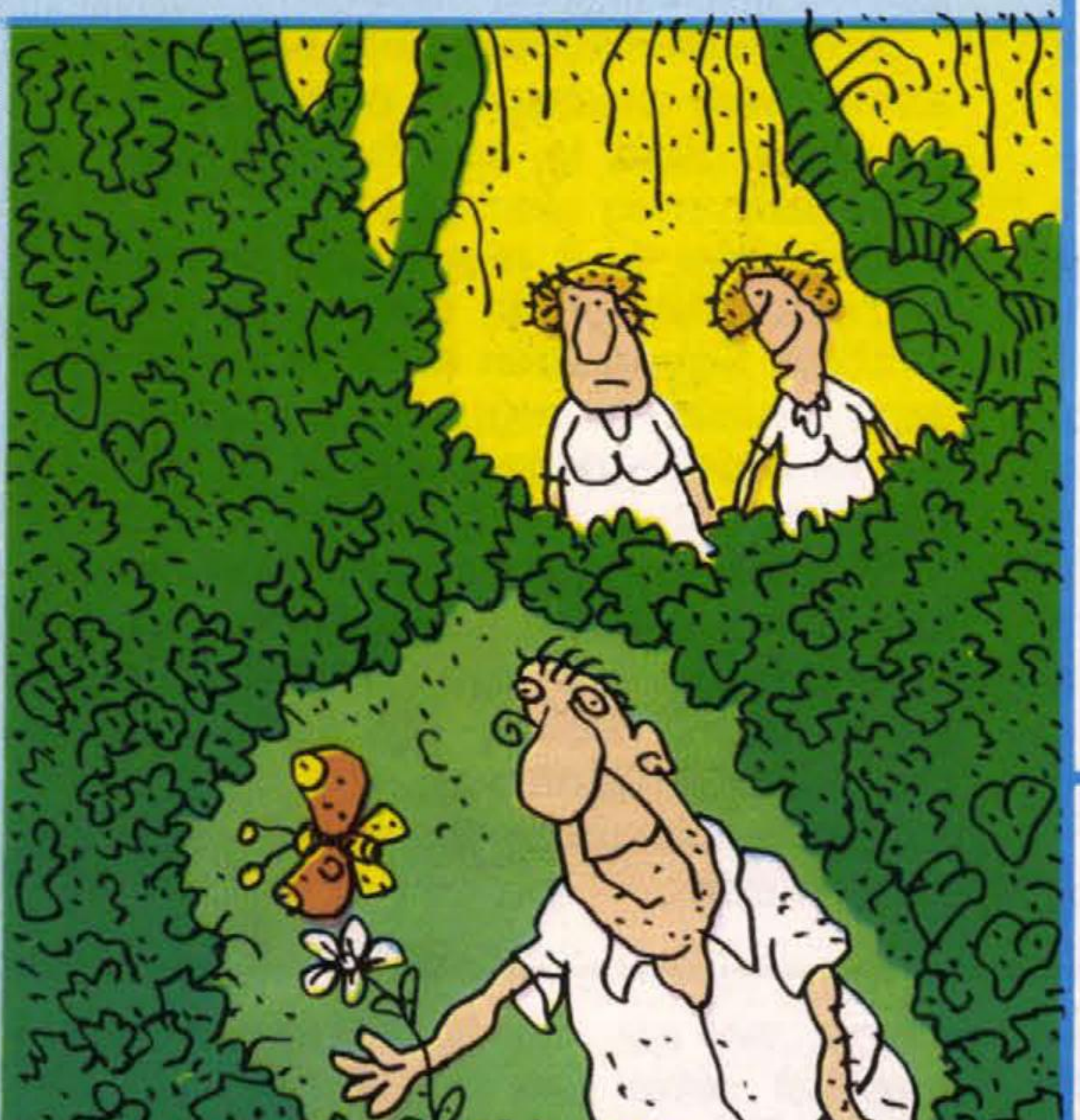

– Most az olimpia után egy-két héttel kezdi újra felfedezni maga körül a világot

HURRÁ, NYARALUNK!

– Drágaságom, mielőtt elhagyom a nyaralódat, össze-vissza csókollak.

– Géza, azonnal hagyd el a nyaralómat!

●

– Kedvesem, meg akartalak lepni a saját készítésű süteményemmel, de a kutyám az utolsó szemig fölfalta.

– Annyi baj legyen, majd veszünk egy másik kiskutyát...

●

– Mondja, miért van kiírva a lángossütödéjére, hogy új vezetés? Hiszen tavaly is ön volt a vezető...

– Téved, uram. Azóta megnősültem.

●

– Pincér! Van teknősbékalevesük? Még sose ettem olyat!

– Nos, ha még nem evett, akkor van.

●

– Lajoskám, tavaly nyáron itt a tihanyi révnél azt ígérted, hogy elveszel feleségül!

– Ugyan, szívem, miket találsz ki! Tavaly nem is volt nyár...

●

– A szoboszlói üdülőben több kolléga előtt azt állítottad rólam, hogy hülye vagyok. Kikérem magamnak!

– No de, barátom, én nem tudtam, hogy ez titok...

●

– Jenő, nekem sürgősen haza kell utaznom. Otthon valami nincs rendben.

– Miből gondolod ezt, Gizikém?

– Abból, hogy a férjem már a harmadik levelében írja azt, hogy „otthon minden rendben van".

●

– Mivel szolgálhatok, nagyságos asszonyom?... Nahát, magácska milyen szépen lesült!

– Most jöttem a Balatonról. Arra kérem, Pista, vágjon le nekem két kiló negyven deka karajt.

– Máris csomagolom.

– Nem szükséges... Csak látni akarom. Ugyanis pont ennyit híztam a nyaralás alatt.

DÉNES GÉZA

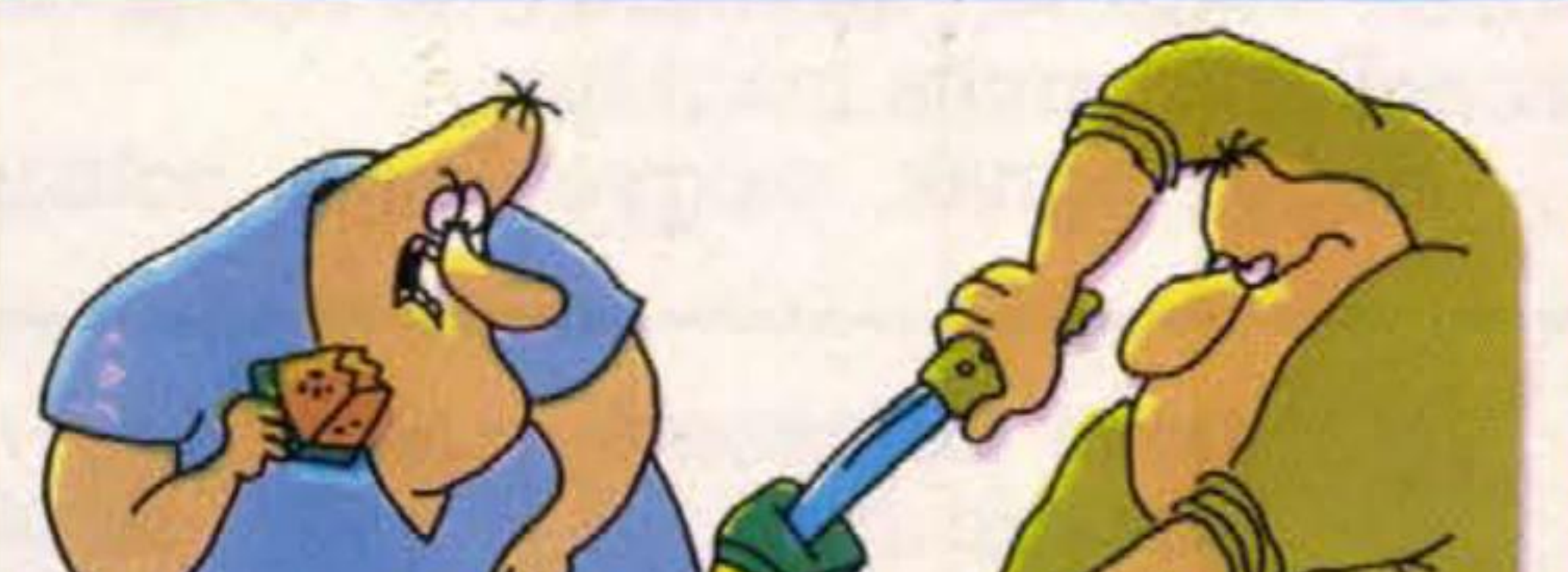

– Azért nézzük meg még innen is, nem akarok zsákbamacskát venni!

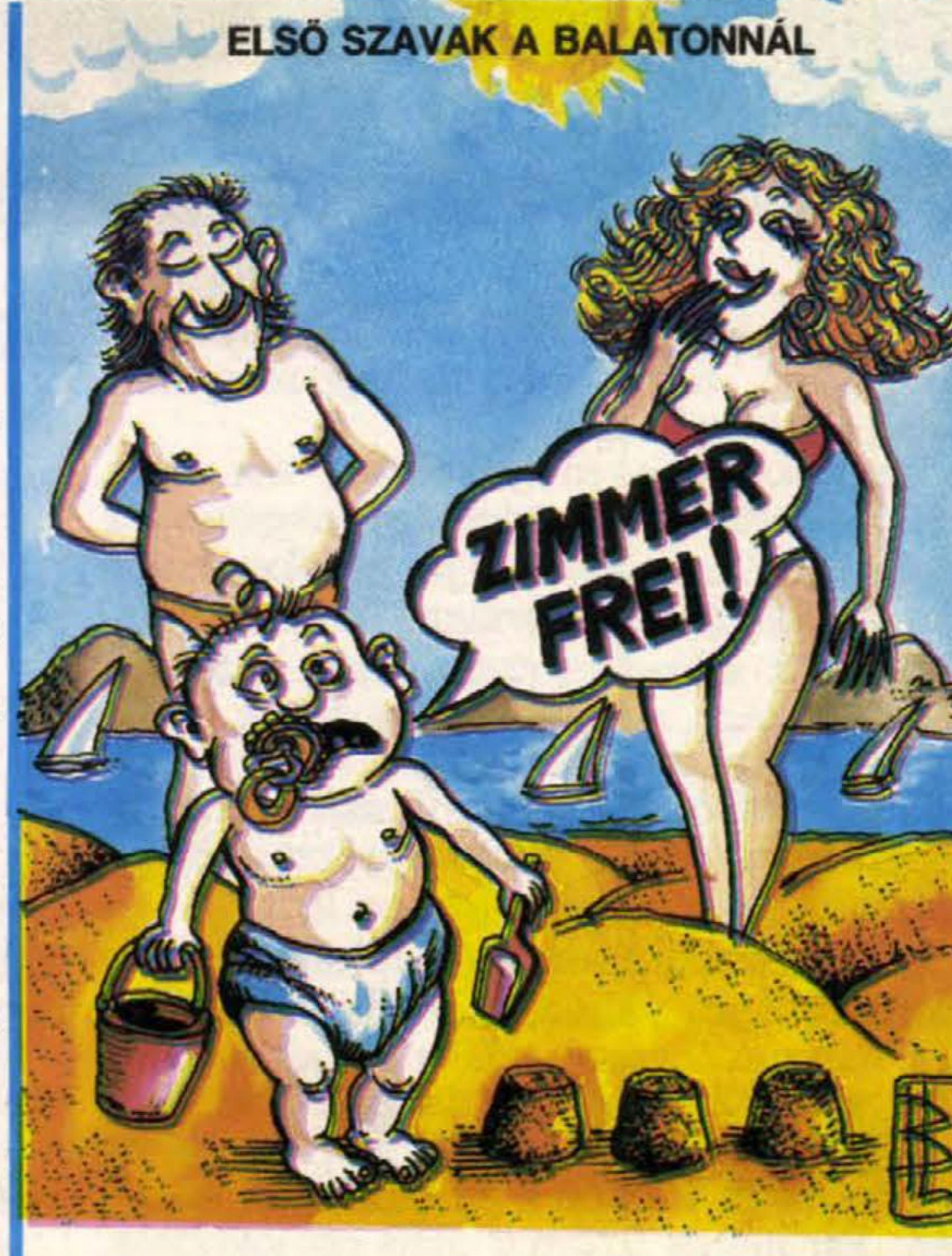

Másodvetéshez készülődnek Borsodban. Nemsokára „földbe kerül" a mag

A DIMAG...

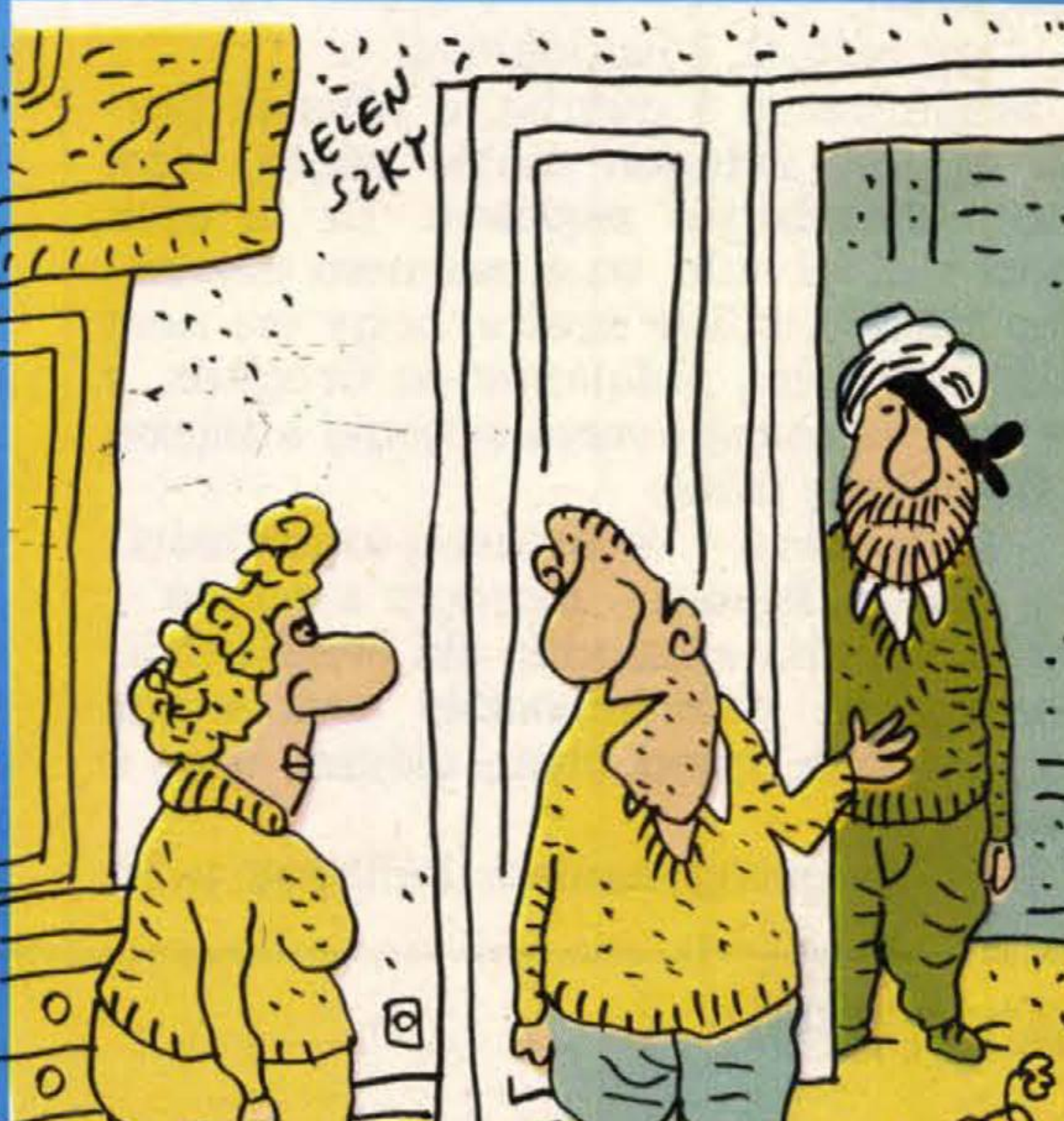

– Valami Jumurdzsák, a lányunkat szerződtetné jó pénzért, könnyű munkára Nyugatra

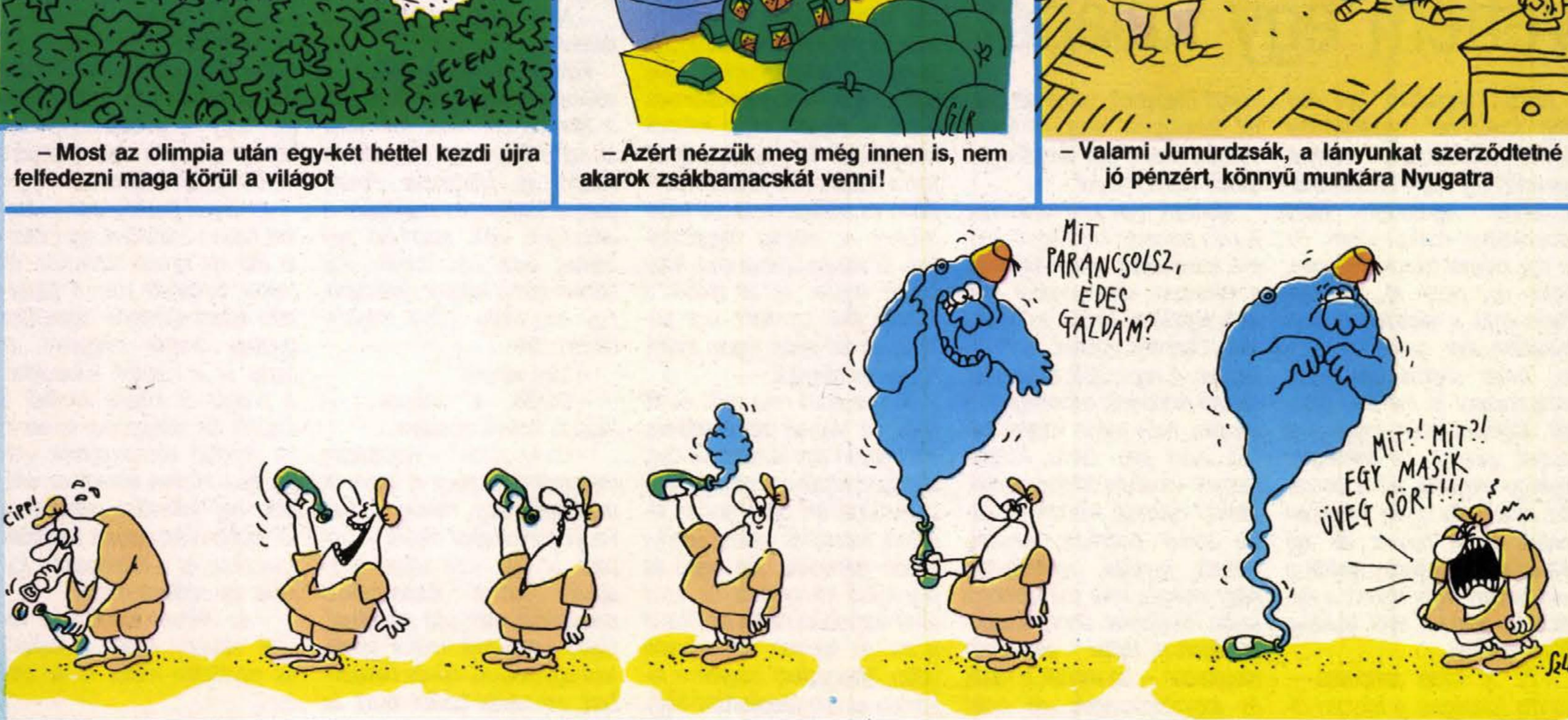
CIPP!
MIT PARANCSOLSZ, ÉDES GAZDÁM?
MIT?! MIT?! EGY MÁSIK ÜVEG SÖRT!!!
SZLR

ELŐDEINK ÍRTÁK

DARVAS SZILÁRD:

Példázat a szeretetről

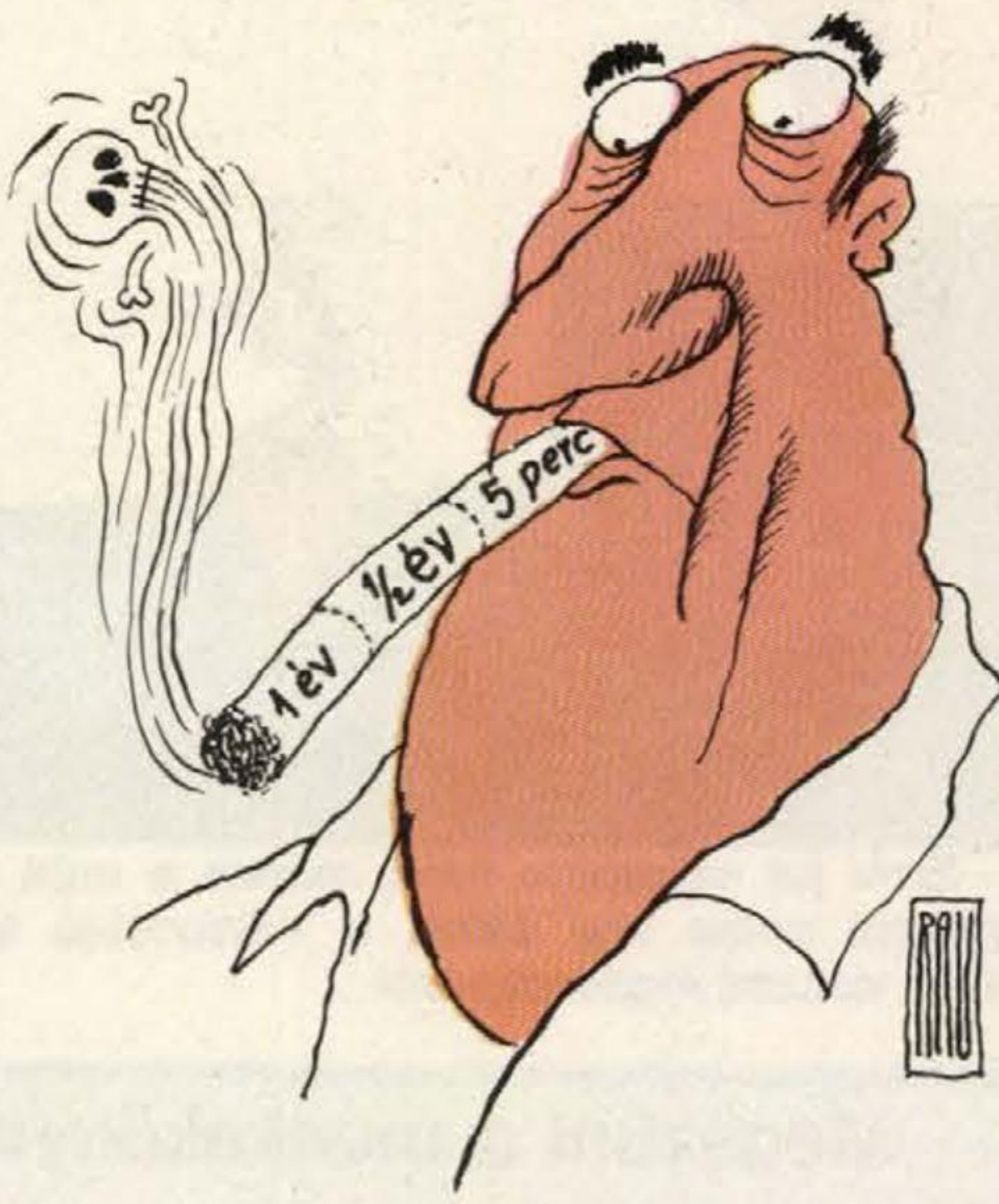

Ördög tudja, miből, honnan érezte meg Jenő, hogy még aznap meg fog halni, de megérezte.

Vannak ilyen megérzések, ezt nem lehet tagadni, mindenféléket megérez az ember, de csak később jut eszébe, hogy „hopp! élt bennem valami baljós sejtelem, csak elhessegettem, most aztán itt van!" És veri a fejét a falba, hogy miért nem figyelt oda jobban.

Nahát, Jenőnél ilyesmiről szó sem volt, ő pontosan érezte, amit megérzett, hogy tudniillik még aznap meg fog halni.

Csodálatosképpen nem félelmet, csak szomorúságot váltott ki belőle a megérzés, nagyon árvának találta magát a világban, s munkába menet feltűnt neki, ami eddig elkerülte a figyelmét, hogy őt kimondottan lökdösik az emberek az utcán. Ezt sietés ürügye alatt cselekedték vele a járókelők, sőt akadt olyan, aki a villamos utáni nagy hajszában gáncsot vetett neki, hogy így meg nem érdemelt előnyhöz jusson. Jenő végignyúlt a földön, s miközben szomorú mosollyal feltápászkodott, átvillant agyán a fájdalmas gondolat:

– Így bánnak a haldoklóval…

Megérkezve a gyárba, a vállalati portás éppoly ridegen mérte végig, mint más, közönséges napokon. Ez is csak most tűnt fel neki, ez a csaknem ellenséges közöny, s úgy érezte, hogy ma nem tudja elviselni. Odalépett az öreghez, s szinte cinkosává avatva suttogta a fülébe a borzalmas titkot:

– János bácsi… én ma meg fogok halni!

– Ugyan, kérem – morogta a portás –, maga ma már a hatodik, aki ezzel kezdi! Bezzeg, ha prémiumosztás van, egyik se haldoklik, mind olyan eleven, mint a csík!

Jenő megszégyenülten ballagott a lift felé. Lealázónak érezte, hogy ennek a konok, szívtelen embernek magyarázgassa: ő nem jelképesen érti a halált, mint a többiek, nem a munkára panaszkodik, hogy „így meg úgy, belehalok a restanciába"… Őérte az igazi nagy halál jön el ma, hogy élete virágjában, ahogy azt mondani szokták, leszakítsa.

S már tudta, hiába is mondaná bárkinek, főnökének, kartársaknak, senki se hinne neki. Azt hinnék, tréfál vagy nagyképű… hiába hivatkozna a megérzésre, talán még bolondnak is tartanák. Nem szólt hát többé senkinek.

S a többiek valóban úgy viselkedtek vele, ahogy egy élővel illik. A könyvelő például két hibás szállítólevél miatt ordított, mint egy sakál, egy kicsit le is hülyézte. Ismeretlen tettesek megették a tízóraiját, az igazgató behívatta, és valami ostoba pletyka miatt félóra hosszat faggatta, a faliújságon pedig cikk jelent meg róla, hogy enni szokott az értekezleteken.

Mindez máskor fel sem tűnt neki különösebben, így, haldokolva, azonban kicsit soknak találta. S mikor a munka végeztével megindult hazafelé, hogy beteljen végzete, szomorú, de elégedett mosollyal mondta magában:

– Hogy fognak szégyenkezni holnap, ha arra gondolnak: miért nem voltak jobbak hozzám, míg éltem…

Jenő természetesen nem halt meg sem aznap, sem másnap. A napokban láttam az utcán, nem is úgy néz ki, mint aki egyáltalán meg akar halni.

Megcsalta őt a megérzés, amire szintén számtalan példa volt a világtörténelemben. Egyszerűen arról van szó, hogy azon a bizonyos reggelen bal lábbal kelt fel, és beleheccelte magát a halálhangulatba.

De azért az emberek igazán kedvesebbek lehettek volna hozzá, hiszen ha nem is halt meg, ezt nem tudhatták előre, meghalhatott volna, ugyanis többé-kevésbé mindnyájunknak ez a sorsa.

Épp ezért addig szeressük egymást, amíg élünk.

GÁDOR BÉLA:

Vettem egy kalapot

Nincs kalaparcom, ezt már több szakember megállapította. Nemes arcvonásaim, amelyek leginkább egy angol lordéra emlékeztetnek, hajadonfőtt teljes pompájukban érvényesülnek. De ha egy kalapot teszek a fejemre, rögtön úgy nézek ki, mint egy földön áruló a miskolci vásáron. Próbáltam már simléderes sapkát, svájci sapkát, sőt pörge vadászkalapot is, mit sem használt. Időnként azért mégis kell kalapot vennem, ha feleségem végképp megunta azt a borzalmat, amit kalap címén a fejemen hordok. Ez a helyzet állt elő hirtelen tegnap délután, amikor a szép tavaszi napsütésben, a Rákóczi úti árkádok alatt bujkálva sétára indultuk.

– Ez a kalap jampeces – mondta feleségem a fejemen díszelgő megviselt, sárga sombrerót szemügyre véve. – Gyere, veszünk neked egy tisztességes, szolid, barna kalapot…

Mentem, mert ez a hivatásom. A sors perceken belül egy komplett kalapüzletet sodort utunkba, s feleségem ellentmondást nem tűrő léptekkel tartott a bejárat felé. Őszintén szólva, nem is bántam. A nap sütött, szívemben tavaszi madárkák csicseregtek, s éreztem, hogy mégis vagyok valaki, mert íme, barna kalapot megyek vásárolni értékes gondolatoktól nyüzsgő fejemre. Az üzlet, ahová betértünk, elegáns, előkelő portállal rendelkezett, négy kirakata telve volt szebbnél szebb kalapokkal. Ünnepi hangulat fogott el. Hiába – gondoltam magamban –, ha vannak is hibák és fogyatékosságok, de azért vannak eredményeink is. Mégiscsak szép az élet.

Odabent az üzletben meglepően sok férj tolongott a pultoknál, mind olyanok, akiknek a kalapját a feleségük már megunta nézni. Kiválasztottam az egyik pultot, ahol egy rokonszenves, őszes úr foglalkozott a kalapok kiutalásával. Türelmesen megálltam a kalapra váró férjek csoportjában, és hűségesen fénylő tekintetemet az eladóra függesztettem. El voltam szánva arra, hogy bármit tegyen ez az ember a fejemre, akár szakajtót, akár serleget, én azt jónak fogom találni, fizetek és megyek.

Ám az eladó nem vette észre, hogy én vagyok az ő embere, mert éppen egy ismerős vevővel társalgott közölvén vele azt, hogy unokahúga, aki Sao Paolóba távozott, hatszobás vadászkastélyt kapott ajándékba, két belső és egy külső komornával. De azért rövid negyedóra múlva rám került a sor, és fejemen volt a barna kalap. Megnéztem magam a tükörben, és megállapítottam, hogy úgy nézek ki benne, mint egy skizofrén lókupec, két perccel öngyilkossága előtt. Elragadott hangon kiáltottam fel:

– Nagyszerű! Azt hiszem, ez tökéletes!

Feleségem is ugyanezen a véleményen volt, kissé megtörve a várakozástól. Most már csak az volt hátra, hogy kifizessük a kalapot és távozzunk. Percek alatt kifizettem, és megálltam a csomagoló előtt, szemközt egy kopasz úrral, aki szintén egy fiatalító barna kalapra várakozott. Egy negyedóra múlva megkérdeztem tőle:

– Mire várunk:

– Gőzölik a kalapot… – mondta keserű mosollyal.

– De ki gőzöli? – kérdeztem, mert hallottam, hogy az őszes úr mögöttem még mindig a Sao Paolói komornákat meséli. A kopasz úr úgy vont vállat, hogy abban semmi demokratikus perspektíva nem volt észlelhető. Újabb negyedóra múlva elcsíptem egy hosszú, hűvös fiatalembert, aki fekete barkót viselt, és egy őrgróf leereszkedő modorában világosított fel:

– A kalapot gőzölni kell, kérem, mert így nyeri el végleges formáját…

– Kérem… – mondtam, és tenyeremet rászorítottam vadul dobogó szívemre. – Én úgy találtam, hogy az én kalapom formája végleges. Tessék nekem ideadni minden gőzölés nélkül…

Az őrgróf feleletre sem méltatott, hanem odafordult egy mellette álló kis tömzsi őrbáróhoz, és halkan társalgott vele. A feleségem éppen a hetedik cigarettára gyújtott, amikor megjelent az őszes úr a kigőzölt kalapokkal. A kopasz úr kitépte kezéből a magáét, és szitkozódva távozott. Mi fáradtan vánszorogtunk utána. Kint közben eleredt az eső. Még egy pillantást vetettem a kirakatban összezsúfolt ízléstelen kalapokra, és a feleségembe karolva, így szóltam hozzá:

– Az életben többé nem veszek kalapot. Minek a kalap? És egyáltalán minek él az ember?

LUFIK

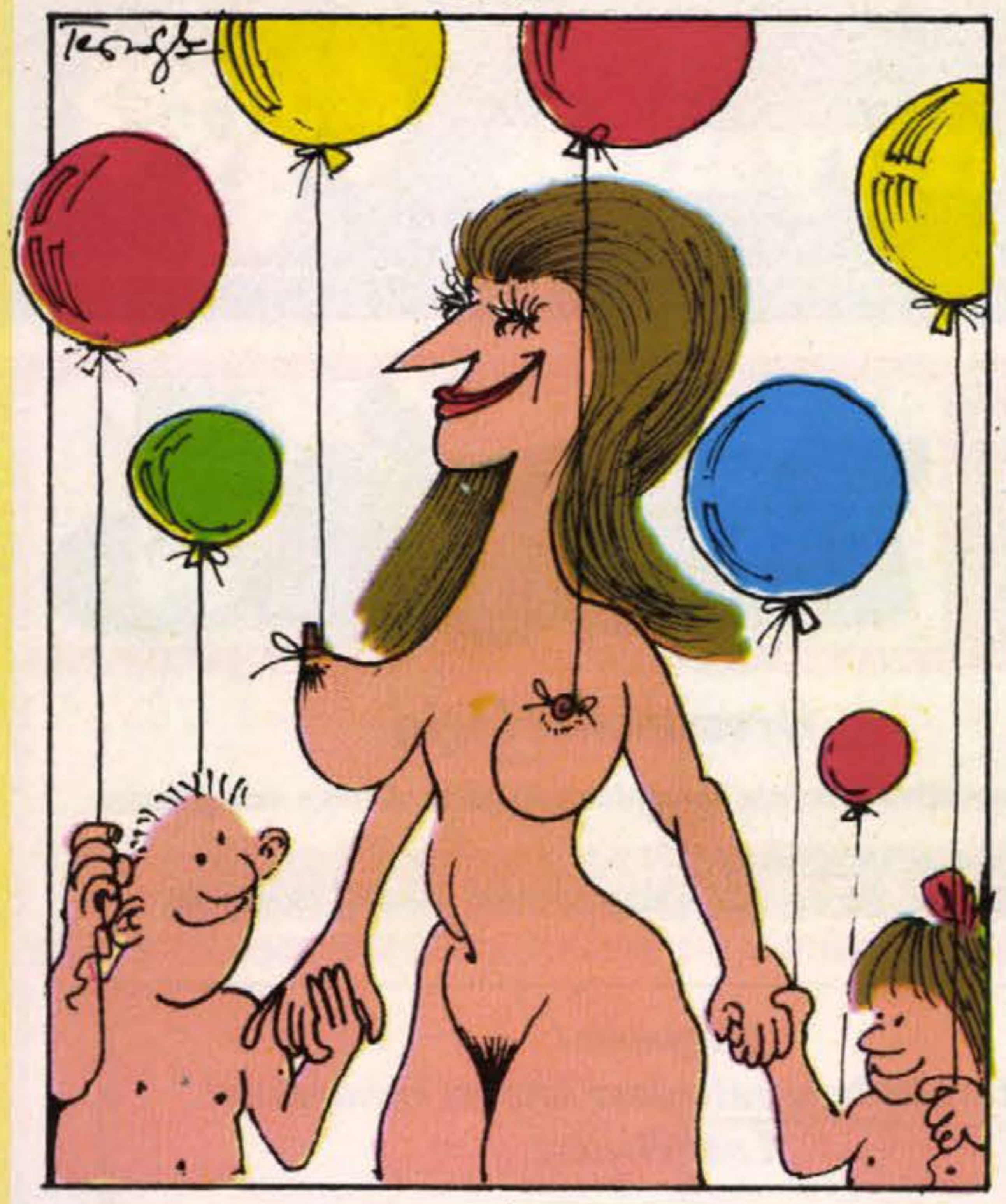

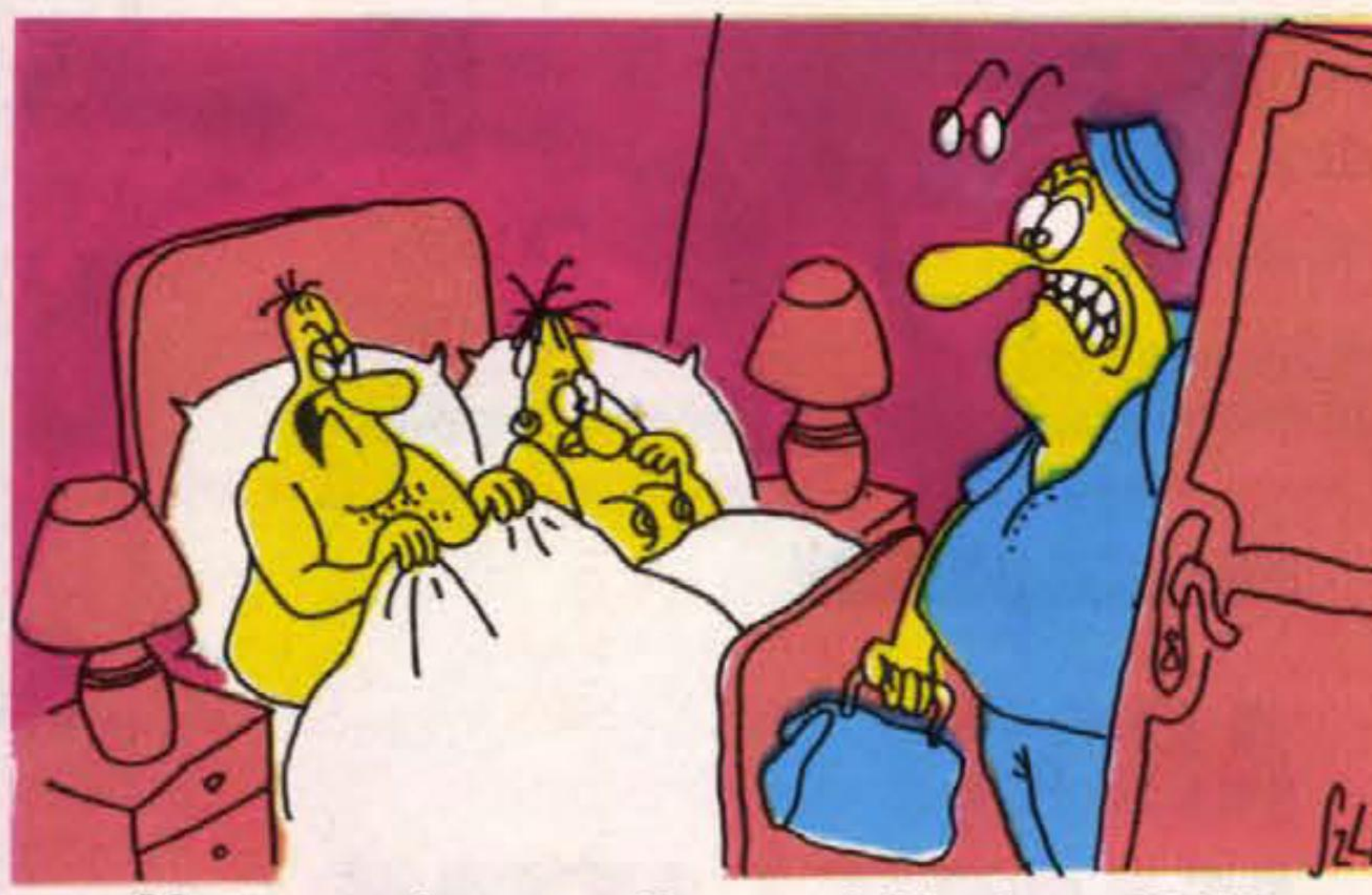

– Maga, csak ne ordítozzon! Munka nélküli vagyok, valahogy csak ki kell töltenem azt a rengeteg üres időt…

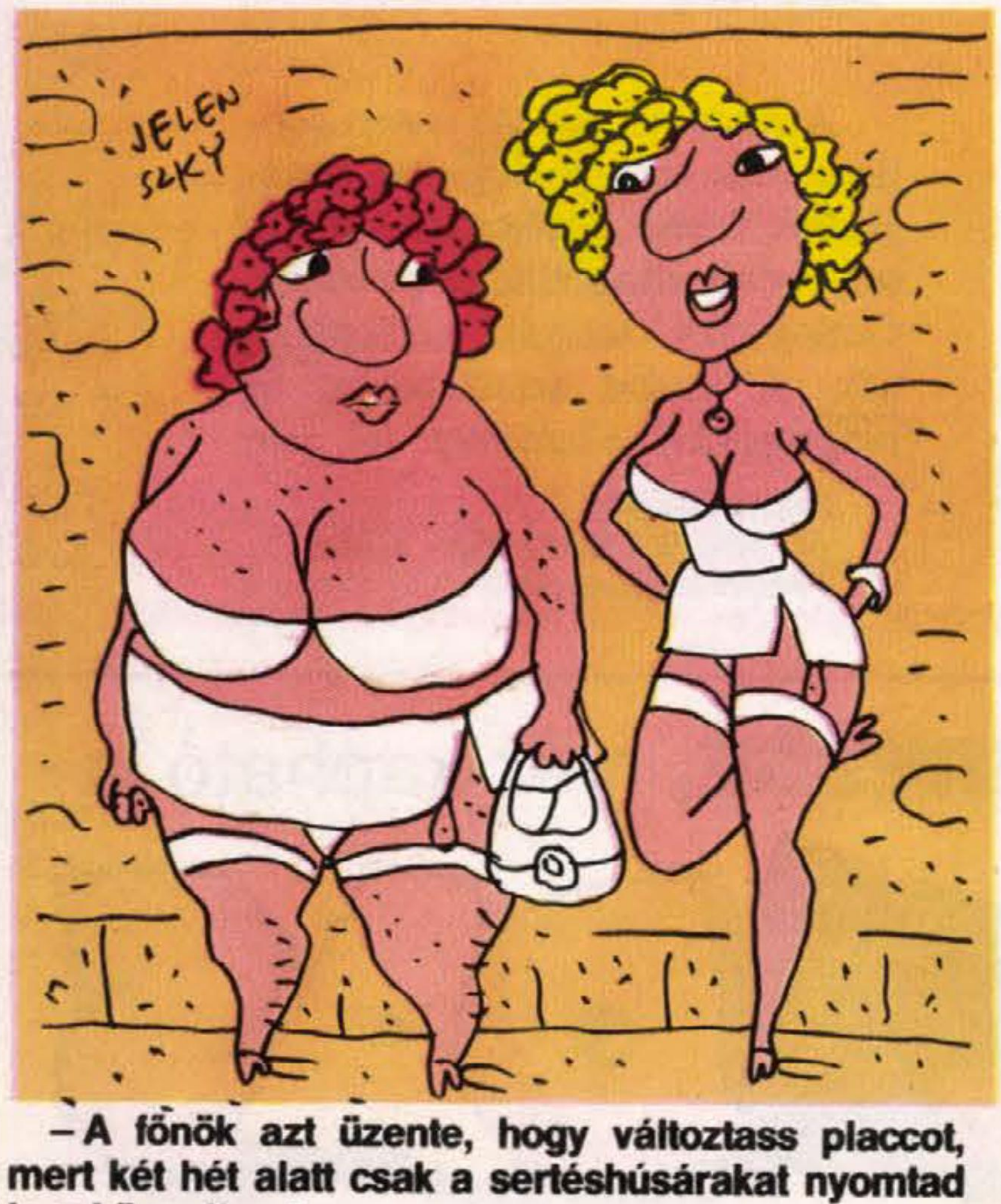

– A főnök azt üzente, hogy változtass placcot, mert két hét alatt csak a sertéshúsárakat nyomtad le a környéken!

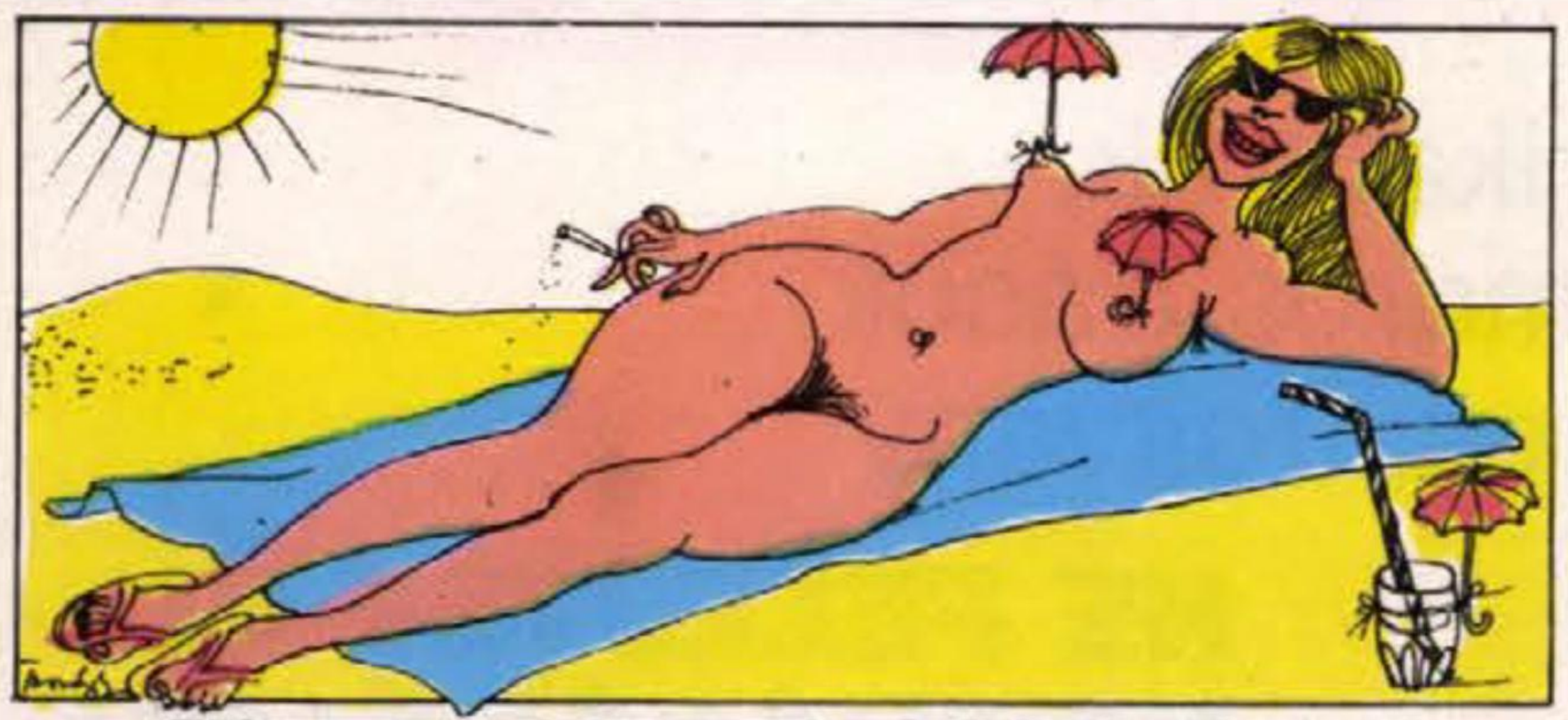

– Ebben a nehéz gazdasági helyzetben nincs pénz normál méretű napernyőkre

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

(Augusztus 19-től 25-ig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Ideges, mert egy irata, aktája, vagy más írása fennakadt a bürokrácia hálójában. Ne hagyja, intézkedjen! Új romantikus szerelem van kialakulóban az egyedülállóknak. A házasok vitatkoznak a szerelemről, ahelyett, hogy csinálnák…

Bika: Már kezdenek rendbe jönni a dolgai. Munkájában a pozíciója újra felfelé ível. Felejtse a rosszakat. Minden javulóban, csak a féltékenysége maradt úgy, ahogy volt. Pedig most semmi oka erre. A társát is sok minden gyötri…

Ikrek: Ha erőszakosan próbálja megoldani az otthoni problémáit, nem arat sikert. Szelíden, logikusan magyarázza az igazát. Pénzügyeit jól intézi, így kellene otthon is ügyködnie. Úgy látszik, a kaland keresésben kifogyhatatlan.

Rák: Huszadikára ne szervezzen nagy dínom-dánomot, mert rosszul sikerülhet. Jobb, ha csak családi körben van ezen az ünnepen. Munkahelyén új gondok merülnek föl, de ezt szinte fel sem veszi. De a pénzügyi zavarokat jó lenne átgondolnia…

Oroszlán: Ez a félig pihenőnapokból álló hét nagyon vidáman, baráti látogatásokkal, evéssel ivással, tervezgetéssel, pihenéssel és szerelemmel telik el. A felmerült nagy ötleteket nem kell túl komolyan venni. (Gondolkozzanak rajta!)

Szűz: Ha a munkájában diplomatikus, az nagyon jó, de a partnerének, akit szeret és a múlt hetük szép volt, mindenre kitérő válaszokat ad. Ha óvatoskodik, nyafog, akkor társa előbb-utóbb veszi a kalapját és elmenekül…

Mérleg: Új tervek, új lehetőségek, de nem bízik önmagában. A szerelem az egyedülállóknak „végzetes" lehet. (Még a házasság is előfordulhat!) A barátaik lelkesen segítenek mindenben. A kibicnek semmi sem drága…

Skorpió: Egy bonyolult üzleti akció és annak összes papírmunkái foglalkoztatják. Kicsit bizonytalan a sikerben és nem tudja kihez forduljon. Sohasem bízik meg senkiben? A partnere ön mellett áll a múlt heti félreértés ellenére is…

Nyilas: Viták a partnerrel. Ez már hetek óta így megy. Nem lenne jó erre az ügyre már végre pontot tenni? A magányos Nyilasnak a szerelem sok szépet ígér. A többinek botrányt! Nehéz a választás. Munkahelyi veszekedésbe csöppen bele…

Bak: Még nyáron is meg lehet fázni, vagy valamilyen gyulladásos betegséget kapni. Ez kissé letöri, de a gondolatai egészségesek maradnak. A partner jó betegápoló, pláne, ha azért ez nem is komoly betegség…

Vízöntő: Egy új, sorsszerű szerelem alakul a magányos Vízöntőknél. Nehézkesen, egy kicsit ellenségesen indul, de lehet, hogy ez az igazi. Pénzügyi gondjai vannak, de arra gondol kinek nincs? Derűs és optimista…

Halak: Belefáradt a családi vitákba, teljes erejével a munkájára koncentrál. A szabadúszóknál új lehetőségek, a többieknél a szamárlétra egy felsőbb foka várható. A partner túl kedves. Talán utána kellene nézni…

– HELLÁSZ –

GYŰRŰZŐ BANKBOTRÁNY

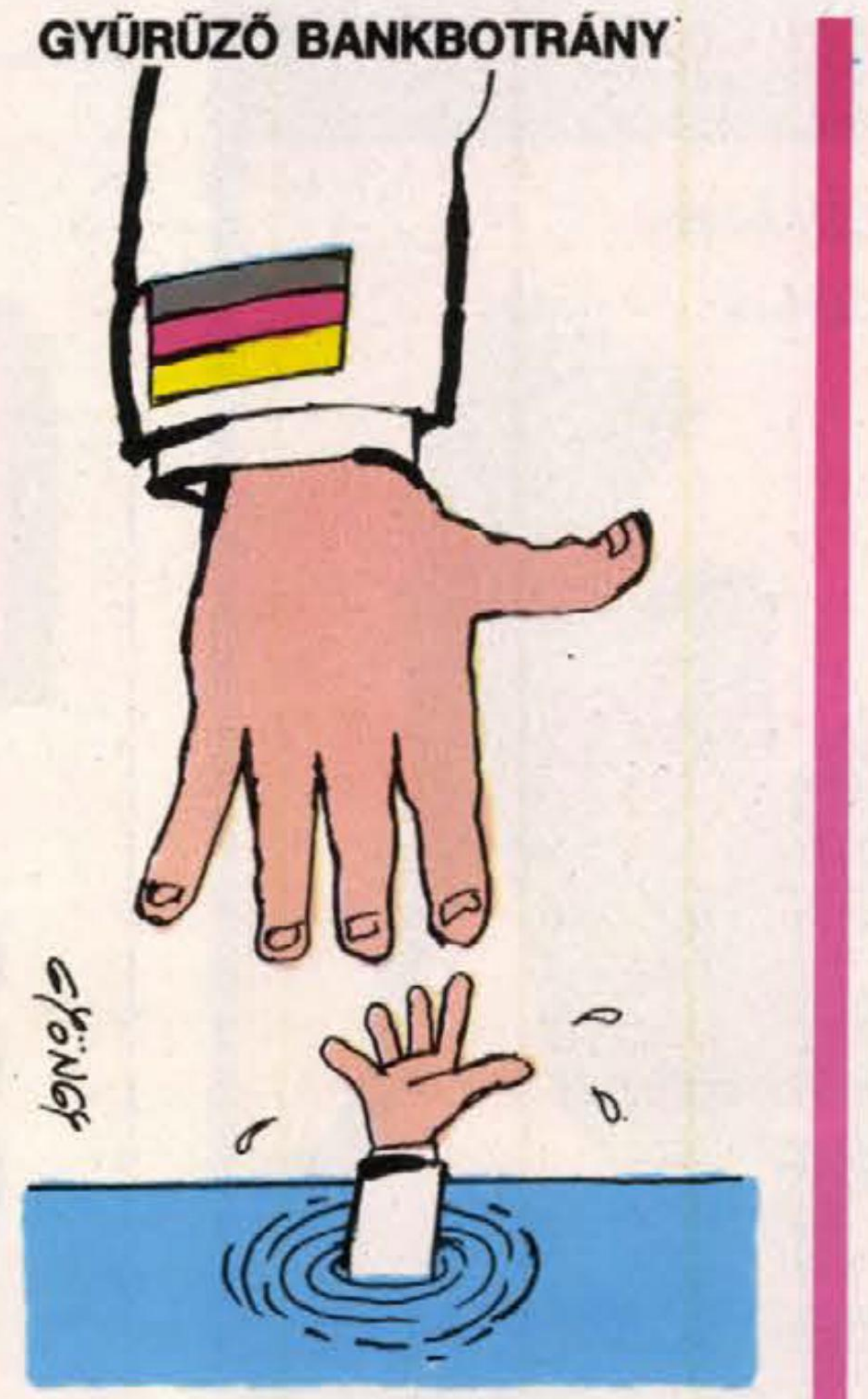

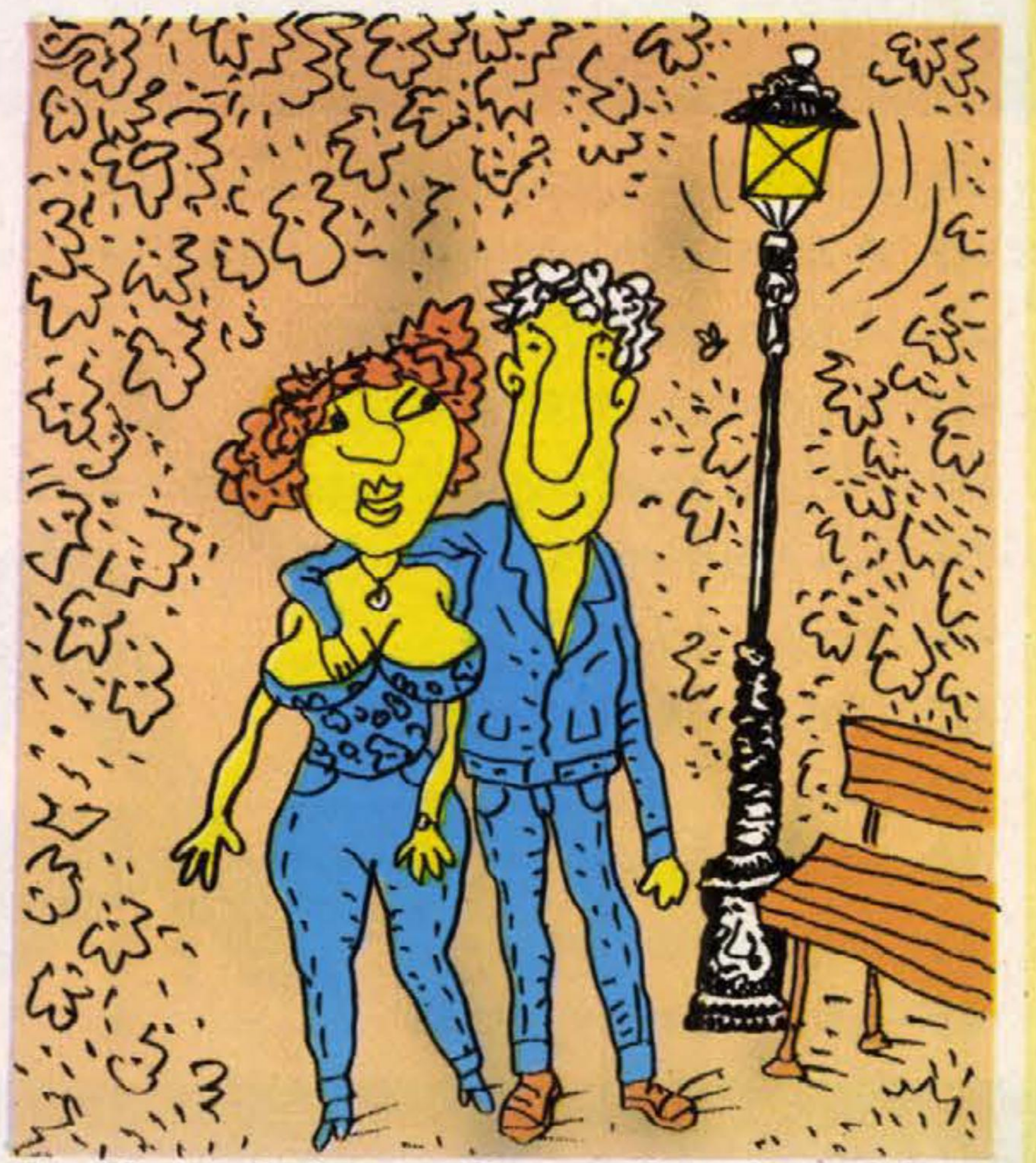

– Most már értem, miért mondta a faterod, hogy téged csak a kutatómunka érdekel

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: A Color együttes „Új Színek" címü hanglemezét, vagy kazettáját, a Ludas Matyi 1990, vagy 1991. évi példányait, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait, ágyneműt, plédet, faliszőnyeget, nagyméretű női ruhaneműt, női cipőt, 38–39-es számban.

Kínálnak: Nagyméretű Madonnaképet, aranykerettel, ásványokat, szenes vasalót, az Aranymosó első két számát, szépirodalmi és egyéb könyveket, autócsomagtartót, mintás üléshuzat-garnitúrát, téli-nyári gyermekholmit, összecsukható járókát, Music Centert (RH 953 típus), 8 mm-es filmvetítőt (Canon S 400-as típus), női és férfiruhaneműt, drótihálós szódás szifont, Videoton fekete-fehér televíziót.

Cserélnek: 125-ös Danuvia blokkot és lemezjátszót, kemping- vagy szobakerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 94-es melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

Torz tojások

Kártérítést követel egy angliai baromfitelep gazdája, állítván: tyúkjai torz tojásokat tojnak, ha a brit légierő harci gépei fülsiketítő zajjal elhúznak farmja felett. A farmer elmondása szerint ötezer tyúkja eddig összesen 1500 deformálódott tojmást tojt, amióta a gyakorló repülések folynak. Egyszer például banán alakú lett a tojás,

A deformációt hangsúlyozni így is lehet, de minek a torzon torzítani?
(A Szabad Földből ollózta: Kabódi József, Orosháza)

Orvosmeteorlógia

Élettani szempontból nem lesz kellemes az időjárás. A nagy meleg hatásá

Baj van az időjárással…
(A Magyar Nemzetből ollózta: Fekete László, Budapest)

Figyelem!
Rendkívüli használt olasz import ruhavásár!
Leértékelés!

kötött pulóverek	20-40 Ft
télikabátok, dzsekik	150-450 Ft
női, férfi nadrág	60-150 Ft

Garantáltan ócska?
(A Szuper Infóból ollózta: Zima R., Bcsaba)

ez a japán csúcstechnikát megtestesitő, csinos, alig 330 cm h
, 90 km-es sebességnél mindössze 4.25 llter benzint fogyaszt
városi kocsinak a bruttó ára a COURE-AKCIÓ keretében
al átvehető.

DAIHATSU CUORE- AKCIÓ

További információk:
ÁP.C Új DAIHATSU bemutatóter

Kissé zavaros ez az akció…
(Több napilapban találta: F. L., Bpest)

MARLENE DIETRICH

AHOGY MASOK LATTAK

En rossznak latom.
(A Tele Magazinból ollózta: Sántha Gyula, Pécs)

A rendezvényen töb ismert politikus vesz részt a megjelölt országokból. Többek között jelen lesz Busek osztrák alkancellár és pártelnök, Carnogursky szlovák miniszterlenök. A kiadott szórólapokkal és programokkal ellentétben fel sem

Szépen és jól…
(A Magyar Nemzetben találta: Fekete L., Budapest)

Hogyan javíthatsz a kapcsolatodon

Ha meg akarod tudni, miképpen javíthatsz a szerelmi viszonyodon

☎ Tárcsázz (00 611) 41 26
és utána a kivánt téma melletti kétjegyű számot

01 A nemi élet javítása a házasságban: férfiaknak
02 A nemi élet javítása a házasságban: nőknek
03 A férfi szexuális reakciója
04 A nő szexuális reakciója
05 Milyen gyakran ajánlatos közösülni
06 Idő előtti ejakuláció
07 Impotencia
08 Hol van a „G-pont"?
09 Onánia
10 Az orális nemi aktus
11 Terméketlenség
15 Az orgazmus elérése

Ez a szolgálat névtelen, és 24 órán keresztül müködik

A telefonhívás ára félpercenként: 180 Ft. Legion, PO Box 1841, London NW1 OAP. GB.

KERESSE, már kapható a

LUDAS
MAGAZIN

karikatúrák,
humoros írások,
keresztrejtvény

NE FELEJTSE EL MEGVÁSÁROLNI!

LUDAS MATYI
ÁRA: 19 Ft
A MAGYAR HUMOR HETILAPJA
1992. AUGUSZTUS 18. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 34. SZ.

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
(DLUHO)

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/34-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

ÁLLATI VICCES

Jencitől kérdezi a barátja:

– Mondd, miért tetted azt a szegény kutyádat ebbe a kicsi kalitkába?

– Holnap hozzák az új kanárit, … (folytatás a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. augusztus 25-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

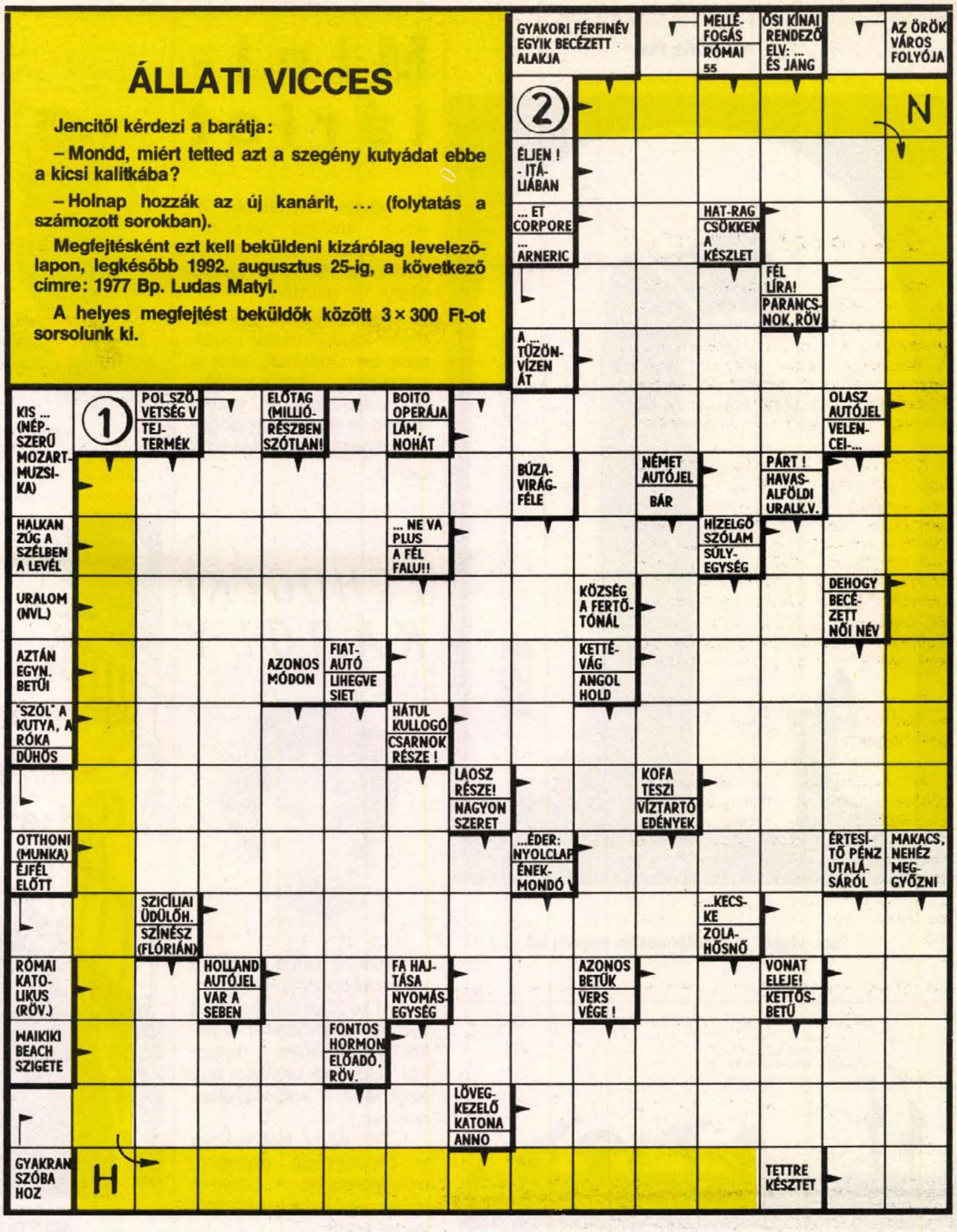
GYAKORI FÉRFINÉV EGYIK BECÉZETT ALAKJA
MELLÉFOGÁS
RÓMAI 55
ŐSI KÍNAI RENDEZŐ ELV: ... ÉS JANG
AZ ÖRÖK VÁROS FOLYÓJA
②
N
ÉLJEN ! - ITÁLIÁBAN
... ET CORPORE
... ÁRNERIC
HAT-RAG
CSÖKKEN A KÉSZLET
FÉL LÍRA!
PARANCSNOK, RÖV
A ... TŰZÖN-VÍZEN ÁT
KIS ... (NÉPSZERŰ MOZART-MUZSIKA)
①
POLSZÖVETSÉG V
TEJTERMÉK
ELŐTAG (MILLIÓRÉSZBEN SZÓTLAN!
BOITO OPERÁJA
LÁM, NOHÁT
OLASZ AUTÓJEL
VELENCEI-...
BÚZAVIRÁGFÉLE
NÉMET AUTÓJEL
BÁR
PÁRT !
HAVASALFÖLDI URALK.V.
HALKAN ZÚG A SZÉLBEN A LEVÉL
... NE VA PLUS
A FÉL FALU!!
HÍZELGŐ SZÓLAM
SÚLYEGYSÉG
URALOM (NVL.)
KÖZSÉG A FERTŐTÓNÁL
DEHOGY
BECÉZETT NŐI NÉV
AZTÁN EGYN. BETŰI
AZONOS MÓDON
FIAT-AUTÓ
LIHEGVE SIET
KETTÉVÁG
ANGOL HOLD
"SZÓL" A KUTYA, A RÓKA
DÜHÖS
HÁTUL KULLOGÓ
CSARNOK RÉSZE !
LAOSZ RÉSZE!
NAGYON SZERET
KOFA TESZI
VÍZTARTÓ EDÉNYEK
OTTHONI (MUNKA)
ÉJFÉL ELŐTT
...ÉDER: NYOLCLAP
ÉNEKMONDÓ V
ÉRTESÍTŐ PÉNZ UTALÁSÁRÓL
MAKACS, NEHÉZ MEGGYŐZNI
SZICÍLIAI ÜDÜLŐH.
SZÍNÉSZ (FLÓRIÁN)
...KECSKE
ZOLA-HŐSNŐ
RÓMAI KATOLIKUS (RÖV.)
HOLLAND AUTÓJEL
VAR A SEBEN
FA HAJTÁSA
NYOMÁSEGYSÉG
AZONOS BETŰK
VERS VÉGE !
VONAT ELEJE!
KETTŐSBETŰ
WAIKIKI BEACH SZIGETE
FONTOS HORMON
ELŐADÓ, RÖV.
LÖVEGKEZELŐ KATONA
ANNO
GYAKRAN SZÓBA HOZ
H
TETTRE KÉSZTET

Ne kockáztasson!
Tegyen fel mindent egy lapra!
Hirdessen az EXPRESSZ-ben!

Hirdetésfeladás

személyesen Pesten, az Expressz Udvarban,
VIII., József krt. 9.,
Budán, az Expressz Irodában,
XI., Bartók Béla út 32.
(bejárat a Bertalan Lajos utcából),
telefonon az 1-175-433-as számon éjjel-nappal,
telefaxon az 1-187-444-es számon éjjel-nappal,
hirdetési levelezőlapon, mely kapható
az egész országban,
postahivatalokban és a hírlapárusoknál.

EXPRESSZ KERES-KÍNÁL

Hírét visszük naponta 80.000 példányban!

A 31. számban megjelent rejtvény helyes megfejtése:

„…Nyolcszor elkártyáztam, de még mindig visszajött.”

300-300 Ft-ot nyertek:

Bujnóczky István, 3533 Miskolc, Lórántffy Zs. u. 8.
Bajai Rita, 1114 Budapest, Szabolcska u. 10/B
Oláh István, 2316 Tököl, Ráckevei út 4/B
A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

Magyar
focisták
ne
bánkódjatok

A KÉZILABDÁZÓK
IS
KIKAPTAK
IZLANDTÓL…

A HALÁL FIA

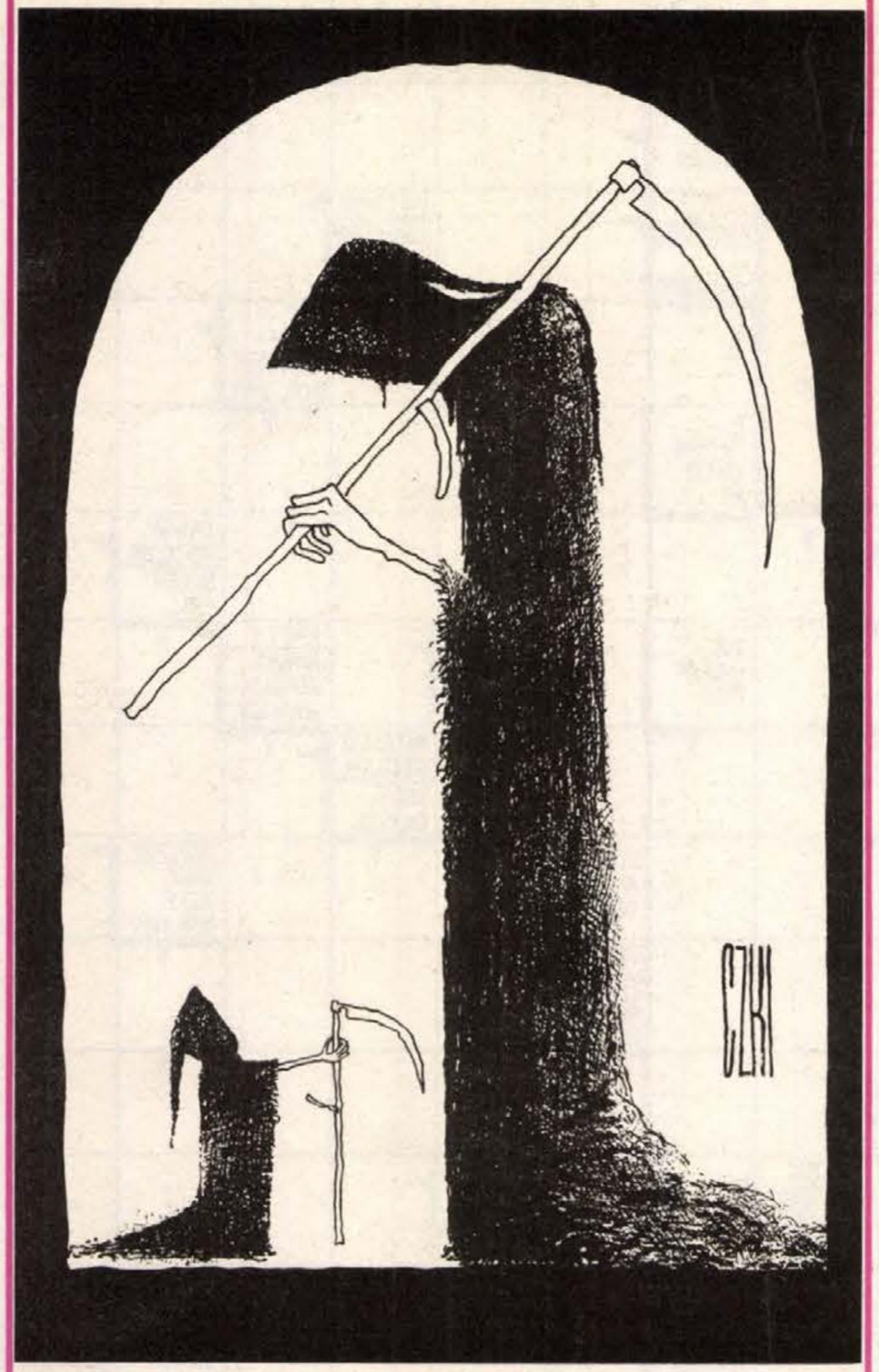

– Apu, vigyél el a dolgozódba engem is!

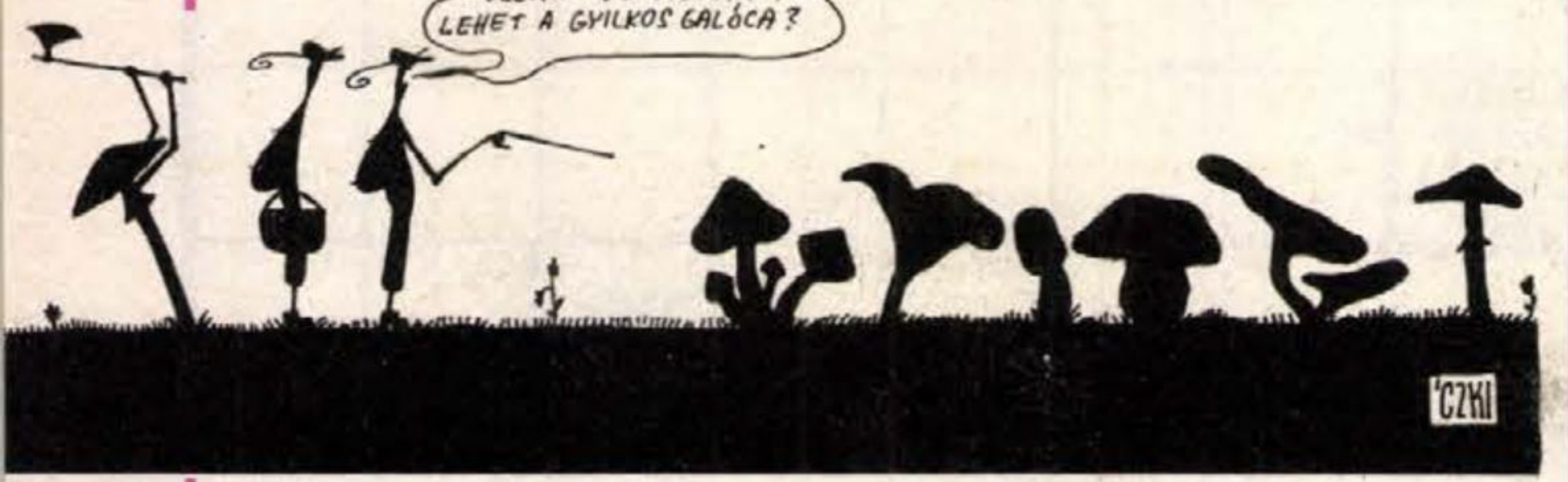
SZERINTED MELYIK LEHET A GYILKOS GALÓCA?
CZKI

Mini-tárlat

Kedves Olvasóink, illetve: kedves Nézőink, másodszor jelentkezünk minitárlatunkkal a Ludas Matyi 16. oldalán.

Alkalmanként egy-egy olyan karikaturistát mutatunk be Önöknek, akik a mézédes Ludas-kaptárból rajzlottak ki annak idején, s mindmáig poéngyűjtögető életmódot folytatnak.

LEHOCZKI KÁROLY

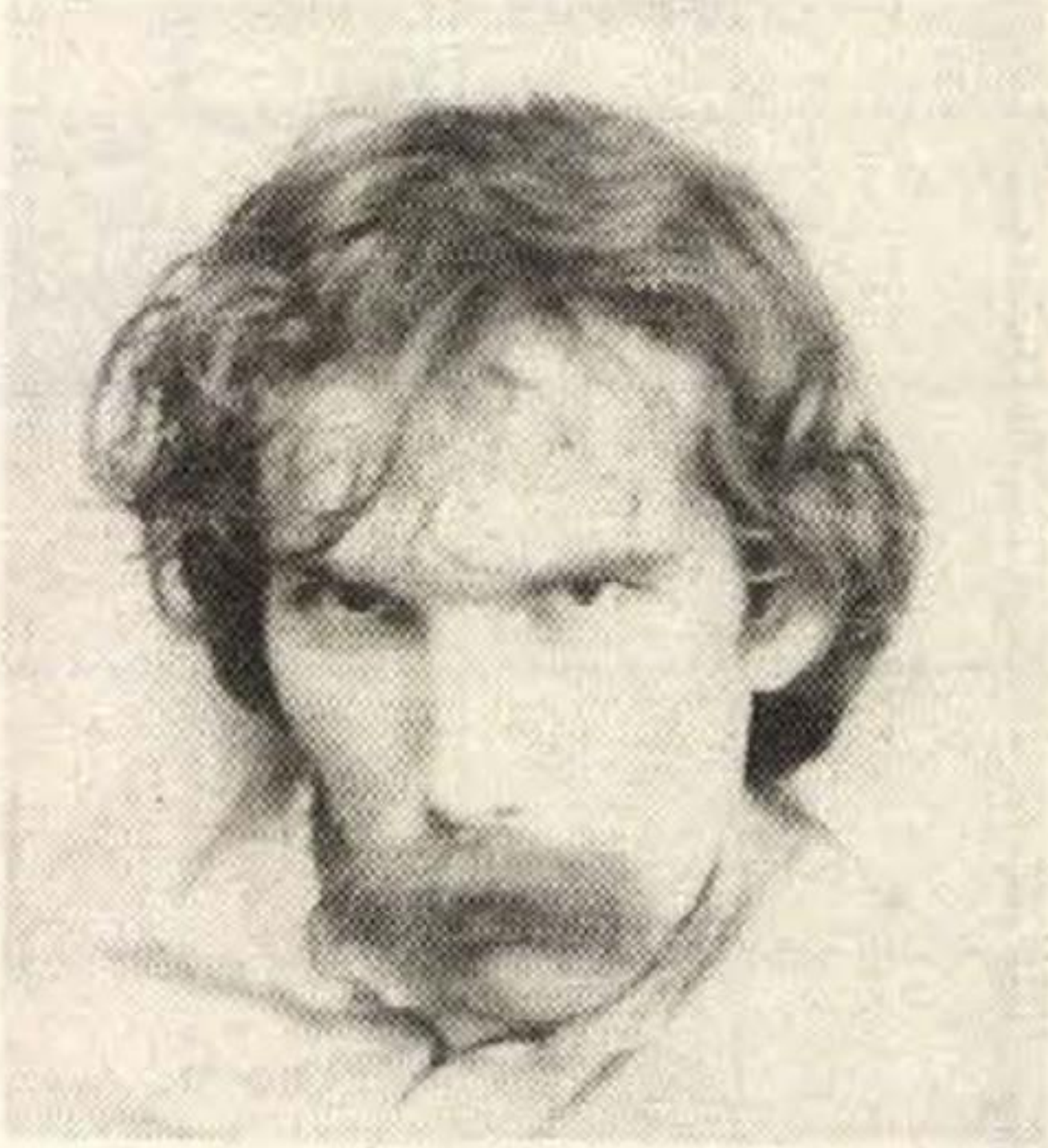

Szőröző típus – amint ez arcképéről is kiderül…

Két külföldi turné között időnként bennünket is fölkeres. Hál' isten a rajzaival. (Ugyanis civilben egy alternatív rockegyüttes dobosa.)

CZKI nagy találmánya a ceruzavégű dobverő, művésznevén cerverő vagy dobruza. Mindkét végét égeti…

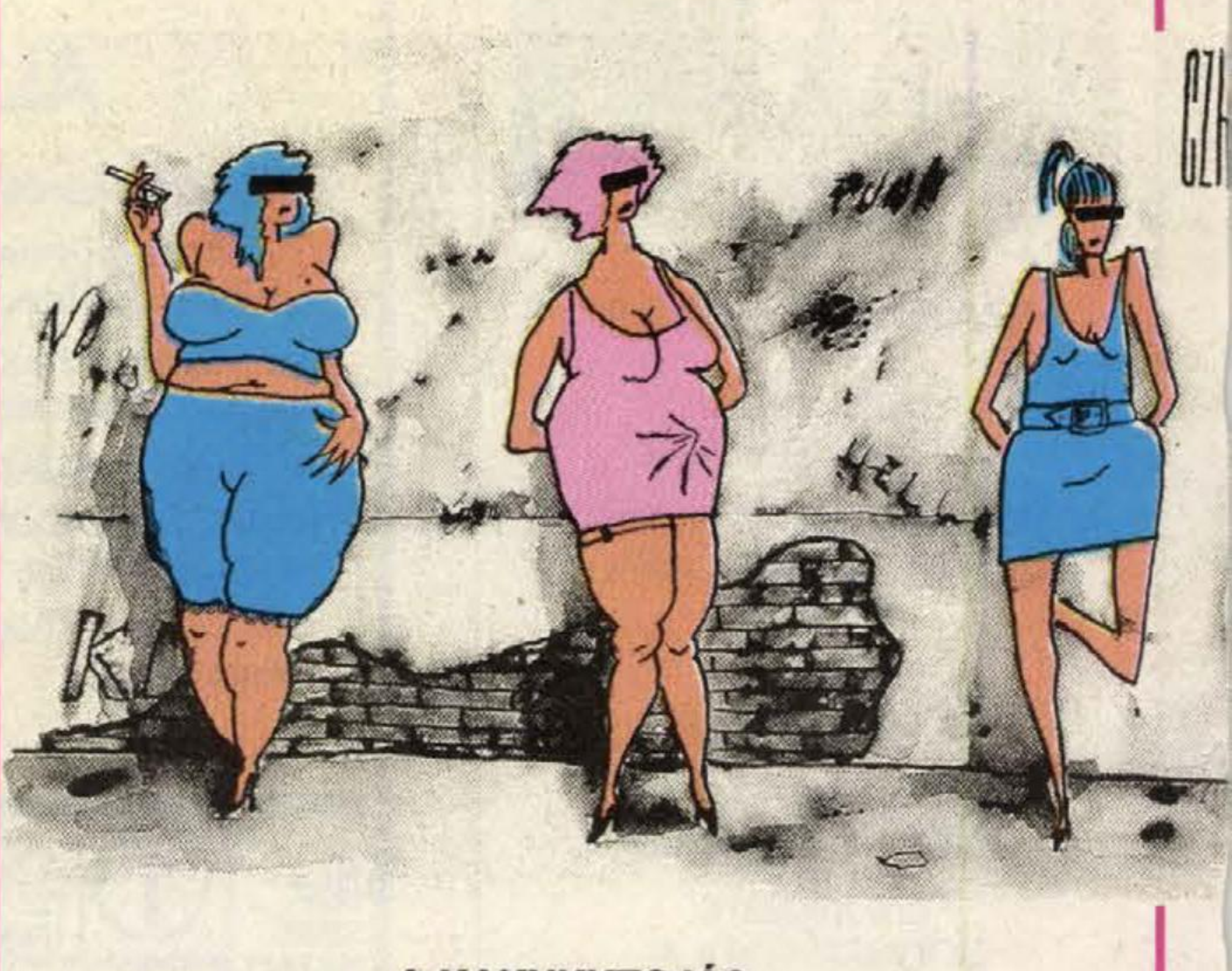

A KAKUKKTOJÁS

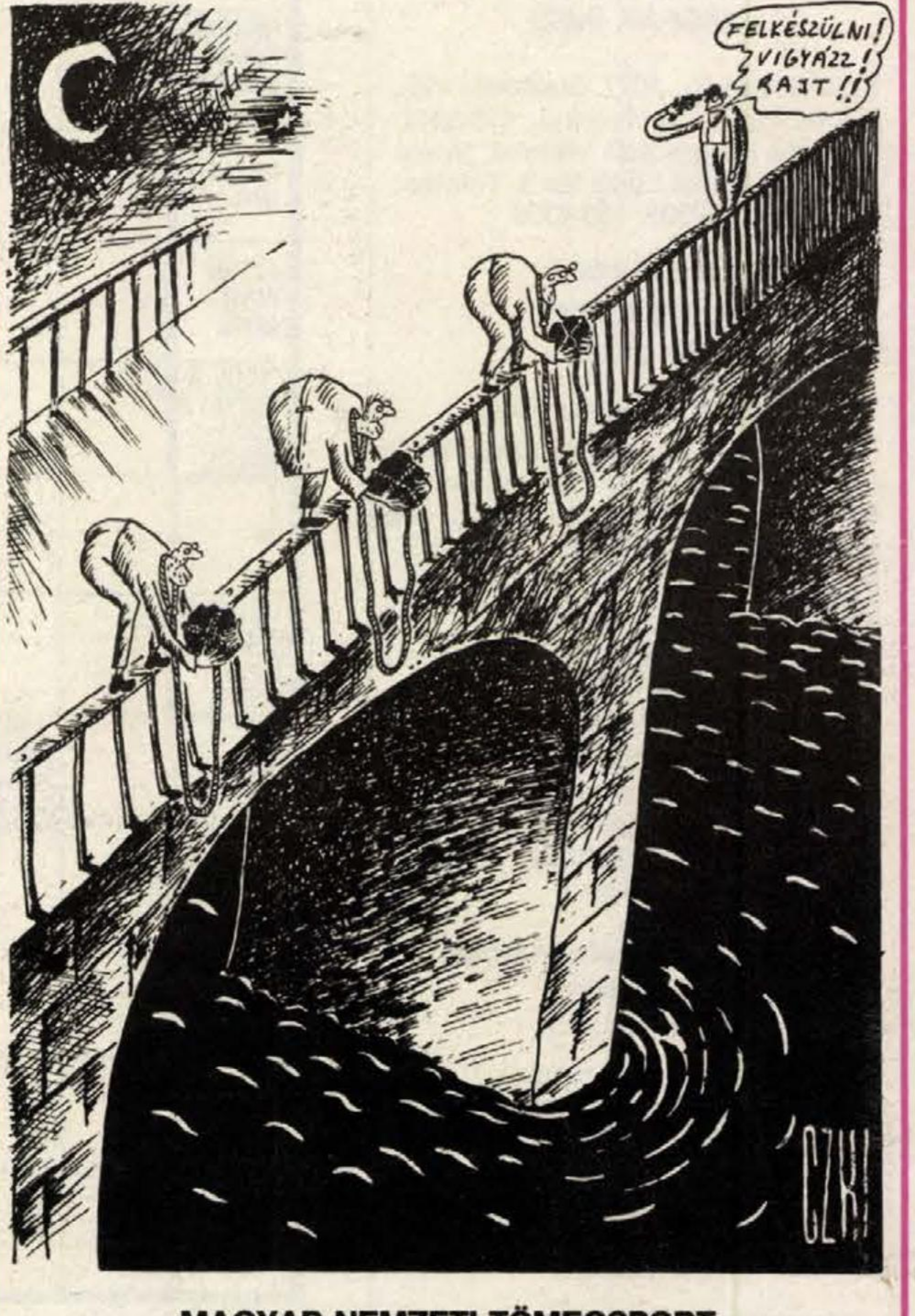
FELKÉSZÜLNI! VIGYÁZZ! RAJT!!
CZKI

MAGYAR NEMZETI TÖMEGSPORT

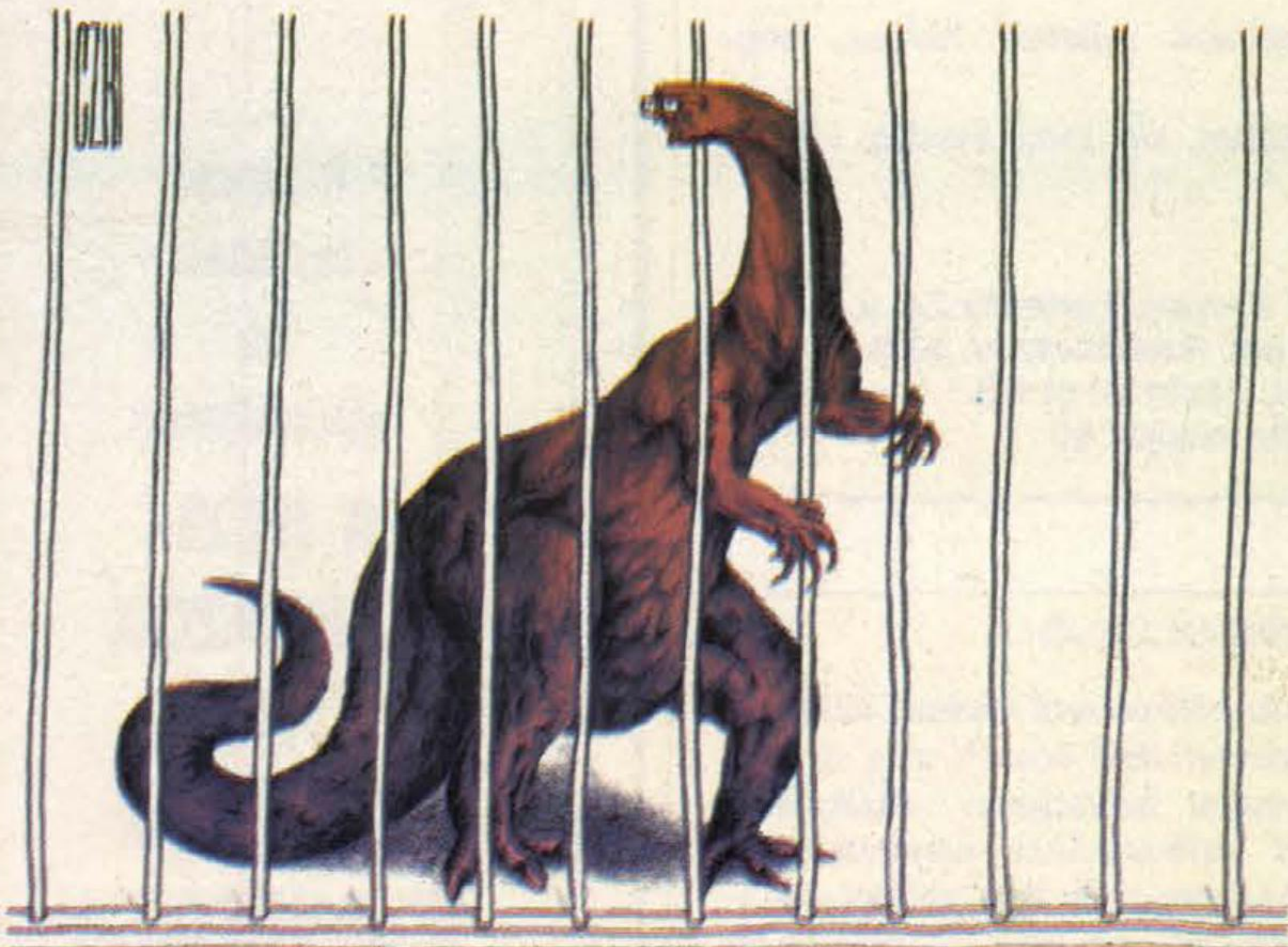

ERICHUS HONECKERUS Az itt maradt őslények egyik utolsó, fogságban lévő példánya. Szabadon már csak Kuba, Észak-Korea és Kína környékén él 1-1 példány.

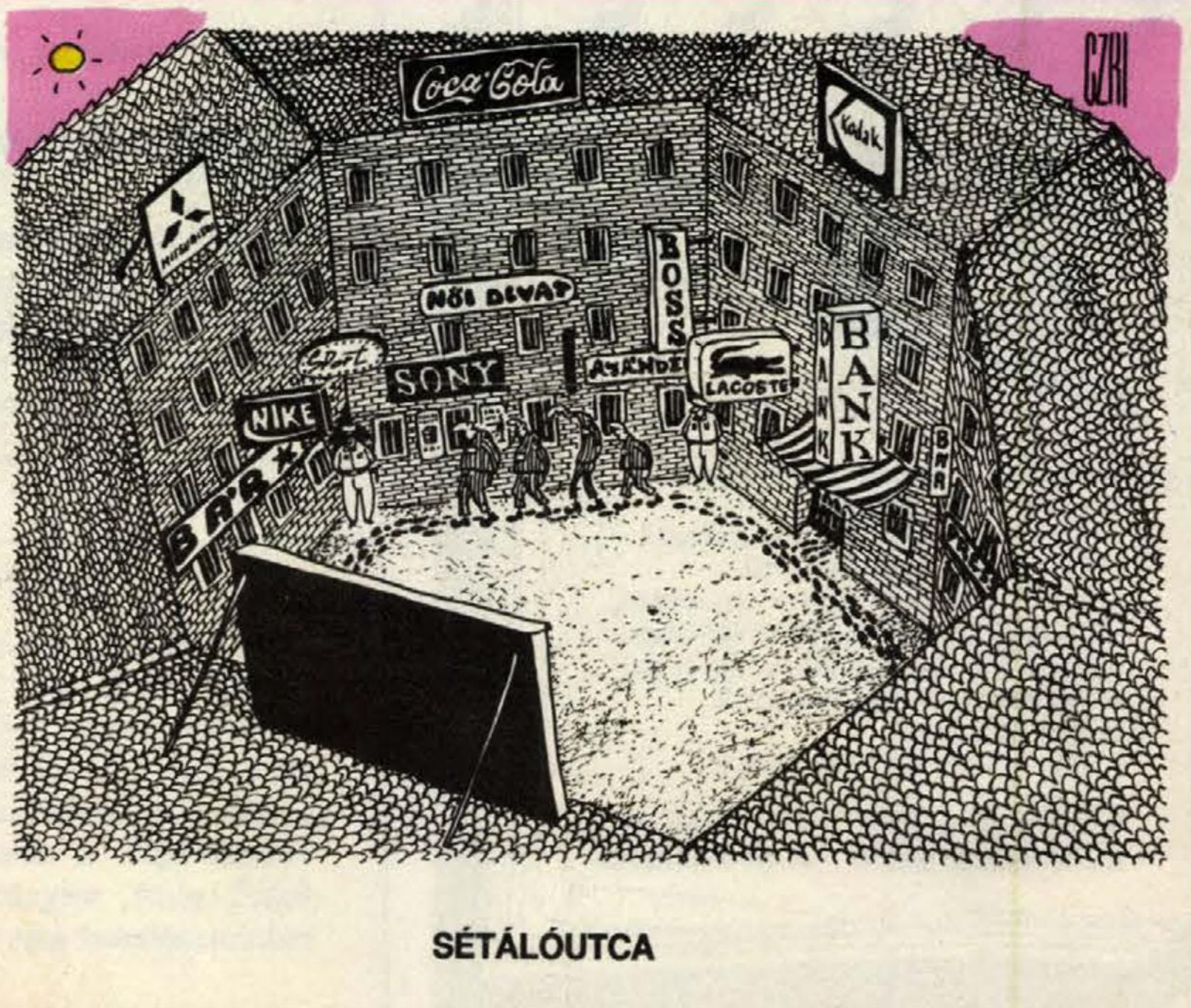
CZKI
Coca-Cola
Kodak
BOSS
NŐI DIVAT
SONY
AJÁNDÉK
LACOSTE
BANK
BANK
NIKE
BAR
BAR

SÉTÁLÓUTCA